

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Strasbourg, 14. december 2022
(OR. en)**

**2021/0104 (COD)
LEX 2203**

**PE-CONS 35/1/22
REV 1**

**DRS 34
EF 193
ECOFIN 681
SUSTDEV 119
CODEC 1030
IA 107
COMPET 548
EMPL 276
SOC 410**

**DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O SPREMEMBI UREDBE (EU)
ŠT. 537/2014, DIREKTIVE 2004/109/ES, DIREKTIVE 2006/43/ES IN DIREKTIVE 2013/34/EU
GLEDE POROČANJA PODJETIJ O TRAJNOSTNOSTI**

DIREKTIVA (EU) 2022/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. decembra 2022

**o spremembi Uredbe (EU) št. 537/2014, Direktive 2004/109/ES,
Direktive 2006/43/ES in Direktive 2013/34/EU
glede poročanja podjetij o trajnostnosti**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 50 in 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 517, 22.12.2021, str. 51.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. novembra 2022 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 28. novembra 2022.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropska komisija se je v svojem sporočilu z dne 11. decembra 2019 z naslovom „Evropski zeleni dogovor“ (v nadaljnjem besedilu: zeleni dogovor) zavezala, da bo pregledala določbe o nefinančnem poročanju iz Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹. Zeleni dogovor je nova strategija Unije za rast. Njegov cilj je do leta 2050 preoblikovati Unijo v sodobno, z viri gospodarno in konkurenčno gospodarstvo brez neto emisij toplogrednih plinov. Njegov cilj je tudi zavarovati, ohraniti in poživiti naravni kapital Unije ter zaščititi zdravje in dobrobit državljanov Unije pred nevarnostmi in vplivi, ki izhajajo iz okolja. Cilj zelenega dogovora je ločiti gospodarsko rast od rabe virov in zagotoviti, da bodo vse regije in državljani Unije sodelovali pri socialno pravičnem prehodu na trajnostni gospodarski sistem, pri čemer ne bo nihče in noben kraj prezrt. Prispeval bo k cilju vzpostavitve gospodarstva, ki bo delovalo v korist ljudi, okreplil bo socialno tržno gospodarstvo Unije in pomagal zagotoviti, da bo pripravljeno na prihodnost ter da bo zagotavljalo stabilnost, delovna mesta, rast in trajnostne naložbe.

¹ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

Ti cilji so zlasti pomembni, če se upošteva socialno-ekonomska škoda, ki jo je povzročila pandemija COVID-19, ter potreba po trajnostnem, vključujočem in pravičnem okrevanju. Z Uredbo (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta¹ je postal cilj podnebne nevtralnosti do leta 2050 v Uniji zavezujoč. Poleg tega se Komisija v svojem sporočilu z dne 20. maja 2020 z naslovom „Strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030: Vračanje narave v naša življenja“ zavezuje, da bo do leta 2050 zagotovila, da bodo vsi svetovni ekosistemi obnovljeni, odporni in ustrezno zavarovani. Cilj te strategije je evropsko biotsko raznovrstnost do leta 2030 usmeriti na pot okrevanja.

¹ Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

- (2) Komisija je v svojem sporočilu z dne 8. marca 2018 z naslovom „Akcijski načrt: financiranje trajnostne rasti“ (v nadaljnjem besedilu: akcijski načrt za financiranje trajnostne rasti) določila ukrepe za doseganje ciljev, ki so: preusmeriti kapitalske tokove v naložbe v trajnostno rast, da bi dosegli trajnostno in vključujočo rast, obvladati finančna tveganja, ki izhajajo iz podnebnih sprememb, izčrpavanja virov, degradacije okolja in socialnih vprašanj, ter spodbuditi preglednost in dolgoročno naravnost finančnih in gospodarskih dejavnosti. Predpogoj za doseganje teh ciljev je, da nekatere kategorije podjetij razkrijejo relevantne, primerljive in zanesljive informacije o trajnostnosti. Evropski parlament in Svet sta v okviru izvajanja akcijskega načrta za financiranje trajnostne rasti sprejela več zakonodajnih aktov. Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ureja, kako morajo udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci končnim vlagateljem in lastnikom sredstev razkriti informacije o trajnostnosti.

¹ Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).

Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta¹ vzpostavlja klasifikacijski sistem za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti z namenom povečanja trajnostnih naložb in boja proti lažnemu zelenemu oglaševanju finančnih produktov, za katere se neupravičeno trdi, da so trajnostni. Uredba (EU) 2019/2089 Evropskega parlamenta in Sveta², ki jo dopolnjujejo delegirane uredbe Komisije (EU) 2020/1816³, (EU) 2020/1817⁴ in (EU) 2020/1818⁵, uvaja okoljske, socialne in upravljavške zahteve glede razkritja za upravljavce referenčnih vrednosti ter minimalne standarde za oblikovanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom.

¹ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

² Uredba (EU) 2019/2089 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 glede referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod, referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, in s trajnostnostjo povezanih razkritij za referenčne vrednosti (UL L 317, 9.12.2019, str. 17).

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1816 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta glede pojasnila v izjavi o referenčni vrednosti, kako se v vsaki zagotovljeni in objavljeni referenčni vrednosti odražajo okoljski, socialni in upravljavski dejavniki (UL L 406, 3.12.2020, str. 1).

⁴ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1817 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z minimalno vsebino pojasnila o tem, kako se v metodologiji določanja referenčnih vrednosti odražajo okoljski, socialni in upravljavski dejavniki (UL L 406, 3.12.2020, str. 12).

⁵ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1818 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z minimalnimi standardi za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom (UL L 406, 3.12.2020, str. 17).

Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ od velikih institucij, ki so izdale vrednostne papirje, sprejete v trgovanje na reguliranem trgu, zahteva, da od 28. junija 2022 naprej razkrivajo informacije o okoljskih, socialnih in upravljaljskih tveganjih. Bonitetni okvir za investicijska podjetja, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta² in Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta³, vsebuje določbe o uvedbi okoljskega, socialnega in upravljaljskega vidika tveganj v proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) s strani pristojnih organov ter vsebuje zahteve glede razkritja okoljskih, socialnih in upravljaljskih tveganj za investicijska podjetja, ki se uporabljajo od 26. decembra 2022. Komisija je 6. julija 2021 na podlagi akcijskega načrta za financiranje trajnostne rasti sprejela tudi predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropskih zelenih obveznicah.

¹ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

² Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

³ Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).

- (3) Komisija je v svojem sporočilu z dne 17. junija 2019 z naslovom „Smernice za nefinančno poročanje: dopnilo o poročanju o informacijah, povezanih s podnebjem“ (v nadaljnjem besedilu: smernice o poročanju o informacijah, povezanih s podnebjem) poudarila koristi poročanja o informacijah, povezanih s podnebjem, za podjetja, zlasti boljše poznavanje in razumevanje s podnebjem povezanih tveganj in priložnosti v podjetju, vzpostavitev bolj raznolike baze vlagateljev, ustvarjanja nižjih stroškov kapitala in izboljšanje konstruktivnega dialoga z vsemi deležniki. Poleg tega lahko na odločanje, upravljanje podjetij in odpornost vpliva tudi raznolikost v upravnih odborih podjetij.
- (4) Svet je v svojih sklepih z dne 5. decembra 2019 o poglobitvi unije kapitalskih trgov poudaril pomen zanesljivih, primerljivih in relevantnih informacij o trajnostnih tveganjih, priložnostih in učinkih ter Komisijo pozval, naj razmisli o razvoju evropskega standarda za nefinančno poročanje.

- (5) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 29. maja 2018 o vzdržnih financah¹ pozval k nadaljnjemu razvoju zahtev glede nefinančnega poročanja v okviru Direktive 2013/34/EU. V svoji resoluciji z dne 17. decembra 2020 o trajnostnem upravljanju podjetij² je Evropski parlament pozdravil zavezo Komisije, da bo pregledala Direktivo 2013/34/EU, in izrazil potrebo po vzpostavitvi celovitega okvira Unije za nefinančno poročanje, ki bi vseboval obvezne standarde Unije za nefinančno poročanje. Pozval je k razširitvi področja uporabe zahtev za poročanje na dodatne kategorije podjetij in k uvedbi zahteve po reviziji.

¹ UL C 76, 9.3.2020, str. 23.

² UL C 445, 29.10.2021, str. 94.

- (6) Generalna skupščina Združenih narodov (OZN) je v svoji resoluciji z dne 25. septembra 2015 z naslovom „Spreminjamo naš svet: agenda za trajnostni razvoj do leta 2030“ (v nadaljnjem besedilu: Agenda 2030) sprejela nov svetovni okvir za trajnostni razvoj. Jedro Agende 2030 so cilji trajnostnega razvoja OZN, zajema pa tri vidike trajnostnosti: gospodarskega, socialnega in okoljskega. Sporočilo Komisije z dne 22. novembra 2016 z naslovom „Novi ukrepi za trajnostno prihodnost Evrope: evropsko ukrepanje za trajnost“ je povežalo cilje OZN za trajnostni razvoj z okvirom politike Unije, da se ti cilji že od začetka naprej upoštevajo pri vseh ukrepih in pobudah politike Unije tako v Uniji kot zunaj nje. Svet je v svojih sklepih z dne 20. junija 2017 o trajnostni prihodnosti Evrope: odziv EU na agendo za trajnostni razvoj do leta 2030 potrdil, da so Unija in njene države članice zavezane celovitemu, usklajenemu, obsežnemu, integriranemu in učinkovitemu izvajanju Agende 2030 v tesnem sodelovanju s partnerji in drugimi deležniki.

- (7) Direktiva 2014/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹ je spremenila Direktivo 2013/34/EU glede razkritja nefinančnih informacij nekaterih velikih podjetij in skupin. Direktiva 2014/95/EU je uvedla zahtevo, da morajo podjetja sporočati informacije vsaj o okoljskih, socialnih in kadrovskih zadevah, spoštovanju človekovih pravic ter zadevah v zvezi s preprečevanjem korupcije in bojem proti podkupovanju. V zvezi s temi temami je Direktiva 2014/95/EU od podjetij zahtevala, da razkrijejo informacije v okviru naslednjih področjih poročanja: poslovni model, politike, vključno s postopki skrbnega pregleda, rezultati teh politik, tveganja in upravljanje tveganj ter ključni kazalniki uspešnosti, pomembni za posamezne dejavnosti.
- (8) Veliko deležnikov meni, da je izraz „nefinančne“ netočen, zlasti ker je iz njega mogoče sklepati, da te informacije niso finančno relevantne. Vendar so take informacije finančno vedno pomembnejše. Številne organizacije, pobude in posamezniki, ki delujejo na področju poročanja o trajnosti, uporabljajo izraz „informacije o trajnostnosti“. Zato je bolje, da se namesto izraza „nefinančne informacije“ uporablja izraz „informacije o trajnostnosti“. Direktivo 2013/34/EU bi bilo zato treba spremeniti, da se upošteva ta terminološka sprememba.

¹ Direktiva 2014/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o spremembi Direktive 2013/34/EU glede razkritja nefinančnih informacij in informacij o raznolikosti nekaterih velikih podjetij in skupin (UL L 330, 15.11.2014, str. 1).

- (9) Če bi podjetja izvajala boljše poročanje o trajnostnosti, bi to na koncu pomenilo koristi za posamezne državljane in varčevalce, vključno s sindikati in predstavniki delavcev, ki bi bili ustrezno obveščeni in bi lahko bolje sodelovali v socialnem dialogu. Varčevalci, ki želijo vlagati trajnostno, bodo imeli priložnost za to, vsi državljani pa bi imeli koristi od stabilnega, trajnostnega in vključujočega gospodarskega sistema. Za uresničitev teh koristi morajo informacije o trajnostnosti, razkrite v letnih poročilih podjetij, najprej doseči dve glavni skupini uporabnikov. Prvo skupino uporabnikov sestavljajo vlagatelji, vključno z upravitelji premoženja, ki želijo bolje razumeti tveganja in priložnosti, ki jih vprašanja trajnostnosti pomenijo za njihove naložbe, ter učinke teh naložb na ljudi in okolje. Drugo skupino uporabnikov predstavljajo akterji civilne družbe, vključno z nevladnimi organizacijami in socialnimi partnerji, ki želijo zagotoviti, da podjetja bolj odgovarjajo za svoj vpliv na ljudi in okolje. Informacije o trajnostnosti, objavljene v letnih poročilih, lahko uporabijo tudi drugi deležniki, predvsem za spodbujanje primerljivosti v tržnih sektorjih in med njimi.

Poslovni partnerji podjetij, vključno s strankami, se lahko zanesejo na informacije o trajnostnosti, da bi razumeli tveganja glede trajnostnosti in njene učinke v lastnih vrednostnih verigah ter po potrebi o njih poročali. Oblikovalci politike in okoljske agencije lahko te informacije, zlasti na skupni osnovi, uporabljajo za spremljanje okoljskih in socialnih trendov, prispevanje k okoljskim računom in pri pripravi javnih politik. Le malo posameznih državljanov in potrošnikov neposredno pregleda letna poročila podjetij, vendar bi lahko informacije o trajnostnosti uporabili posredno, na primer pri upoštevanju nasvetov ali mnenj finančnih svetovalcev ali nevladnih organizacij. Številni vlagatelji in upravitelji premoženja kupujejo informacije o trajnostnosti od tretjih ponudnikov podatkov, ki zbirajo informacije iz različnih virov, tudi iz javnih poročil podjetij.

- (10) Trg informacij o trajnostnosti hitro raste, vloga tretjih ponudnikov podatkov pa postaja vse pomembnejša zaradi novih obveznosti, ki jih morajo izpolnjevati vlagatelji in upravitelji premoženja. Z večjo razpoložljivostjo razčlenjenih podatkov bi morale te informacije dobiti tudi bolj razumno ceno. S spremembami Direktive 2013/34/EU, določenimi v tej direktivi o spremembi, naj bi se povečala primerljivost podatkov in se harmonizirali standardi. Pričakuje se, da se bo praksa tretjih ponudnikov podatkov izboljšala in da se bo povečalo strokovno znanje na tem področju z velikim potencialom za ustvarjanje delovnih mest.

- (11) V zadnjih letih se je zelo povečalo povpraševanje po informacijah o trajnostnosti podjetij, zlasti na strani skupnosti vlagateljev. To povečanje povpraševanja je posledica spreminjajoče se narave tveganj za podjetja in vse večje ozaveščenosti vlagateljev o finančnih posledicah teh tveganj. To velja zlasti za finančna tveganja, povezana s podnebjem. Povečuje se tudi ozaveščenost o tveganjih in priložnostih za podjetja in naložbe, ki izhajajo iz drugih okoljskih vprašanj, kot je izguba biotske raznovrstnosti, ter zdravstvenih in socialnih vprašanj, vključno z delom otrok in prisilnim delom.
- Povpraševanje po informacijah o trajnostnosti se povečuje tudi zaradi rasti naložbenih produktov, ki so izrecno namenjeni izpolnjevanju določenih standardov glede trajnostnosti ali doseganju določenih ciljev glede trajnostnosti ter zagotavljanju skladnosti s cilji Pariškega sporazuma na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, sprejetega 12. decembra 2015 (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), in Konvencije OZN o biološki raznovrstnosti ter s politikami Unije. Del tega povečanja bi bil logična posledica predhodno sprejete zakonodaje Unije, zlasti uredb (EU) 2019/2088 in (EU) 2020/852. Nekaj tega povečanja bi v vsakem primeru prišlo zaradi hitro spreminjajoče se ozaveščenosti državljanov, želja potrošnikov in tržnih praks. Pandemija COVID-19 je še pospešila povečevanje potreb uporabnikov po informacijah, zlasti ker je razkrila ranljivost delavcev in vrednostnih verig podjetij. Informacije o vplivih na okolje so pomembne tudi pri obvladovanju prihodnjih pandemij, saj se vpliv človeka na ekosisteme vedno bolj povezuje s pojavom in širjenjem bolezni.

- (12) Tudi podjetja bodo imela koristi od visokokakovostnega poročanja o zadevah v zvezi s trajnostnostjo. Povečanje števila naložbenih produktov, katerih cilj je doseganje ciljev glede trajnostnosti, pomeni, da lahko dobro poročanje o trajnostnosti izboljša dostop podjetja do finančnega kapitala. Poročanje o trajnostnosti lahko podjetjem pomaga opredeliti in upravljati lastna tveganja in priložnosti glede zadev v zvezi s trajnostnostjo. Zagotovi lahko podlago za boljši dialog in komunikacijo med podjetji in njihovimi deležniki ter podjetjem pomaga izboljšati ugled. Poleg tega bi se s skladno podlago za poročanje o trajnostnosti v obliki standardov poročanja o trajnostnosti zagotovilo, da bi bile na voljo ustrezne in zadostne informacije, ter tako bistveno zmanjšalo število sprotnih zahtevkov za informacije.
- (13) Poročilo Komisije z dne 21. aprila 2021 o klavzulah o pregledu v direktivah 2013/34/EU, 2014/95/EU in 2013/50/EU ter priloženo preverjanje primernosti poročanja podjetij (poročilo Komisije o klavzulah o pregledu in priloženo preverjanje primernosti) sta pokazala težave glede učinkovitosti Direktive 2014/95/EU. Obstaja precej dokazov, da mnoga podjetja ne razkrivajo bistvenih informacij o vseh glavnih temah, povezanih s trajnostnostjo, zlasti informacij, povezanih s podnebjem, kot so emisije vseh toplogrednih plinov, in dejavnikov, ki vplivajo na biotsko raznovrstnost. V poročilu sta bili kot pomembni težavi opredeljeni tudi omejena primerljivost in zanesljivost informacij o trajnostnosti. Poleg tega številna podjetja, od katerih uporabniki potrebujejo informacije o trajnostnosti, o takih informacijah niso dolžna poročati. Tako je nedvomno potreben trden in cenovno ugoden okvir poročanja skupaj z učinkovitimi revizijskimi praksami, da se zagotovi zanesljivost podatkov in se preprečita lažno zeleno oglaševanje in dvojno štetje.

- (14) Brez ukrepov politike se bo vrzel med potrebami uporabnikov po informacijah in informacijami o trajnostnosti, ki jih zagotavljajo podjetja, predvidoma povečevala. Ta vrzel ima precejšnje negativne posledice. Vlagatelji pri svojih naložbenih odločitvah ne morejo v dovoljšni meri upoštevati tveganj in priložnosti, povezanih s trajnostnostjo. Kopičenje več naložbenih odločitev, pri katerih se ne upoštevajo ustrezno tveganja, povezana s trajnostnostjo, lahko povzroči sistemska tveganja, ki ogrožajo finančno stabilnost. Evropska centralna banka (ECB) in mednarodne organizacije, kot je Odbor za finančno stabilnost, so opozorile na ta sistemska tveganja, zlasti glede podnebja. Vlagatelji so tudi manj zmožni usmerjati finančna sredstva v podjetja in gospodarske dejavnosti, ki rešujejo socialne in okoljske probleme in jih ne zaostrujejo, kar spodkopava cilje zelenega dogovora, akcijskega načrta za financiranje trajnostne rasti in Pariškega sporazuma. Nevladne organizacije, socialni partnerji, skupnosti, na katere vplivajo dejavnosti podjetij, in drugi deležniki imajo manjšo možnost zagotoviti, da podjetja prevzamejo odgovornost za svoj vpliv na ljudi in okolje. To ustvarja pomanjkanje odgovornosti in bi lahko povzročilo nižjo raven zaupanja državljanov v podjetja, kar bi lahko negativno vplivalo na učinkovito delovanje socialnega tržnega gospodarstva. Pomanjkanje splošno sprejetih metrik in metod za merjenje, vrednotenje in upravljanje tveganj, povezanih s trajnostnostjo, prav tako ovira prizadevanja podjetij, da so njihovi poslovni modeli in dejavnosti trajnostni. Primanjkljaj informacij o trajnostnosti, ki jih posredujejo podjetja, omejuje tudi možnosti deležnikov, tudi akterjev civilne družbe, sindikatov in predstavnikov delavcev, da bi začeli dialog s podjetji o zadevah v zvezi s trajnostnostjo.

- (15) V poročilu Komisije o klavzulah o pregledu in priloženem preverjanju primernosti je bilo prav tako ugotovljeno, da se je znatno povečalo število zahtevkov za informacije o zadevah v zvezi s trajnostnostjo, naslovljenih na podjetja, katerih cilj je bil odpraviti obstoječo informacijsko vrzel med potrebami uporabnikov po informacijah in razpoložljivimi informacijami o trajnostnosti podjetij. Poleg tega se bodo sedanja pričakovanja, da naj bi podjetja uporabljala več različnih okvirov in standardov, verjetno nadaljevala in se bodo morda celo okrepila, saj se vrednost informacij o trajnostnosti še naprej povečuje. Brez ukrepov politike za doseg soglasja o informacijah, ki bi jih morala poročati podjetja, se bodo znatno povečali stroški in breme za podjetja, ki poročajo, in za uporabnike takih informacij.
- (16) Zaradi obstoječe informacijske vrzeli bodo posamezne države članice verjetneje uvajale vse bolj različna nacionalna pravila ali standarde. Različne zahteve glede poročanja v različnih državah članicah bi lahko povzročile dodatne stroške in zapletenost za podjetja, ki poslujejo preko meja, in s tem spodkopale notranji trg, hkrati pa bi lahko spodkopale pravico do ustanavljanja in prostega pretoka kapitala po vsej Uniji. Zaradi takih različnih zahtev glede poročanja bi lahko bile sporočene informacije tudi manj primerljive prek meja, kar spodkopava unijo kapitalskih trgov.

- (17) Člena 19a in 29a Direktive 2013/34/EU se uporabljata za velika podjetja, ki so subjekti javnega interesa s povprečno več kot 500 zaposlenimi, oziroma za subjekte javnega interesa, ki so obvladujoča podjetja velike skupine s povprečno več kot 500 zaposlenimi na konsolidirani osnovi. Glede na vse večje potrebe uporabnikov po informacijah o trajnostnosti bi bilo treba poročanje informacij o trajnostnosti zahtevati od dodatnih kategorij podjetij. Zato je primerno, da se od vseh velikih podjetij in vseh podjetij – razen mikropodjetij –, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, zahteva, da sporočajo informacije o trajnostnosti. Določbe te direktive o spremembi, ki spreminjajo člene 19a in 29a Direktive 2013/34/EU, izrecno določajo področje uporabe zahtev za poročanje s sklicevanjem na člena 2 in 3 Direktive 2013/34/EU. Zato ne poenostavljata ali spreminjata druge zahteve in se ne uporablja omejitev izvzetij za subjekte javnega interesa iz člena 40 Direktive 2013/34/EU. Za namene uporabe zahtev glede poročanja o trajnostnosti zlasti subjekti javnega interesa ne bi smeli biti obravnavani kot velika podjetja. Malim in srednjim podjetjem, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, ki so subjekti javnega interesa, bi bilo tako treba ustrezno dovoliti poročanje v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, ki veljajo za mala in srednja podjetja. Poleg tega bi morala vsa podjetja, ki so obvladujoča podjetja velikih skupin, pripraviti poročanje o trajnostnosti na ravni skupine. Ker se poleg tega člen 8 Uredbe (EU) 2020/852 sklicuje na člena 19a in 29a Direktive 2013/34/EU, bi morala podjetja, dodana na področje uporabe zahtev glede poročanja o trajnostnosti, spoštovati tudi člen 8 Uredbe (EU) 2020/852.

- (18) Zahteva, določena v tej direktivi o spremembi, da bi morala tudi velika podjetja, katerih vrednostni papirji niso sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, razkriti informacije o zadevah v zvezi s trajnostnostjo, je utemeljena predvsem zaradi pomislekov o vprašanjih glede učinkov in odgovornosti takih podjetij, tudi v njihovi vrednostni verigi. V zvezi s tem bi morale za vsa velika podjetja veljati enake zahteve za javno sporočanje informacij o trajnostnosti. Poleg tega tudi udeleženci na finančnem trgu potrebujejo informacije od teh velikih podjetij, katerih vrednostni papirji niso sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji.
- (19) Namen zahteve, določene v tej direktivi o spremembi, da bi morala tudi podjetja iz tretjih držav, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, razkriti informacije o zadevah v zvezi s trajnostnostjo, je odgovoriti na potrebe udeležencev na finančnem trgu po informacijah takih podjetij, da bi razumeli tveganja in učinke svojih naložb ter izpolnili zahteve glede razkritja iz Uredbe (EU) 2019/2088.

- (20) Informacije o trajnostnosti, zlasti o učinku na socialna in okoljska vprašanja, bi morala zagotavljati tudi podjetja iz tretjih držav, ki so pomembno aktivna na ozemlju Unije, da se zagotovi, da tudi ta podjetja odgovarjajo za svoj vpliv na ljudi in okolje ter da bi za vsa podjetja, ki delujejo na notranjem trgu, veljali enaki konkurenčni pogoji. Zato bi morala za podjetja iz tretjih držav, ki v Uniji ustvarijo več kot 150 milijonov EUR čistega prihodka in ki imajo odvisno podjetje ali podružnico na ozemlju Unije, veljati zahteve glede poročanja o trajnostnosti. Da bi bile te zahteve sorazmerne in izvršljive, bi se moral uporabljati prag čistega prihodka v višini več kot 40 milijonov EUR za podružnice podjetij iz tretjih držav, pragi, povezani s tem, ali se podjetje šteje za veliko podjetje ali malo ali srednje podjetje – razen mikropodjetij –, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, pa bi se morali uporabljati za odvisna podjetja podjetij iz tretjih držav, saj bi morali biti taka odvisna podjetja in podružnice odgovorni za objavo poročila podjetja iz tretje države o trajnostnosti. Poročila o trajnostnosti, ki jih objavi odvisno podjetje ali podružnica podjetja iz tretje države, bi bilo treba pripraviti v skladu s standardi, ki jih do 30. junija 2024 sprejme Komisija z delegiranimi akti.

Odvisno podjetje ali podružnica iz tretje države bi moralo biti tudi zmožno poročati v skladu s standardi, ki veljajo za podjetja s sedežem v Uniji, ali v skladu s standardi, ki na podlagi izvedbenega akta veljajo za enakovredne. Če podjetje iz tretje države kljub prizadevanjem odvisnega podjetja ali podružnice tega podjetja iz tretje države za pridobitev potrebnih informacij ne zagotovi vseh informacij, ki se zahtevajo na podlagi te direktive o spremembi, to odvisno podjetje ali podružnica zagotovi vse informacije, ki jih ima, ter pripravi izjavo, da podjetje iz tretje države ni dalo na voljo preostalih zahtevanih informacij. Za kakovostno in zanesljivo poročanje bi bilo treba poročila podjetij iz tretjih držav o trajnostnosti objaviti skupaj z mnenjem o zanesljivosti, ki ga izrazi posameznik ali podjetje, pooblaščen za to, da poda mnenje o zanesljivosti poročanja o trajnosti na podlagi nacionalnega prava podjetja iz tretje države ali države članice. Če se mnenje o zanesljivosti ne predloži, bi moralo odvisno podjetje ali podružnica podjetja iz tretje države podati izjavo, da podjetje iz tretje države ni predložilo potrebnega mnenja o zanesljivosti. Poročilo o trajnostnosti bi moralo biti javnosti dostopno brezplačno v centralnem ali trgovinskem registru ali v registru družb držav članic ali na spletnem mestu odvisnega podjetja ali podružnice podjetja iz tretje države.

Države članice bi morale imeti možnost, da Komisijo letno obveščajo o odvisnih podjetjih ali podružnicah podjetij iz tretje države, ki izpolnjujejo zahtevo o objavi, in o primerih, ko je poročilo objavljeno, vendar odvisno podjetje ali podružnica podjetja iz tretje države navaja, da od podjetja iz tretje države ni prejelo potrebnih informacij. Komisija bi morala na svojem spletnem mestu dati na voljo javno dostopen seznam podjetij iz tretjih držav, ki so objavila poročilo o trajnostnosti.

- (21) Glede na vse večji pomen tveganj, povezanih s trajnostnostjo, in ob upoštevanju, da mala in srednja podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, predstavljajo znaten delež vseh podjetij, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, je za zagotovitev zaščite vlagateljev primerno zahtevati, da morajo tudi mala in srednja podjetja – razen mikropodjetij –, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, razkriti informacije o zadevah v zvezi s trajnostnostjo. Uvedba take zahteve bo pomagala zagotoviti, da lahko udeleženci na finančnem trgu v naložbene portfelje vključijo manjša podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, saj ta sporočajo informacije o trajnostnosti, ki jih potrebujejo udeleženci na finančnem trgu.

Zato bo prispevala k zaščiti in izboljšanju dostopa manjših podjetij, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, do finančnega kapitala ter preprečila diskriminacijo takih podjetij pri udeležencih na finančnem trgu. Uvedba zahteve za mala in srednja podjetja – razen mikropodjetij –, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, da razkrijejo informacije o zadevah v zvezi s trajnostnostjo, je potrebna tudi zato, da imajo udeleženci na finančnem trgu informacije, ki jih potrebujejo od podjetij, v katera se vlaga, da bi lahko izpolnjevali svoje zahteve glede razkritij, povezanih s trajnostnostjo, iz Uredbe (EU) 2019/2088. Mala in srednja podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, bi morala imeti možnost poročanja v skladu s standardi, ki so sorazmerni z njihovimi zmogljivostmi in viri, in ustrezno z obsegom in kompleksnostjo njihovih dejavnosti. Tudi mala in srednja podjetja, katerih vrednostni papirji niso sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, bi morala imeti možnost, da se prostovoljno odločijo za uporabo teh sorazmernih standardov.

Standardi poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja bodo referenca za raven informacij o trajnostnosti, ki jih lahko podjetja, ki spadajo na področje uporabe zahtev, ki se uvajajo s to direktivo o spremembi, razumno zahtevajo od malih in srednjih podjetij, ki so dobavitelji ali stranke v vrednostnih verigah takih podjetij. Malim in srednjim podjetjem, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, bi bilo poleg tega treba zaradi manjše velikosti in bolj omejenih virov ter ob upoštevanju težkih gospodarskih razmer, ki jih je povzročila pandemija COVID-19, zagotoviti dovolj časa za pripravo na uporabo določb, ki zahtevajo poročanje o trajnostnosti. Zato bi se določbe o poročanju podjetij o trajnostnosti v zvezi z malimi in srednjimi podjetji – razen mikropodjetij –, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, morale začeti uporabljati za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2026 ali pozneje. Po tem datumu bi morala v prehodnem obdobju dveh let mala in srednja podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, imeti možnost izvzeta od zahtev glede poročanja o trajnostnosti iz te direktive o spremembi, pod pogojem, da v svojem poslovnem poročilu na kratko pojasnijo, zakaj informacije o trajnostnosti niso bile predložene.

- (22) Države članice bi morale imeti možnost, da ocenijo učinek ukrepov za prenos v nacionalno pravo na mala in srednja podjetja, da ne bi bila ta podjetja nesorazmerno prizadeta, pri čemer bi morale posebno pozornost nameniti mikropodjetjem in preprečiti nepotrebno upravno breme. Države članice bi morale razmisliti o uvedbi ukrepov za podporo malim in srednjim podjetjem pri uporabi standardov poročanja o trajnosti.
- (23) Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹ se uporablja za podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji. Da bi za podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, vključno z izdajatelji iz tretjih držav, veljale enake zahteve glede poročanja o trajnostnosti, bi morala Direktiva 2004/109/ES vsebovati potrebna sklicevanja na vse zahteve glede poročanja o trajnostnosti v letnem računovodskem poročilu.

¹ Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

- (24) S členom 23(4), prvi pododstavek, točka (i), in členom 23(4), četrti pododstavek, Direktive 2004/109/ES je Komisiji podeljeno pooblastilo, da sprejme ukrepe za vzpostavitev mehanizma za ugotavljanje enakovrednosti informacij, ki jih predpisuje navedena direktiva, oziroma za vzpostavitev splošnih meril enakovrednosti za računovodske standarde. S členom 23(4), tretji pododstavek, Direktive 2004/109/ES je Komisiji tudi podeljeno pooblastilo, da sprejme potrebne odločitve o enakovrednosti računovodskih standardov, ki jih uporabljajo izdajatelji iz tretjih držav. Da bi se upoštevala vključitev zahtev glede trajnostnosti v Direktivo 2004/109/ES, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastiti, da vzpostavi mehanizma za ugotavljanje enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, ki jih uporabljajo izdajatelji iz tretjih držav, podobnega tistemu iz Uredbe Komisije (ES) št. 1569/2007¹, v kateri so določena merila za ugotavljanje enakovrednosti računovodskih standardov, ki jih uporabljajo izdajatelji iz tretjih držav. Iz istega razloga bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo tudi za sprejemanje potrebnih odločitev o enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, ki jih uporabljajo izdajatelji iz tretjih držav. Spremembe, uvedene s to direktivo o spremembi, bodo zagotovile usklajene ureditve enakovrednosti za zahteve poročanja o trajnostnosti in za zahteve računovodskega poročanja v zvezi z letnim računovodskim poročilom.

¹ Uredba Komisije (ES) št. 1569/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi mehanizma za ugotavljanje enakovrednosti računovodskih standardov izdajateljev vrednostnih papirjev iz tretjih držav v skladu z direktivama 2003/71/ES in 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 340, 22.12.2007, str. 66).

- (25) S členom 19a(3) in členom 29a(3) Direktive 2013/34/EU so iz obveznosti sporočanja nefinančnih informacij izvzeta vsa odvisna podjetja, če so taka podjetja in njihova odvisna podjetja vključena v konsolidirano poslovno poročilo njihovega obvladujočega podjetja, pod pogojem da to poročilo vključuje nefinančne informacije, o katerih se poroča na podlagi navedene direktive. Zagotoviti pa je treba, da so informacije o trajnostnosti zlahka dostopne uporabnikom, in poskrbeti za preglednost glede tega, katero je obvladujoče podjetje izvzetega odvisnega podjetja, ki poroča na ravni skupine. Zato je treba od teh odvisnih podjetij zahtevati, da v svoje poslovno poročilo vključijo ime in registrirani sedež obvladujočega podjetja, ki poroča informacije o trajnostnosti na ravni skupine, spletne povezave na konsolidirano poslovno poročilo svojega obvladujočega podjetja in sklicevanje na dejstvo, da so izvzeta iz obveznosti poročanja informacij o trajnostnosti. Države članice bi morale imeti možnost zahtevati, da obvladujoče podjetje objavi konsolidirano poslovno poročilo v jezikih, ki so za to državo sprejemljivi, ter da obvladujoče podjetje poskrbi za potrebne prevode v te jezike. Tako izvzetje bi se moralo uporabljati tudi, kadar je obvladujoče podjetje, ki poroča na ravni skupine, podjetje iz tretje države, ki sporoča informacije o trajnostnosti v skladu z enakovrednimi standardi poročanja o trajnostnosti.

Direktiva 2004/109/ES, kot je spremenjena s to direktivo o spremembi, bi morala določiti ustrezne mehanizme za ugotavljanje enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu in katerih vrednostni papirji niso sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, pa bi morala poročati v skladu z istimi standardi poročanja o trajnostnosti. Glede na to bi bilo treba izvedbene akte, ki jih sprejme Komisija na podlagi člena 23(4), prvi pododstavek, točka (i), in člena 23(4), četrti pododstavek, Direktive 2004/109/ES in ki vzpostavljajo mehanizem za ugotavljanje enakovrednosti standardov, uporabljati za ugotavljanje izvzetja odvisnih podjetij, ki jih nadzirajo obvladujoča podjetja iz tretjih držav, v okviru ureditve iz Direktive 2013/34/EU. Zato bi moralo biti odvisno podjetje izvzeto, kadar je konsolidirano poročanje o trajnostnosti izvedeno v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, ki jih sprejme Komisija na podlagi člena 29b Direktive 2013/34/EU, uvedenega s to direktivo o spremembi, ali na način, ki je enakovreden tem standardom poročanja o trajnostnosti, kot je določeno v skladu z izvedbenim aktom o enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, sprejetim na podlagi člena 23(4), tretji pododstavek, Direktive 2004/109/ES. Tako izvzetje se zaradi zaščite vlagateljev ne bi smelo uporabljati za velika podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, s čimer bi poskrbeli za večjo preglednost v zvezi s takimi podjetji.

- (26) V skladu s členom 23 Direktive 2013/34/EU so obvladujoča podjetja izvzeta iz obveznosti priprave konsolidiranih računovodskih izkazov in konsolidiranega poslovnega poročila, kadar so tudi sama odvisna podjetja drugega obvladujočega podjetja, ki to obveznost izpolnjuje. Vendar bi bilo treba določiti, da ureditev izvzetja za konsolidirane računovodske izkaze in konsolidirana poslovna poročila deluje neodvisno od ureditve izvzetja za konsolidirano poročanje o trajnostnosti. Podjetje je zato lahko izvzeto iz zahtev konsolidiranega računovodskega poročanja, ne pa iz zahtev konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, kadar njegovo končno obvladujoče podjetje pripravlja konsolidirane računovodske izkaze in konsolidirana poslovna poročila v skladu s pravom Unije ali v skladu z enakovrednimi zahtevami, če ima podjetje sedež v tretji državi, ne izvede pa konsolidiranega poročanja o trajnostnosti v skladu s pravom Unije ali v skladu z enakovrednimi zahtevami, če ima podjetje sedež v tretji državi. Zato mora obvladujoče podjetje, ki poroča na konsolidirani ravni, podati ustrezno razlago tveganj in vplivov svojih odvisnih podjetij ter informacije o postopkih skrbnega pregleda, kadar je ustrezno. V nekaterih primerih so lahko razlike med položajem skupine in položajem posameznih odvisnih podjetij ali med položajem posameznih odvisnih podjetij na različnih ozemljih res velike in bi uporabnik informacij brez dodatnih informacij o posameznem odvisnem podjetju prišel do bistveno drugačnega sklepa o tveganjih ali vplivih odvisnega podjetja.

- (27) Kreditne institucije in zavarovalnice imajo ključno vlogo pri prehodu na popolnoma trajnosten in vključujoč gospodarski in finančni sistem v skladu z zelenim dogovorom. Prek svojih posojilnih, naložbenih in zavarovalnih dejavnosti imajo lahko znatne pozitivne in negativne učinke. Zato bi morale za kreditne institucije in zavarovalnice, razen tistih, ki morajo izpolnjevati zahteve iz Direktive 2013/34/EU, vključno z zadrugami in vzajemnimi podjetji, veljati zahteve glede poročanja o trajnostnosti, pod pogojem, da izpolnjujejo določena merila glede velikosti. Uporabniki informacij o trajnostnosti bi tako lahko ocenili vplive teh kreditnih institucij in zavarovalnic na družbo in okolje ter tveganja, ki izhajajo iz zadev v zvezi s trajnostnostjo, s katerimi bi se lahko take kreditne institucije in zavarovalnice soočale.

Direktiva 2013/34/EU določa tri možna merila za opredelitev, ali podjetje šteje za „veliko podjetje“, in sicer: bilančna vsota, čisti prihodek in povprečno število zaposlenih v poslovnem letu. Merilo čistega prihodka je treba prilagoditi za kreditne institucije in zavarovalnice, in sicer s sklicevanjem na opredelitev čistega prometa iz direktiv 86/635/EGS¹ in 91/674/EGS² namesto splošne opredelitve iz Direktive 2013/34/EU. Za zagotovitev skladnosti z zahtevami glede poročanja iz Direktive 86/635/EGS se lahko države članice odločijo, da ne bodo uporabljale zahtev glede poročanja o trajnostnosti za kreditne institucije iz člena 2(5) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta³.

¹ Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).

² Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih zavarovalnic in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L 374, 31.12.1991, str. 7).

³ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES ter razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (28) Seznam zadev v zvezi s trajnostnostjo, o katerih morajo podjetja poročati, bi moral biti čim bolj skladen z opredelitvijo izraza „dejavniki trajnostnosti“ iz Uredbe (EU) 2019/2088 in preprečevati neuskkljenost informacij, ki jih potrebujejo uporabniki podatkov, in informacij, ki jih morajo posredovati podjetja. Ta seznam bi moral ustrezati tudi potrebam in pričakovanjem uporabnikov in podjetij, ki pogosto uporabljajo izraze „okoljski“, „socialni“ in „upravljavski“ kot sredstvo za razvrstitev treh glavnih zadev v zvezi s trajnostnostjo. Vendar opredelitev izraza „dejavniki trajnostnosti“ iz Uredbe (EU) 2019/2088 izrecno ne vključuje upravljavskih zadev. Opredelitev izraza „zadeve v zvezi s trajnostnostjo“ v Direktivi 2013/34/EU, kot se spreminja s to direktivo, bi zato morala obsegati okoljske, socialne in upravljavske dejavnike ter zadeve s področja človekovih pravic in vključevati opredelitev izraza „dejavniki trajnostnosti“ iz Uredbe (EU) 2019/2088. Zahteve glede poročanja iz Direktive 2013/34/EU ne bi smele posegati v nacionalne obveznosti za poročanje.

- (29) Člen 19a(1) in člen 29a(1) Direktive 2013/34/EU ne zahtevata le poročanja o informacijah, „kolikor je potrebno za razumevanje razvoja, uspešnosti in položaja podjetja“, ampak tudi o informacijah, ki so potrebne za razumevanje vpliva dejavnosti podjetja na področju okoljskih, socialnih in kadrovskega zadev, spoštovanja človekovih pravic ter zadev v zvezi s preprečevanjem korupcije in bojem proti podkupovanju. Navedena člena torej od podjetij zahtevata, da poročajo o vplivih dejavnosti podjetja na ljudi in okolje ter kako zadeve v zvezi s trajnostnostjo vplivajo na podjetje. To se imenuje vidik dvojne pomembnosti, pri katerem tako tveganja za podjetje kot tudi vplivi podjetja pomenijo vsak posebej en vidik pomembnosti. Preverjanje primernosti poročanja podjetij kaže, da ta vidika pogosto nista dobro razumljena ali uporabljena. Zato je treba pojasniti, da bi morala podjetja vsak vidik pomembnosti obravnavati samostojno in razkriti informacije, ki so pomembne z obeh vidikov, ter informacije, ki so pomembne samo z enega vidika.

- (30) Člen 19a(1) in člen 29a(1) Direktive 2013/34/EU od podjetij zahtevata, da razkrijejo informacije o petih področjih poročanja: poslovni model, politike, vključno z izvajanjem postopkov skrbnega pregleda, rezultati teh politik, tveganja in upravljanje tveganj ter ključni kazalniki uspešnosti, pomembni za posamezne dejavnosti. Člen 19a(1) Direktive 2013/34/EU ne vsebuje izrecnih sklicevanj na druga področja poročanja, za katera uporabniki informacij menijo, da so pomembna, od katerih so nekatera usklajena z razkritji, vključenimi v mednarodne okvire, vključno s priporočili projektne skupine za finančna razkritja v zvezi s podnebjem. Zahteve po razkritju bi bilo treba določiti dovolj podrobno, da se zagotovi, da podjetja sporočajo informacije o svoji odpornosti v zvezi s tveganji glede zadev, povezanih s trajnostnostjo. Podjetja bi zato morala poleg področij poročanja, opredeljenih v členu 19a(1) in členu 29a(1) Direktive 2013/34/EU, razkriti informacije o svoji poslovni strategiji ter odpornosti poslovnega modela in strategije v zvezi s tveganji glede zadev, povezanih s trajnostnostjo. Ravno tako bi morala biti dolžna razkriti vse načrte, ki jih morda imajo za to, da sta njihov poslovni model in strategija združljiva s prehodom na trajnostno gospodarstvo in cilji za omejitve globalnega segrevanja na 1,5 °C v skladu s Pariškim sporazumom ter doseganjem podnebne nevtralnosti do leta 2050, kot je določeno v Uredbi (EU) 2021/1119, brez prekoračitve oziroma z le omejeno prekoračitvijo.

Pomembno je zlasti, da načrti glede podnebja temeljijo na najnovejših znanstvenih spoznanjih, tudi na poročilih Medvladnega panela za podnebne spremembe in poročilih Evropskega znanstvenega svetovalnega odbora za podnebne spremembe. Z informacijami, razkritimi v skladu s členom 8 Uredbe (EU) 2020/852 o znesku naložb v osnovna sredstva (CapEx) ali odhodkih iz poslovanja (OpEx) pri dejavnostih, usklajenih s taksonomijo, bi lahko, kadar je ustrezno, podprli finančne in naložbene načrte pri takih načrtih. Podjetja bi morala tudi razkriti, ali in kako poslovni model in strategija upoštevata interese deležnikov; vse priložnosti za podjetje, ki izhajajo iz zadev v zvezi s trajnostnostjo, izvajanje vidikov poslovne strategije, ki vplivajo na zadeve v zvezi s trajnostnostjo ali te zadeve vplivajo nanje, vse cilje glede trajnostnosti, ki jih določi podjetje, in napredek pri njihovem doseganju, vlogo upravnega odbora in vodstva v zvezi z zadevami glede trajnostnosti, glavne dejanske in morebitne škodljive vplive, povezane z dejavnostmi podjetja, in kako je podjetje določilo informacije, o katerih poroča. Ko se zahteva razkritje elementov, kot so cilji in napredek pri njihovem doseganju, ločena zahteva po razkritju rezultatov politik ni več potrebna.

- (31) Za zagotavljanje skladnosti z mednarodnimi instrumenti, kot so vodilna načela OZN o podjetništvu in človekovih pravicah: izvajanje okvira Združenih narodov za varovanje, spoštovanje in pomoč (v nadaljnjem besedilu: vodilna načela OZN o podjetništvu in človekovih pravicah), smernice OECD za večnacionalna podjetja ter smernice OECD o skrbnem pregledu za odgovorno poslovno ravnanje, bi bilo treba zahteve po razkritju glede skrbnega pregleda opredeliti podrobneje, kot so opredeljene v členu 19a(1), točka (b), in členu 29a(1), točka (b), Direktive 2013/34/EU. Skrbni pregled je postopek, ki ga podjetja izvajajo za prepoznavanje, spremljanje, preprečevanje, blaženje, sanacijo ali odpravo glavnih dejanskih in morebitnih škodljivih vplivov, povezanih z njihovimi dejavnostmi, ter pri katerem se ugotovi, kako podjetja obravnavajo te škodljive vplive. Vplivi, povezani z dejavnostmi podjetja, zajemajo vplive, ki jih neposredno povzroči podjetje, vplive, h katerim podjetje prispeva, in vplive, ki so drugače povezani z vrednostno verigo podjetja. Postopek skrbnega pregleda zadeva celotno vrednostno verigo podjetja, vključno z njegovimi lastnimi dejavnostmi, proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavnimi verigami. V skladu z vodilnimi načeli OZN o podjetništvu in človekovih pravicah se dejanski ali morebitni škodljivi vpliv obravnava kot eden od glavnih, kadar se šteje, da sodi med največje vplive, povezane z dejavnostmi podjetja, na podlagi: resnosti vpliva na ljudi ali okolje, števila ljudi, ki so ali bi lahko bili prizadeti, ali obsega škode za okolje tega, kako enostavno je mogoče odpraviti škodo ter povrniti prejšnje stanje za okolje ali prizadete ljudi.

- (32) Direktiva 2013/34/EU ne zahteva razkritja informacij o neopredmetenih sredstvih, ki niso neopredmetena sredstva, pripoznana v bilanci stanja. Splošno znano je, da se o informacijah o neopredmetenih sredstvih in drugih neopredmetenih dejavnikih, vključno z notranje ustvarjenimi neopredmetenimi sredstvi, premalo poročajo, kar ovira ustrezno oceno razvoja, uspešnosti in položaja podjetja ter spremljanje naložb. Da bi vlagateljem omogočili boljše razumevanje vse večjega razkoraka med knjigovodsko vrednostjo številnih podjetij in njihovim tržnim vrednotenjem, ki je opazno v številnih gospodarskih sektorjih, bi bilo treba od vseh velikih podjetij in vseh podjetij – razen mikropodjetij –, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, zahtevati, da ustrezno poročajo o neopredmetenih sredstvih. Kljub temu so nekatere informacije o neopredmetenih sredstvih neločljivo povezane z zadevami v zvezi s trajnostnostjo in bi zato morale biti vključene v poročanje o njej. Informacije o znanju in spretnostih, kompetencah in izkušnjah zaposlenih, njihovi lojalnosti do podjetja ter njihovi motivaciji za izboljševanje procesov, blaga in storitev so na primer informacije o trajnostnosti v zvezi s socialnimi zadevami, ki pa bi jih lahko šteli tudi za informacije o neopredmetenih sredstvih. Podobno so informacije o kakovosti odnosov med podjetji in njihovimi deležniki, vključno s strankami, dobavitelji in skupnostmi, na katere vplivajo dejavnosti podjetja, informacije o trajnostnosti v zvezi s socialnimi in upravljavskimi zadevami, ki pa bi jih prav tako lahko šteli za informacije o neopredmetenih sredstvih. Ta primera ponazarjata, da v nekaterih primerih ni mogoče razlikovati med informacijami o neopredmetenih sredstvih in informacijami o zadevah v zvezi s trajnostnostjo.

- (33) Člen 19a(1) in člen 29a(1) Direktive 2013/34/EU ne določata, ali morajo biti informacije, ki jih je treba poročati, informacije glede prihodnosti ali informacije o pretekli uspešnosti. Trenutno se ne razkrivajo prihodnji obeti, ki jih uporabniki informacij o trajnostnosti še posebej cenijo. Člena 19a in 29a Direktive 2013/34/EU bi zato morala določati, da morajo sporočene informacije o trajnostnosti vključevati informacije glede prihodnosti in preteklosti ter kvalitativne in kvantitativne informacije. Informacije bi morale, kolikor je mogoče, temeljiti na prepričljivih znanstvenih dokazih. Morale bi tudi biti harmonizirane in primerljive ter po možnosti temeljiti na enotnih kazalnikih, hkrati pa bi bilo treba omogočiti poročanje, ki bi bilo prilagojeno za posamezna podjetja in ne bi ogrozilo njihovega poslovnega položaja. Sporočene informacije o trajnostnosti bi morale upoštevati tudi kratko-, srednje- in dolgoročne časovne okvire ter vsebovati informacije o celotni vrednostni verigi podjetja, vključno z njegovimi dejavnostmi, proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo, kot je ustrezno. Informacije o celotni vrednostni verigi podjetja bi vključevale informacije, povezane z njegovo vrednostno verigo v Uniji, in informacije, ki zajemajo tretje države, če se vrednostna veriga podjetja razteza zunaj Unije. Podjetje bi moralo v prvih treh letih uporabe ukrepov, ki jih države članice sprejmejo v skladu s to direktivo o spremembi, in če niso na voljo vse potrebne informacije o njegovi vrednostni verigi, pojasniti, kaj je storilo za njihovo pridobitev, zakaj teh informacij ni bilo mogoče pridobiti in kako jih namerava pridobiti v prihodnje.

- (34) Namen te direktive o spremembi ni zahtevati od podjetij, da razkrijejo intelektualni kapital, intelektualno lastnino, strokovno znanje ali rezultate inovacij, ki bi štele za poslovne skrivnosti, kot so opredeljene v Direktivi (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Zahteve glede poročanja iz te direktive o spremembi zato ne bi smele posegati v Direktivo (EU) 2016/943.
- (35) Člen 19a(1) in člen 29a(1) Direktive 2013/34/EU zahtevata, da podjetja v svoje nefinančno poročanje vključijo sklicevanja na zneske, sporočene v letnih računovodskih izkazih, in dodatna pojasnila o njih. Člena pa od podjetij ne zahtevata, da se v poslovnem poročilu sklicujejo na druge informacije ali da tem informacijam dodajo dodatna pojasnila. Zato trenutno ni skladnosti med sporočenimi nefinančnimi informacijami in preostalimi informacijami, razkritimi v poslovnem poročilu. V zvezi s tem je treba določiti jasne zahteve.

¹ Direktiva (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o varstvu nerazkritnega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem (UL L 157, 15.6.2016, str. 1).

- (36) Člen 19a(1) in člen 29a(1) Direktive 2013/34/EU od podjetij zahtevata, da jasno in utemeljeno obrazložijo, zakaj ne izvajajo politik v zvezi z eno ali več zadevami iz navedenih členov, kadar tega ne počnejo. Drugačno obravnavanje razkritij o politikah, ki jih imajo lahko podjetja, v primerjavi z drugimi področji poročanja, vključenimi v navedena člena, je povzročilo zmedo med podjetji, ki poročajo, in ni pripomoglo k izboljšanju kakovosti sporočenih informacij. Zato v navedeni direktivi ni treba ohraniti te drugačne obravnave politik. Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali določati, katere informacije je treba razkriti v zvezi z vsakim področjem poročanja iz členov 19a in 29a Direktive 2013/34/EU, kot sta spremenjena s to direktivo o spremembi.
- (37) Podjetja, ki spadajo na področje uporabe člena 19a(1) in člena 29a(1) Direktive 2013/34/EU, se lahko oprejo na nacionalne okvire poročanja, okvire Unije ali mednarodne okvire poročanja, kadar to storijo, pa morajo navesti, na katere okvire so se oprle. Vendar Direktiva 2013/34/EU od podjetij ne zahteva, da uporabijo skupni okvir ali standard poročanja, in podjetjem ne preprečuje, da se odločijo, da sploh ne bodo uporabila nobenega okvira ali standardov za poročanje. Kot zahteva člen 2 Direktive 2014/95/EU, je Komisija 5. julija 2017 sprejela poročilo z naslovom „Smernice o nefinančnem poročanju (metodologija za poročanje o nefinančnih informacijah)“ (v nadaljnjem besedilu: smernice o nefinančnem poročanju), v katerem je podala nezavezujoče smernice za podjetja, ki spadajo na področje uporabe navedene direktive.

Komisija je 17. junija 2019 sprejela smernice o poročanju o informacijah, povezanih s podnebjem, ki vsebujejo dodatne smernice, zlasti o poročanju o informacijah, povezanih s podnebjem. Smernice o poročanju o informacijah, povezanih s podnebjem, so izrecno vključevale priporočila projektne skupine za finančna razkritja v zvezi s podnebjem. Razpoložljivi dokazi kažejo, da smernice o nefinančnem poročanju niso pomembno vplivale na kakovost nefinančnega poročanja podjetij v okviru področja uporabe členov 19a in 29a Direktive 2013/34/EU. Prostovoljna narava smernic pomeni, da se lahko podjetja sama odločijo, ali jih bodo uporabila ali ne. Smernice zato same po sebi ne morejo zagotoviti primerljivosti informacij, ki jih razkrijejo različna podjetja, ali razkritja vseh informacij, za katere uporabniki teh informacij menijo, da so pomembne. Zato so potrebni obvezni skupni standardi poročanja o trajnostnosti, da se zagotovi primerljivost informacij in razkritje vseh pomembnih informacij. Na podlagi načela dvojne pomembnosti bi morali standardi zajemati vse informacije, ki so pomembne za uporabnike teh informacij. Potrebni so tudi skupni standardi poročanja o trajnostnosti, da se omogočita zanesljivost in digitalizacija poročanja o trajnostnosti ter olajšata njegov nadzor in izvrševanje.

Razvoj obveznih skupnih standardov poročanja o trajnostnosti je potreben, da se doseže položaj, v katerem imajo informacije o trajnostnosti status, primerljiv s statusom finančnih informacij. S sprejetjem standardov poročanja o trajnostnosti prek delegiranih aktov bi se zagotovilo harmonizirano poročanje o trajnostnosti po vsej Uniji. Posamezno podjetje bi zato s poročanjem v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti izpolnjevalo zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU. Pri določanju teh standardov je bistveno, da se v največji možni meri ustrezno upoštevajo glavni standardi poročanja o trajnostnosti, ki se uporabljajo po vsem svetu, hkrati pa se pri tem ne sme zmanjšati ambicioznost te direktive o spremembi in delegiranih aktov, sprejetih na njeni podlagi.

- (38) Noben obstoječi standard ali okvir sam po sebi ne zadovoljuje potreb Unije po poročanju o trajnostnosti. Informacije, ki se zahtevajo z Direktivo 2013/34/EU, morajo zajemati informacije, ki so relevantne z vsakega vidika pomembnosti, zajemati morajo vse zadeve v zvezi s trajnostnostjo in jih je treba, kadar je ustrezno, uskladiti z drugimi obveznostmi na podlagi prava Unije glede razkritja informacij o trajnostnosti, vključno z obveznostmi iz uredb (EU) 2019/2088 in (EU) 2020/852. Poleg tega bi morali biti obvezni standardi poročanja o trajnostnosti za podjetja Unije sorazmerni z ravno ambicij zelenega dogovora in ciljem Unije, da do 2050 doseže podnebno nevtralnost, pa tudi z vmesnimi cilji iz Uredbe (EU) 2021/1119. Zato je treba Komisiji podeliti pooblastilo, da sprejme standarde Unije za poročanje o trajnostnosti, tako da se omogoči njihovo hitro sprejetje in zagotovi, da je vsebina teh standardov poročanja o trajnostnosti skladna s potrebami Unije.

- (39) Evropska svetovalna skupina za računovodsko poročanje (EFRAG) je neprofitno združenje, ustanovljeno v skladu z belgijsko zakonodajo, ki služi javnemu interesu, tako da Komisiji svetuje v zvezi s potrjevanjem mednarodnih standardov računovodskega poročanja. EFRAG je pridobil ugled evropskega strokovnega centra na področju poročanja podjetij in je v dobrem položaju za spodbujanje usklajevanja med standardi Unije za poročanje o trajnostnosti in mednarodnimi pobudami, katerih cilj je razvoj usklajenih standardov po vsem svetu. Marca 2021 je projektna skupina z več deležniki, ki jo je ustanovil EFRAG, objavila priporočila za morebitni razvoj standardov poročanja o trajnostnosti za Unijo. Ta priporočila vsebujejo predloge za razvoj skladnega in celovitega sklopa standardov poročanja o trajnostnosti, ki zajemajo vse zadeve v zvezi s trajnostnostjo z vidika dvojne pomembnosti. Ta priporočila vsebujejo tudi podroben časovni načrt za razvoj takšnih standardov in predloge za sodelovanje, ki temelji na vzajemni krepitvi, med svetovnimi pobudami za določanje standardov in pobudami Unije za določanje standardov. Predsednik odbora EFRAG je marca 2021 objavil priporočila za morebitne spremembe upravljanja EFRAG v primeru, da bi se od njega zahtevalo, naj pripravi strokovni nasvet o standardih poročanja o trajnostnosti. Priporočila predsednik odbora EFRAG vključujejo oblikovanje novega stebra poročanja o trajnostnosti v okviru EFRAG, ne da bi se bistveno spremenil obstoječi steber računovodskega poročanja. Generalna skupščina EFRAG je marca 2022 imenovala člane novoustanovljenega odbora EFRAG za poročanje o trajnostnosti. Komisija bi morala pri sprejemanju standardov poročanja o trajnostnosti upoštevati strokovni nasvet, ki ga bo pripravil EFRAG.

Za zagotovitev visokokakovostnih standardov, ki bodo prispevali k evropskemu javnemu dobremu in zadovoljevali potrebe podjetij in uporabnikov sporočenih informacij, bi moral imeti EFRAG dovolj javnih sredstev, da bi bil neodvisen. Svoje strokovne nasvete bi moral pripraviti po primernem predpisanem postopku, pod javnim nadzorom in z zagotovljeno preglednostjo, temeljiti bi morali na strokovnem znanju uravnoteženo zastopanih ustreznih deležnikov, vključno s podjetji, vlagatelji, organizacijami civilne družbe in sindikati, spremljati pa bi ga morale analize stroškov in koristi. Pogoj za sodelovanje pri delu EFRAG na tehnični ravni bi moralo biti strokovno znanje na področju poročanja o trajnostnosti, hkrati pa to sodelovanje ne bi smelo biti pogojeno s finančnimi prispevki, pri čemer se ne bi smelo posegati v sodelovanje javnih organov in nacionalnih organizacij za določanje standardov pri tem delu. Vzpostaviti bi bilo treba pregleden postopek za preprečevanje nasprotja interesov. Da bi se pri standardih Unije za poročanje o trajnostnosti upoštevala stališča držav članic, bi se morala Komisija o strokovnih nasvetih EFRAG pred sprejetjem teh standardov posvetovati s strokovno skupino držav članic za trajnostno financiranje iz Uredbe (EU) 2020/852 (v nadaljnjem besedilu: strokovna skupina držav članic za trajnostno financiranje) in z računovodskim regulativnim odborom iz Uredbe (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta¹ (v nadaljnjem besedilu: računovodski regulativni odbor).

¹ Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).

Pri pripravi regulativnih tehničnih standardov na podlagi Uredbe (EU) 2019/2088 sodelujejo Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA), Evropski bančni organ (EBA) in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), ti regulativni tehnični standardi in standardi poročanja o trajnostnosti pa morajo biti skladni. Na podlagi Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ima ESMA tudi vlogo pri spodbujanju zblíževanja nadzora pri izvrševanju poročanja izdajateljev, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji in ki bodo morali poročati v skladu z temi standardi poročanja o trajnostnosti. Zato bi bilo treba od ESMA, EBA in EIOPA zahtevati, da predložijo mnenje o strokovnem nasvetu EFRAG. Taka mnenja bi se morala predložiti v dveh mesecih od datuma prejema zahtevka Komisije. Poleg tega bi se morala Komisija posvetovati z Evropsko agencijo za okolje, Agencijo Evropske unije za temeljne pravice, ECB, Odborom evropskih organov za nadzor revizorjev (CEAOB) in platformo za trajnostno financiranje, da se zagotovi skladnost standardov poročanja o trajnostnosti z ustrežno politiko in pravom Unije. Kadar se kateri koli od teh subjektov odloči, da bo predložil mnenje, bi to moral storiti v dveh mesecih od datuma, ko se je Komisija posvetovala z njim.

¹ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

- (40) Da bi se spodbudili demokratičen nadzor, spremljanje in preglednost, bi se morala Komisija vsaj enkrat letno posvetovati z Evropskim parlamentom ter opraviti skupno posvetovanje s strokovno skupino držav članic za trajnostno financiranje in računovodskim regulativnim odborom, in sicer o delovnem programu EFRAG glede razvoja standardov poročanja o trajnostnosti.
- (41) Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali biti skladni z drugim pravom Unije. Ti standardi bi morali biti zlasti usklajeni z zahtevami po razkritju iz Uredbe (EU) 2019/2088 ter bi morali upoštevati osnovne kazalnike in metodologije, določene v različnih delegiranih aktih, sprejetih na podlagi Uredbe (EU) 2020/852, zahteve glede razkritja, ki se uporabljajo za upravljavce referenčnih vrednosti na podlagi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta¹, minimalne standarde za oblikovanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ter vsako delo, ki ga je opravil EBA pri izvajanju zahtev glede razkritja iz stebra III Uredbe (EU) št. 575/2013.

¹ Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).

Standardi bi morali upoštevati okoljsko pravo Unije, vključno z Uredbo (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta¹ in Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta², ter Priporočilo Komisije 2013/179/EU³, njegove priloge in njihove posodobitve. Upoštevati bi bilo treba tudi drugo relevantno pravo Unije, vključno z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴, ter druge zahteve iz prava Unije za podjetja v zvezi z dolžnostmi direktorjev in skrbnim pregledom.

-
- ¹ Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES (UL L 342, 22.12.2009, str. 1).
- ² Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).
- ³ Priporočilo Komisije 2013/179/EU z dne 9. aprila 2013 o uporabi skupnih metod za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu (UL L 124, 4.5.2013, str. 1).
- ⁴ Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

- (42) Pri standardih poročanja o trajnostnosti bi bilo treba upoštevati smernice o nefinančnem poročanju in smernice o poročanju o informacijah, povezanih s podnebjem. Upoštevati bi bilo treba tudi druge zahteve glede poročanja iz Direktive 2013/34/EU, ki niso neposredno povezane s trajnostnostjo, da bi uporabnikom sporočenih informacij zagotovili boljše razumevanje razvoja, uspešnosti, položaja in vpliva podjetja na podlagi čim več povezav med informacijami o trajnostnosti in drugimi informacijami, sporočenimi v skladu z Direktivo 2013/34/EU.
- (43) Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali biti sorazmerni in podjetjem, ki jih morajo uporabljati, ne bi smeli nalagati nepotrebnega upravnega bremena. Da bi čim bolj zmanjšali motnje za podjetja, ki že poročajo o informacijah o trajnostnosti, bi morali pri standardih poročanja o trajnostnosti po potrebi upoštevati obstoječe standarde in okvire za poročanje in računovodenje glede trajnostnosti. Ti obstoječi standardi in okviri vključujejo pobudo za svetovno poročanje, odbor za računovodske standarde glede trajnostnosti, mednarodni svet za celovito poročanje, upravni odbor za mednarodne računovodske standarde, projektno skupino za finančna razkritja v zvezi s podnebjem, odbor za standarde poročanja o ogljiku in CDP, prej znan kot projekt za razkritje emisij ogljika.

Standardi Unije bi morali upoštevati vse standarde poročanja o trajnostnosti, ki so bili razviti v okviru Fundacije za mednarodne standarde računovodskega poročanja. V izogib nepotrebni regulativni razdrobljenosti, ki bi lahko imela negativne posledice za podjetja, ki delujejo na svetovni ravni, bi morali s standardi Unije za poročanje o trajnosti prispevati k procesu zблиževanja standardov poročanja o trajnostnosti na svetovni ravni, in sicer tako da bi podprli delo Odbora za mednarodne standarde trajnostnosti (ISSB). Neusklajenim zahtevam glede poročanja za podjetja, ki poslujejo na svetovni ravni, bi se morali s standardi Unije za poročanje o trajnosti čim bolj izogniti tako, da bi vanje vključili vsebino svetovnih osnovnih standardov, ki naj bi jih razvil ISSB, če je njihova vsebina skladna s pravnim okvirom Unije in cilji zelenega dogovora.

- (44) Komisija se je v zelenem dogovoru zavezala, da bo podpirala podjetja in druge deležnike pri razvoju standardiziranih računovodskih postopkov na področju naravnega kapitala v Uniji in na mednarodni ravni, da bi zagotovila ustrezno upravljanje okoljskih tveganj in priložnosti za blažitev ter zmanjšala s tem povezane transakcijske stroške.

Projekt za preglednost, ki se financira v okviru programa za okolje in podnebne ukrepe (program LIFE), vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2021/783 Evropskega parlamenta in Sveta¹, razvija prvo računovodsko metodologijo na področju naravnega kapitala, ki bo omogočila lažjo primerjavo in večjo preglednost obstoječih metod, hkrati pa znižala prag za podjetja v zvezi s sprejetjem in uporabo sistemov v podporo pripravi njihovega poslovanja na prihodnost. Na področju računovodenja naravnega kapitala je pomembna referenca tudi protokol o naravnem kapitalu. Čeprav je namen računovodskih metod na področju naravnega kapitala predvsem okrepiti notranje upravljalvske odločitve, bi jih bilo treba ustrezno upoštevati pri določanju standardov poročanja o trajnostnosti. Nekatere računovodske metodologije na področju naravnega kapitala skušajo pripisati denarno vrednost okoljskim vplivom dejavnosti podjetij, kar lahko uporabnikom informacij o trajnosti pomaga bolje razumeti take vplive. Zato je primerno, da bi lahko standardi poročanja o trajnostnosti vključevali denarne kazalnike vplivov na trajnostnost, če bi bilo to potrebno.

¹ Uredba (EU) 2021/783 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2021 o vzpostavitvi Programa za okolje in podnebne ukrepe (LIFE) ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1293/2013 (UL L 172, 17.5.2021, str. 53).

- (45) Pri standardih poročanja o trajnostnosti bi se morali upoštevati tudi mednarodno priznana načela in okviri o odgovornem poslovnem ravnanju, družbeni odgovornosti podjetij in trajnostnem razvoju, vključno s cilji OZN glede trajnostnega razvoja, vodilnimi načeli OZN o podjetništvu in človekovih pravicah, smernicami OECD za večnacionalna podjetja, smernicami OECD o skrbnem pregledu za odgovorno poslovanje in povezanimi sektorskimi smernicami, globalnim dogovorom OZN, tristransko deklaracijo o načelih Mednarodne organizacije dela (MOD) v zvezi z večnacionalnimi podjetji in socialno politiko, standardom ISO 26000 o družbeni odgovornosti in načeli OZN za odgovorne naložbe.
- (46) Zagotoviti bi bilo treba, da informacije, o katerih podjetja poročajo v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, izpolnjujejo potrebe uporabnikov in ne pomenijo nesorazmernega bremena v smislu napora in stroškov za podjetja, ki poročajo, in za tista, ki so zaradi vključenosti v vrednostno verigo teh podjetij posredno prizadeta. Standardi poročanja o trajnosti bi zato morali določati informacije, ki jih morajo podjetja razkriti o vseh glavnih okoljskih dejavnikih, vključno z njihovimi vplivi na podnebje, zrak, tla, vodo in biotsko raznovrstnost ter njihovimi odvisnostmi od teh dejavnikov. Okoljski cilji Unije so razvrščeni v Uredbi (EU) 2020/852.

Zaradi skladnosti je primerno uporabiti podobno razvrstitev za določitev okoljskih dejavnikov, ki bi jih bilo treba obravnavati s standardi poročanja o trajnostnosti. Pri standardih poročanja o trajnosti bi bilo treba upoštevati in opredeliti vse geografske ali druge kontekstualne informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti, da bi zagotovila razumevanje svojih glavnih vplivov na zadeve v zvezi s trajnostnostjo in glavnih tveganj za podjetje, ki izhajajo iz zadev v zvezi s trajnostnostjo. Pri določanju informacij o okoljskih dejavnikih, ki jih morajo podjetja razkriti, bi bilo treba zagotoviti skladnost z opredeljenimi pojmi iz člena 2 Uredbe (EU) 2020/852 in z zahtevami glede poročanja iz člena 8 navedene uredbe ter delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi navedene uredbe.

- (47) V zvezi z informacijami, povezanimi s podnebjem, želijo uporabniki poznati fizična in tranzicijska tveganja podjetij ter njihovo odpornost na različne podnebne scenarije, pa tudi načrte za prilagoditev različnim podnebnim scenarijem in načrte za prilagoditev cilju Unije, da do 2050 doseže podnebno nevtralnost. Zanimajo jih tudi raven in obseg emisij toplogrednih plinov in odvzemov, ki se pripisujejo podjetju, vključno z obsegom, v katerem podjetje uporablja ogljične izravnave, in virom teh izravnav. Za dosego podnebno nevtralnega gospodarstva, je treba uskladiti standarde za obračunavanje toplogrednih plinov in standarde za izravnavo. Uporabniki potrebujejo zanesljive informacije o izravnavah, ki obravnavajo vprašanja v zvezi z morebitnim dvojnimi štetjem in precenjenostjo, saj lahko dvojno štetje in precenjenost povzročita tveganja za doseganje podnebnih ciljev. Uporabniki želijo biti seznanjeni tudi s prizadevanji podjetij za učinkovito zmanjšanje absolutnih emisij toplogrednih plinov v okviru njihovih strategij za blažitev podnebnih sprememb, tudi kar zadeva emisije obsega 1 in 2 ter, kadar je relevantno, obsega 3.

V zvezi z emisijami obsega 3 je za uporabnike zelo pomembno, da so obveščeni o tem, v katerih kategorijah iz obsega 3 gre pri danem podjetju za znatne emisije in kolikšne so. Standardi poročanja o trajnostnosti bi zato morali določati, katere informacije bi morala podjetja sporočati v zvezi s temi zadevami.

- (48) Za dosego podnebno nevtralnega in krožnega gospodarstva brez razpršenega onesnaževanja, je treba k temu v celoti pritegniti vse gospodarske sektorje. V zvezi s tem sta ključnega pomena zmanjšanje porabe energije in povečanje energijske učinkovitosti, saj se energija uporablja v vseh dobavnih verigah. Zato bi bilo treba energetske vidike ustrezno upoštevati v standardih poročanja o trajnostnosti, zlasti v zvezi z okoljskimi zadevami, vključno s podnebnimi.
- (49) Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali določati informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti o socialnih dejavnikih, vključno z delovnimi pogoji, vključevanjem socialnih partnerjev, kolektivnimi pogajanja, enakostjo, nediskriminacijo, raznolikostjo in vključevanjem ter človekovimi pravicami. Te informacije bi morale zajemati vplive podjetja na ljudi, vključno delavce, in na njihovo zdravje. Informacije, ki jih podjetja razkrijejo o človekovih pravicah, bi morale po potrebi vključevati informacije o prisilnem delu in delu otrok v njihovih vrednostnih verigah. Zahteve glede poročanja o trajnosti o prisilnem delu javnih organov ne bi smele odvezovati odgovornosti, da s trgovinsko politiko in diplomatskimi sredstvi obravnavajo primere, ko je uvoženo blago proizvedeno ob kršenju človekovih pravic, vključno s prisilnim delom.

Podjetja bi morala imeti možnost poročati tudi o morebitnih tveganjih in trendih glede zaposlovanja in prihodkov. Standardi poročanja o trajnosti, ki obravnavajo socialne dejavnike, bi morali določati informacije, ki bi jih podjetja morala razkriti v zvezi z načeli evropskega stebra socialnih pravic, ki so pomembna za podjetja, vključno z enakimi možnostmi za vse in delovnimi pogoji. Akcijski načrt za evropski steber socialnih pravic, ki ga je Komisija sprejela 4. marca 2021, poziva k strožjim zahtevam za podjetja glede poročanja o socialnih vprašanjih. Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali določati tudi informacije, ki bi jih podjetja morala razkriti v zvezi s človekovimi pravicami, temeljnimi svoboščinami, demokratičnimi načeli in standardi, določenimi v Mednarodni listini o človekovih pravicah in drugih temeljnih konvencijah OZN o človekovih pravicah, med drugim v Konvenciji OZN o pravicah invalidov, Deklaraciji OZN o pravicah domorodnih ljudstev, Konvenciji OZN o otrokovih pravicah, Deklaraciji MOD o temeljnih načelih in pravicah pri delu, temeljnih konvencijah MOD, Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Evropski socialni listini in Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Poročanje o socialnih dejavnikih, pa tudi o okoljskih in upravljavskih dejavnikih, bi moralo biti sorazmerno s področjem uporabe in cilji te direktive o spremembi. Standardi poročanja o trajnosti, ki obravnavajo enakost spolov in enako plačilo za delo enake vrednosti, bi morali med drugim določati, o katerih informacijah je treba poročati v zvezi s plačno vrzeljo med spoloma, ob upoštevanju drugega ustreznega prava Unije. Standardi poročanja o trajnosti, ki obravnavajo zaposlovanje in vključevanje invalidov, bi morali med drugim določati, o katerih informacijah je treba poročati v zvezi z ukrepi posameznih podjetij za dostopnost.

Standardi poročanja o trajnosti, ki obravnavajo usposabljanje ter pridobivanje znanj in spretnosti, bi morali med drugim določati, o katerih informacijah je treba poročati v zvezi z deležem delavcev, ki so vključeni v usposabljanje, in kako te podatke razčleniti. Standardi poročanja o trajnosti, ki obravnavajo kolektivna pogajanja, bi morali med drugim določati, katere informacije je treba razkriti v zvezi z obstojem svetov delavcev in kolektivnih pogodb ter deležem delavcev, zajetih v teh pogodbah. Standardi poročanja o trajnosti, ki obravnavajo udeležbo delavcev, bi morali med drugim določati, katere informacije je treba razkriti v zvezi z udeležbo delavcev v upravnih in nadzornih svetih. Standardi poročanja o trajnosti, ki obravnavajo raznolikost, bi morali med drugim določati, o katerih informacijah je treba poročati v zvezi z raznolikostjo spolov na najvišjih vodstvenih položajih in številom članov nezadostno zastopanega spola v upravnih odborih.

- (50) Uporabniki potrebujejo informacije o upravljavskih dejavnikih. Kateri upravljavski dejavniki so najbolj relevantni za uporabnike, je navedeno v priznanih okvirih poročanja, kot sta pobuda za svetovno poročanje in projektna skupina za finančna razkritja v zvezi s podnebjem, kot tudi v priznanih globalnih okvirih, kot so načela globalnega upravljanja Mednarodne mreže za korporativno upravljanje in načela skupine G20/OECD o korporativnem upravljanju. Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali določati, katere informacije bi morala podjetja razkriti o upravljavskih dejavnikih. Te informacije bi morale zajemati vlogo upravnih, poslovodnih in nadzornih organov podjetja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo, strokovno znanje in spretnosti, ki so potrebni za opravljanje te vloge, oziroma dostop teh organov do tovrstnega strokovnega znanja in spretnosti, ali ima podjetje politiko v smislu spodbud za člane teh organov, ki so povezane z zadevami v zvezi s trajnostnostjo, ter informacije o sistemih notranjega nadzora in upravljanja tveganj, kar zadeva postopek poročanja o trajnostnosti. Uporabniki potrebujejo tudi informacije o korporativni kulturi in pristopu podjetij k poslovni etiki, ki sta priznana elementa uveljavljenih okvirov korporativnega upravljanja, kot so načela globalnega upravljanja mednarodne mreže za korporativno upravljanje, vključno z informacijami o preprečevanju korupcije in boju proti podkupovanju, ter o dejavnostih in zavezah podjetja, namenjenih izvajanju političnega vpliva, vključno z lobističnimi dejavnostmi.

Informacije o upravljanju podjetja in kakovosti odnosov s strankami, dobavitelji in skupnostmi, na katere vplivajo dejavnosti podjetja, uporabnikom pomagajo razumeti tveganja in vplive podjetja na zadeve v zvezi s trajnostnostjo. Informacije o odnosih z dobavitelji zajemajo plačilne prakse glede na datum ali rok plačila, obrestno mero za zamudo pri plačilu ali nadomestilo za stroške izterjave iz Direktive 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹. Vsako leto na tisoče podjetij, zlasti malih in srednjih, utrpi upravna in finančna bremena, ker prejmejo plačila z zamudo ali sploh ne. Zamude pri plačilih povzročajo insolventnost in stečaj, kar ima uničujoče posledice za celotne vrednostne verige. Povečanje količine informacij o plačilnih praksah bi moralo omogočiti drugim podjetjem, da prepoznajo takojšnje in zanesljive plačnike, odkrijejo nepošteno plačilne prakse, pridejo do informacij o podjetjih, s katerimi trgujejo, in se pogajajo o bolj poštenih plačilnih pogojih.

¹ Direktiva 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (UL L 48, 23.2.2011, str. 1).

- (51) Standardi poročanja o trajnosti bi morali spodbujati celovitejši pregled nad vsemi informacijami, ki jih podjetja objavijo v poslovnem poročilu, da bi uporabnikom teh informacij zagotovili boljše razumevanje razvoja, uspešnosti, položaja in vpliva podjetja. Standardi poročanja o trajnosti bi morali po potrebi razlikovati med informacijami, ki bi jih morala podjetja razkriti pri poročanju na posamični ravni, in informacijami, ki bi jih morala podjetja razkriti pri poročanju na ravni skupine. Standardi poročanja o trajnosti bi morali vsebovati tudi smernice za podjetja o postopku za določitev informacij o trajnostnosti, ki bi jih bilo treba vključiti v poslovno poročilo, saj bi smeli od podjetja zahtevati, da razkrijejo zgolj tiste informacije, ki so relevantne za razumevanje njegovih vplivov na zadeve v zvezi s trajnostnostjo, in informacij, ki so relevantne za razumevanje tega, kako te zadeve vplivajo na njegov razvoj, uspešnost in položaj.
- (52) Države članice bi morale zagotoviti, da se poročanje o trajnostnosti izvaja v skladu s pravicami delavcev do obveščeniosti in posvetovanja. Vodstvo podjetja bi moralo zato predstavnike delavcev na ustrezni ravni obveščati in z njimi razpravljati o relevantnih informacijah ter načinih za pridobivanje in preverjanje informacij o trajnostnosti. Za namene te direktive o spremembi to pomeni vzpostavitev dialoga in izmenjave mnenj med predstavniki delavcev in glavnim vodstvom – oziroma na drugi vodstveni ravni, če bi bila primernejša –, ki bi potekala v času, na način in z vsebino, ki bi predstavnikom delavcev omogočila, da izrazijo svoje mnenje. Njihovo mnenje bi bilo treba po potrebi posredovati ustreznim upravnim, poslovodnim ali nadzornim organom.

(53) Podjetja v istem sektorju so pogosto izpostavljena podobnim tveganjem glede trajnostnosti in pogosto podobno vplivajo na družbo in okolje. Primerjave med podjetji v istem sektorju so tako še posebej koristne za vlagatelje in druge uporabnike informacij o trajnostnosti. Standardi poročanja o trajnostnosti bi zato morali določati informacije, ki bi jih morala razkriti podjetja v vseh sektorjih, in informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti glede na svoj sektor dejavnosti. Sektorski standardi poročanja o trajnosti so zlasti pomembni v sektorjih, povezanih z velikimi tveganji glede trajnostnosti ali vplivi na področju okolja, človekovih pravic in upravljanja, vključno s sektorji, naštetimi v oddelkih A do H in oddelku L Priloge I k Uredbi (ES) št. 1893/2006 Evropskega parlamenta in Sveta¹, ter relevantnimi dejavnostmi v teh sektorjih. Komisija bi morala pri sprejemanju sektorskih standardov poročanja o trajnosti poskrbeti, da bodo informacije, ki jih določajo ti standardi poročanja o trajnosti, sorazmerne z obsegom tveganj in vplivov, povezanih z zadevami v zvezi s trajnostnostjo, ki so značilni za posamezni sektor, ter ob tem upoštevati, da so v nekaterih sektorjih tveganja in vplivi večji kot v drugih. Komisija bi morala upoštevati tudi to, da vse dejavnosti v teh sektorjih niso nujno povezane z velikimi tveganji ali vplivi glede trajnosti. Od podjetij, ki delujejo v sektorjih, ki so še posebej odvisni od naravnih virov, bi morali sektorski standardi poročanja o trajnosti zahtevati razkritje z naravo povezanih vplivov na biotsko raznovrstnost in ekosisteme ter tveganj zanje.

¹ Uredba (ES) št. 1893/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti NACE Revizija 2 in o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3037/90 kakor tudi nekaterih uredb ES o posebnih statističnih področjih (UL L 393, 30.12.2006, str. 1).

Pri standardih poročanja o trajnostnosti bi morale biti upoštevane tudi težave, s katerimi se podjetja lahko srečujejo pri zbiranju informacij od akterjev v celotni vrednostni verigi, zlasti od dobaviteljev, ki so mala ali srednja podjetja, in dobaviteljev na trgih in gospodarstvih v vzponu. V standardih poročanja o trajnostnosti bi bilo treba določiti razkritja o vrednostnih verigah, ki bi morala biti sorazmerna in ustrezna glede na obseg in kompleksnost dejavnosti podjetij ter zmogljivosti in značilnosti podjetij v vrednostnih verigah, zlasti zmogljivosti in značilnosti podjetij, za katera ne veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz te direktive o spremembi. V standardih poročanja o trajnostnosti se ne bi smela zahtevati razkritja, ki bi od podjetij zahtevala, da od malih in srednjih podjetij v svoji vrednostni verigi pridobijo informacije, ki bi presegale informacije, ki jih morajo v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti razkriti mala in srednja podjetja. To ne bi smelo posegati v morebitne zahteve glede postopka skrbnega pregleda, ki jih Unija nalaga podjetjem.

- (54) Da bi se pravočasno zadovoljilo potrebam uporabnikov po informacijah, zlasti glede na nujnost izpolnjevanja zahtev po informacijah udeležencev na finančnem trgu, za katere veljajo zahteve iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi člena 4(6) in (7) Uredbe (EU) 2019/2088, bi morala Komisija prvi sklop standardov poročanja o trajnosti z delegiranimi akti sprejeti do 30. junija 2023. Ta sklop standardov poročanja o trajnosti bi moral določati informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti v zvezi z vsemi področji poročanja in zadevami v zvezi s trajnostnostjo ter ki jih potrebujejo udeleženci na finančnem trgu za izpolnjevanje obveznosti razkritja iz Uredbe (EU) 2019/2088. Komisija bi morala do 30. junija 2024 z delegiranimi akti sprejeti drugi sklop standardov poročanja o trajnosti, v katerem bi določila dopolnilne informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti o zadevah v zvezi s trajnostnostjo in področjih poročanja, kadar je to potrebno, ter informacije, specifične za sektor, v katerem podjetje posluje. Komisija bi morala te standarde poročanja o trajnosti, tudi tiste za mala in srednja podjetja, pregledati vsaka tri leta, da bi upoštevala relevanten razvoj dogodkov, tudi na področju mednarodnih standardov.

(55) Direktiva 2013/34/EU ne zahteva, da podjetja predložijo poslovna poročila v digitalni obliki, kar ovira najdljivost in uporabnost sporočenih informacij. Uporabniki informacij o trajnostnosti vse pogosteje pričakujejo, da bo te informacije mogoče najti, jih primerjati in strojno brati v digitalnih oblikah. Države članice bi morale imeti možnost zahtevati, da podjetja, za katere veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU, svoja poslovna poročila dajo na voljo javnosti, in sicer brezplačno na svojih spletnih mestih. Digitalizacija ustvarja priložnosti za učinkovitejše izkoriščanje informacij in omogoča znatne prihranke pri stroških za uporabnike in podjetja. Digitalizacija poleg tega omogoča centralizacijo podatkov na ravni Unije in držav članic, in sicer v odprti in dostopni obliki, ki omogoča lažje branje in primerjavo podatkov. Zato bi bilo treba od podjetij zahtevati, da pripravijo svoje poslovno poročilo v elektronski obliki poročanja, določeni v členu 3 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815¹, ter da svoje poročanje o trajnostnosti, vključno z razkritji, ki jih zahteva člen 8 Uredbe (EU) 2020/852, opremijo z oznakami v skladu z elektronsko obliko poročanja, določeno v Delegirani uredbi (EU) 2019/815, ko bo ta oblika določena.

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/815 z dne 17. decembra 2018 o dopolnitvi Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev enotne elektronske oblike poročanja (UL L 143, 29.5.2019, str. 1).

Potrebna bo digitalna taksonomija standardov Unije za poročanje o trajnostnosti, da se bodo lahko sporočene informacije označile v skladu z zgoraj navedenimi standardi poročanja o trajnostni. Te zahteve bi morale biti vključene v delo na področju digitalizacije, ki ga je Komisija napovedala v sporočilu z dne 19. februarja 2020 z naslovom „Evropska strategija za podatke“ in v sporočilu z dne 24. septembra 2020 z naslovom „Strategiji EU za digitalne finančne storitve“. Te zahteve bi tudi dopolnile vzpostavitev evropske enotne vstopne točke (ESAP) za javne informacije o podjetjih, kot je predvideno v sporočilu Komisije z dne 24. septembra 2020 z naslovom „Unija kapitalskih trgov za ljudi in podjetja – nov akcijski načrt“, v katerem je upoštevana tudi potreba po zagotavljanju primerljivih informacij v digitalni obliki.

- (56) Da bi se omogočila vključitev sporočenih informacij o trajnostnosti v evropsko enotno vstopno točko, bi morale države članice zagotoviti, da podjetja, katerih vrednostni papirji niso sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, objavijo svoje poslovno poročilo, vključno s poročanjem o trajnostnosti, v elektronski obliki poročanja, določeni v členu 3 Delegirane uredbe (EU) 2019/815.

(57) Člen 19a(4) Direktive 2013/34/EU državam članicam omogoča, da podjetja izvzamejo iz obveznosti, da v poslovno poročilo vključijo izjavo o nefinančnem poslovanju, ki se zahteva v skladu s členom 19a(1) navedene direktive. Države članice smejo to storiti, kadar dano podjetje pripravi ločeno poročilo, ki se objavi skupaj s poslovnim poročilom v skladu s členom 30 navedene direktive, ali kadar je to poročilo dano na voljo javnosti na spletnem mestu podjetja v razumnem roku, ki ni daljši od šestih mesecev po datumu bilance stanja, in je sklic nanj zapisan v poslovnem poročilu. Enaka možnost obstaja tudi za konsolidirano izjavo o nefinančnem poslovanju iz Direktive 2013/34/EU. To možnost je uporabilo dvajset držav članic. Vendar možnost objave ločenega poročila ovira razpoložljivost informacij, ki povezujejo finančne informacije in informacije o zadevah v zvezi s trajnostnostjo. Prav tako ovira najdljivost in dostopnost informacij za uporabnike, zlasti vlagatelje, ki jih zanimajo finančne informacije in informacije o trajnostnosti. Ta težava je še večja, če se finančne informacije in informacije o trajnostnosti objavijo ob različnem času. Objava v ločenem poročilu lahko tudi na notranji in zunanji ravni daje vtis, da informacije o trajnostnosti spadajo v kategorijo manj pomembnih informacij, kar lahko negativno vpliva na zaznano zanesljivost informacij. Zato bi morala podjetja informacije o trajnostnosti sporočati v jasno prepoznavnem posebnem oddelku poslovnega poročila, države članice pa ne bi smele več imeti možnosti, da podjetja izvzamejo iz obveznosti, da v poslovno poročilo vključijo informacije o zadevah v zvezi s trajnostnostjo.

Ta obveznost bi prispevala tudi k razjasnitvi vloge nacionalnih pristojnih organov pri nadzoru poročanja o trajnostnosti v okviru poslovnega poročila, pripravljenega v skladu z Direktivo 2004/109/ES. Poleg tega podjetja, ki morajo sporočati informacije o trajnostnosti, v nobenem primeru ne bi smela biti izvzeta iz obveznosti objave poslovnega poročila, saj je pomembno zagotoviti, da so informacije o trajnostnosti dane na voljo javnosti.

- (58) Člen 20 Direktive 2013/34/EU od podjetij, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, zahteva, da v svoje poslovno poročilo vključijo izjavo o upravljanju podjetja, ki mora med drugim vsebovati opis politike raznolikosti, ki jo podjetje izvaja v zvezi s svojimi upravnimi, poslovnimi in nadzornimi organi. Člen 20 Direktive 2013/34/EU podjetjem dopušča prožnost pri odločanju o tem, o katerih vidikih raznolikosti poročajo. Podjetij ne zavezuje izrecno glede tega, o katerih vidikih raznolikosti morajo poročati. Da bi se dosegla bolj uravnoteženo zastopanost spolov pri odločanju v gospodarstvu, je treba zagotoviti, da podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, vedno poročajo o svoji politiki za uravnoteženo zastopanost spolov in njihovem izvajanju. Vendar bi morala v izogib nepotrebnemu upravnemu bremenu ta podjetja imeti tudi možnost, da o nekaterih informacijah, ki se zahtevajo v skladu s členom 20 Direktive 2013/34/EU, poročajo skupaj z drugimi informacijami o trajnostnosti. Če se podjetja odločijo za to, bi morala izjava o upravljanju podjetja vključevati sklic na poročanje podjetja o trajnostnosti, medtem ko bi morale za informacije, ki se zahtevajo na podlagi člena 20 Direktive 2013/34/EU, še naprej veljati zahteve glede zagotovil iz izjave o upravljanju podjetja.

- (59) Člen 33 Direktive 2013/34/EU od držav članic zahteva, da zagotovijo, da so člani upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja kolektivno odgovorni za zagotovitev, da so letni računovodski izkazi, konsolidirani računovodski izkazi, poslovno poročilo, konsolidirano poslovno poročilo, izjave o upravljanju podjetja in konsolidirane izjave o upravljanju podjetja pripravljene in objavljene v skladu z zahtevami navedene direktive. To kolektivno odgovornost bi bilo treba razširiti na zahteve glede digitalizacije iz Delegirane uredbe (EU) 2019/815, zahtevo po skladnosti s standardi Unije za poročanje o trajnostnosti in zahtevo, da se poročanje o trajnostnosti opremi z oznakami.
- (60) Poklic dajanja zagotovil razlikuje med posli dajanja omejenih zagotovil in posli dajanja sprejemljivih zagotovil. Sklepna ugotovitev posla dajanja omejenega zagotovila je običajno izražena v nikalni obliki z navedbo, da izvajalec ni ugotovil ničesar, na podlagi česar bi lahko sklepal, da vsebina vsebuje bistvene napake. Pri poslu dajanja omejenega zagotovila revizor opravi manj preskusov kot pri poslu dajanja sprejemljivega zagotovila. Obseg dela pri poslu dajanja omejenega zagotovila je zato manjši kot pri poslu dajanja sprejemljivega zagotovila. Obseg dela pri poslu dajanja sprejemljivega zagotovila vključuje obsežne postopke, vključno z upoštevanjem notranjih kontrol podjetja, ki poroča, in testiranjem vsebine, zato je mnogo obsežnejši kot pri poslu dajanja omejenega zagotovila.

Sklepna ugotovitev posla dajanja sprejemljivega zagotovila je običajno izražena v trdilni obliki, njen rezultat pa je podaja mnenja o merjenju obravnavane vsebine glede na predhodno določena merila. V skladu z Direktivo 2013/34/EU morajo države članice zagotoviti, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje preveri, ali je bila predložena izjava o nefinančnem poslovanju ali ločeno poročilo. Navedena direktiva ne zahteva, da neodvisni izvajalec storitev dajanja zagotovi informacije preveri, čeprav državam članicam omogoča, da preverjanje zahtevajo, če želijo. Če se za poročanje o trajnostnosti ne zahteva zagotavljanje zanesljivosti, za razliko od zahteve, da mora zakoniti revizor opravljati obvezne revizije na podlagi posla dajanja sprejemljivega zagotovila, lahko to ogrozi verodostojnost razkritih informacij o trajnostnosti in tako potrebe predvidenih uporabnikov teh informacij ne bi bile zadovoljene. Čeprav je cilj doseči podobno raven zagotovila za finančno poročanje in poročanje o trajnostnosti, odsotnost skupno dogovorjenega standarda za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ustvarja tveganje za različno razumevanje in pričakovanja glede tega, kaj naj bi posel dajanja sprejemljivega zagotovila zajemal pri različnih kategorijah informacij o trajnostnosti, zlasti v zvezi z razkritji glede prihodnosti in kvalitativnimi razkritji.

Zato bi bilo treba razmisliti o postopnem pristopu za povišanje ravni zagotovila, ki se zahteva za informacije o trajnostnosti, začevši z obveznostjo zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, da izrazi mnenje o skladnosti poročanja o trajnostnosti z zahtevami Unije na podlagi posla dajanja omejenega zagotovila. To mnenje bi moralo zajemati skladnost poročanja o trajnostnosti s standardi Unije za poročanje o trajnostnosti, postopek, ki ga izvaja podjetje za določitev informacij, o katerih se poroča v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, in skladnost z zahtevo po uporabi oznak za poročanje o trajnostnosti. Revizor bi moral tudi oceniti, ali poročanje podjetja izpolnjuje zahteve glede poročanja iz člena 8 Uredbe (EU) 2020/852. Za zagotovitev, da bi bila pričakovanja in razumevanje glede tega, kaj vse posel dajanja sprejemljivega zagotovila zajema, karseda enotna, bi bilo treba od zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja zahtevati, da izrazi mnenje na podlagi posla dajanja sprejemljivega zagotovila o skladnosti poročanja o trajnostnosti z zahtevami Unije, po tem, ko Komisija najpozneje 1. oktobra 2028 z delegiranimi akti sprejme standarde dajanja zagotovil za sprejemljivo zagotovilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in sicer po izvedeni oceni za določitev, ali je sprejemljivo zagotovilo izvedljivo za revizorje in podjetja.

S postopnim pristopom s posla dajanja omejenega zagotovila na posel dajanja sprejemljivega zagotovila bi se omogočil tudi postopen razvoj trga zagotovil za informacije o trajnostnosti in praks poročanja podjetij. Ta postopni pristop bi privedel do postopnega povišanja stroškov podjetij, ki poročajo, glede na to, da je zagotovilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti na podlagi posla dajanja sprejemljivega zagotovila dražje od zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti na podlagi posla dajanja omejenega zagotovila. Podjetja, za katera veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti, bi morala imeti možnost, da se odločijo, da mnenje o zanesljivosti njihovega poročanja o trajnostnosti temelji na poslu dajanja sprejemljivega zagotovila, če tako želijo, in v takem primeru bi se morale šteti, da so izpolnila obveznost, da pridobijo mnenje na podlagi posla dajanja omejenega zagotovila. Mnenje na podlagi posla dajanja sprejemljivega zagotovila o informacijah glede prihodnosti je le zagotovilo, da so bile te informacije pripravljene v skladu z veljavnimi standardi.

- (61) Zakoniti revizorji ali revizijska podjetja že zdaj preverjajo računovodske izkaze in poslovno poročilo. Zagotovilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ki ga dajo zakoniti revizorji ali revizijska podjetja, bi pomagalo zagotoviti povezljivost in doslednost finančnih informacij in informacij o trajnostnosti, kar je zlasti pomembno za uporabnike informacij o trajnostnosti. Vendar obstaja tveganje nadaljnje koncentracije revizijskega trga, kar bi lahko ogrozilo neodvisnost revizorjev in povišalo plačila za revizije ali plačila v zvezi z zagotovitom o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Glede na ključno vlogo zakonitih revizorjev pri dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in zagotavljanju zanesljivih informacij o trajnostnosti je Komisija napovedala, da si bo prizadevala še izboljšati kakovost revizij ter oblikovati bolj odprt in raznolik revizijski trg, kar sta pogoja za uspešno uporabo te direktive o spremembi. Zaželeno je tudi, da se podjetjem ponudi širša izbira neodvisnih ponudnikov storitev dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Državam članicam bi bilo treba zato omogočiti, da v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta¹ akreditirajo neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil, da podajo mnenje o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ki bi ga bilo treba objaviti skupaj s poslovnim poročilom. Poleg tega bi bilo treba državam članicam omogočiti, da dovolijo, da mnenje o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izrazi zakoniti revizor, pri katerem ne gre za zakonitega revizorja ali zakonite revizorje, ki izvajajo obvezno revizijo računovodskih izkazov. Nadalje, če države članice dovolijo, da neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil izvedejo zagotovilo o zanesljivosti poročanja o trajnosti, bi morale dovoliti tudi, da zakoniti revizor, pri katerem ne gre za zakonitega revizorja ali zakonite revizorje, ki izvajajo obvezno revizijo računovodskih izkazov, izrazi mnenje o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

¹ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

Države članice bi morale določiti zahteve, s katerimi bi zagotovile kakovost zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ki jih izvajajo neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil, in dosledne rezultate pri dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Zato bi morale za vse neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil veljati zahteve, ki bi bile glede dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti enakovredne zahtevam iz Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹, hkrati pa bi morale biti prilagojene značilnostim neodvisnih ponudnikov storitev dajanja zagotovil, ki ne opravljajo obveznih revizij. Države članice bi morale zlasti določiti enakovredne zahteve glede usposabljanja in izpitnega preverjanja, stalnega izobraževanja, sistemov zagotavljanja kakovosti, poklicne etike, neodvisnosti, nepristranskosti, zaupnosti in poslovne skrivnosti, imenovanja in razrešitve, organizacije dela neodvisnih ponudnikov storitev dajanja zagotovil, preiskav in sankcij ter poročanja o nepravilnostih. To bi zagotovilo tudi enake konkurenčne pogoje za vse osebe in podjetja, ki jim države članice dovolijo, da predložijo mnenje o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vključno z zakonitimi revizorji. Če podjetje glede svojega poročanja o trajnostnosti pridobi mnenje akreditiranega neodvisnega ponudnika storitev dajanja zagotovil, ki ni zakoniti revizor, mu mnenja o zanesljivosti njegovega poročanja o trajnostnosti ne bi bilo treba pridobiti še od zakonitega revizorja.

¹ Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).

Neodvisnim ponudnikom storitev dajanja zagotovil, ki so že akreditirani v državi članici za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, bi moralo biti dovoljeno, da to delo opravljajo še naprej. Podobno bi morale države članice zagotoviti, da za neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil, ki so do datuma začetka uporabe novih zahtev glede usposabljanja in izpitnega preverjanja v postopku akreditacije, te nove zahteve za akreditacijo ne veljajo, pod pogojem, da postopek zaključijo v dveh letih od začetka uporabe teh novih zahtev. Vendar bi morale države članice zagotoviti, da bodo vsi neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil, ki jih država članica akreditira za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v obdobju dveh let po začetku uporabe novih zahtev za akreditacijo, v okviru stalnega strokovnega izobraževanja pridobili potrebno znanje o poročanju o trajnostnosti in dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

- (62) Za spodbujanje prostega pretoka storitev bi morale države članice neodvisnim ponudnikom storitev dajanja zagotovil s sedežem v drugi državi članici omogočiti, da na njihovem ozemlju izvajajo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. To bi bilo tudi v prid odpiranju trga zagotovil, tudi če ne bi vse države članice dovolile akreditacije neodvisnih ponudnikov storitev dajanja zagotovil na svojem ozemlju. Kadar neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvajajo na ozemlju države članice gostiteljice, se lahko ta država članica gostiteljica odloči, da bo neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil nadzorovala, pri čemer ima možnost izkoristiti uveljavljeni okvir za nadzor revizorjev, ki dajejo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

- (63) Kadar pravo Unije od podjetja zahteva, da elemente svojega poročanja o trajnostnosti da preveriti akreditirani neodvisni tretji strani, bi morale države članice zahtevati, da se poročilo akreditirane neodvisne tretje strani da na voljo bodisi kot priloga k poslovnemu poročilu bodisi na drug javno dostopen način. Tako dajanje na voljo tega poročila ne bi smelo vplivati na izid mnenja o zanesljivosti, od katerega bi morala biti tretja stran pri svojem preverjanju neodvisna. To ne bi smelo povzročiti podvajanja dela med revizorjem ali neodvisnim ponudnikom storitev dajanja zagotovila, ki izrazi mnenje o zanesljivosti, in akreditirano neodvisno tretjo stranjo.
- (64) Direktiva 2006/43/ES določa pravila v zvezi z obvezno revizijo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov. Zagotoviti je treba, da se za revizijo računovodskih izkazov in zagotovilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ki ga da zakoniti revizor, uporabljajo skladna pravila. Direktiva 2006/43/ES bi se morala uporabljati, kadar mnenje o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izrazi zakoniti revizor ali revizijsko podjetje.
- (65) Pravila za podelitev dovoljenja in priznavanje zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij bi morala omogočati, da zakoniti revizorji pridobijo tudi kvalifikacije za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Države članice bi morale zagotoviti, da imajo zakoniti revizorji, ki se želijo kvalificirati za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, potrebno raven teoretičnega znanja o temah, pomembnih za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in so zmožni to znanje uporabiti tudi v praksi.

Zato bi morali zakoniti revizorji opraviti vsaj osemmesečno praktično usposabljanje na področju dajanja zagotovil o zanesljivosti letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti ali drugih storitev, povezanih s trajnostnostjo, ob upoštevanju predhodnih delovnih izkušenj. Zakonitim revizorjem, ki jim je država članica že podelila dovoljenje ali jih priznala, pa bi bilo treba še naprej dovoliti dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Podobno bi morale države članice zagotoviti, da za fizične osebe, ki so do datuma začetka uporabe zahtev glede dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vzpostavljenih s to direktivo o spremembi, v postopku pridobitve dovoljenja, te zahteve ne veljajo, pod pogojem, da postopek zaključijo v naslednjih dveh letih. Vendar bi morale države članice zagotoviti, da zakoniti revizorji, ki jim je bilo dovoljenje podeljeno v dveh letih po datumu začetka uporabe teh zahtev in želijo opravljati posle dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, v okviru stalnega strokovnega izobraževanja pridobijo potrebno znanje o poročanju o trajnostnosti in dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Fizičnim osebam, ki se odločijo pridobiti dovoljenje samo za opravljanje nalog zakonitih revizorjev za obvezno revizijo, bi morale imeti možnost, da se lahko pozneje odločijo tudi za pridobitev dovoljenja tudi za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. V ta namen bi morale izpolnjevati potrebne zahteve, ki jih določijo države članice, da bi se zagotovilo, da imajo tudi te osebe potrebno raven teoretičnega znanja o temah, pomembnih za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in so zmožne to znanje uporabiti tudi v praksi.

- (66) Zagotoviti bi bilo treba, da so zahteve za revizorje, kar zadeva njihovo izvajanje obveznih revizij in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, usklajene. Zato bi morala obstajati vsaj ena oseba, ki bi bila dejavno vključena v dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti (v nadaljnjem besedilu: ključni partner na področju trajnostnosti). Pri dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti bi bilo treba od zakonitih revizorjev zahtevati, da namenijo dovolj časa in dodelijo zadostna sredstva in strokovno znanje, da lahko ustrezno opravijo svoje naloge. V računovodski evidenci stranke bi bilo treba navesti plačila, zaračunana za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in pripraviti spis o dajanju zagotovil, v katerega bi bile vključene informacije, povezane z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Kadar obvezno revizijo letnih računovodskih izkazov in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja isti zakoniti revizor, bi morala obstajati možnost, da se spis o dajanju zagotovil vključi v revizijski spis. Vendar bi se smele zahteve za zakonite revizorje v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti uporabljati samo za tiste zakonite revizorje, ki dajejo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.
- (67) Zakoniti revizorji ali revizijska podjetja, ki dajejo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, bi morali biti zelo dobro tehnično in strokovno podkovani na področju trajnostnosti.

- (68) Direktiva 2006/43/ES zahteva, da države članice vzpostavijo ustrezna pravila, s katerimi zagotovijo, da plačila za revizijske storitve niso pod vplivi ali niso opredeljena z zagotavljanjem dodatnih storitev, izvedenih za revidirani subjekt, oziroma zanje ne veljajo nikakršni pogoji. Navedena direktiva od držav članic zahteva tudi, da zagotovijo, da zakoniti revizorji, ki izvajajo obvezne revizije, spoštujejo pravila o poklicni etiki, neodvisnosti, nepristranskosti, zaupnosti in poslovni skrivnosti. Zaradi skladnosti je primerno, da se ta pravila razširijo zakonite revizorje, ki dajejo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.
- (69) Za zagotovitev enotnih praks dajanja zagotovil in visoke kakovosti dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti po vsej Uniji, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da z delegiranimi akti sprejme standarde dajanja zagotovil o trajnostnosti. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da uporabljajo nacionalne standarde, postopke ali zahteve za dajanje zagotovil, kolikor Komisija z delegiranimi akti ni sprejela standarda dajanja zagotovil, ki zadeva isto področje. Ti standardi dajanja zagotovil bi morali določati postopke, ki jih mora revizor izvesti za oblikovanje svojih ugotovitev o zagotovilih o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Zato bi morala Komisija z delegiranimi akti do 1. oktobra 2026 sprejeti standarde dajanja zagotovil za omejena zagotovila. Da bi se olajšala harmonizacija dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v državah članicah, bi bilo treba CEAOB spodbujati, da sprejme nezavezujoče smernice za določitev postopkov, ki se izvedejo pri izražanju mnenja o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, dokler Komisija ne sprejme standarda dajanja zagotovil, ki zadeva isto področje.

- (70) Direktiva 2006/43/ES določa pravila o obvezni reviziji skupine podjetij. Podobna pravila bi bilo treba določiti za dajanje zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti.
- (71) Direktiva 2006/43/ES zahteva, da zakoniti revizorji ali revizijska podjetja rezultate svoje obvezne revizije predstavijo v revizijskem poročilu. Podobna pravila bi bilo treba določiti za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Rezultate zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti bi bilo treba predstaviti v poročilu o zanesljivosti. Kadar obvezno revizijo letnih računovodskih izkazov in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja isti zakoniti revizor, bi morala obstajati možnost, da se informacije o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti vključijo v revizijsko poročilo.
- (72) Direktiva 2006/43/ES zahteva, da države članice vzpostavijo sistem pregleda zagotavljanja kakovosti zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij. Za zagotovitev, da se pregledi zagotavljanja kakovosti izvajajo tudi za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in da imajo osebe, ki izvajajo preglede zagotavljanja kakovosti, ustrezno strokovno izobrazbo in ustrezne izkušnje s poročanjem o trajnostnosti in z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, bi bilo treba to zahtevo po vzpostavitvi sistema za pregled zagotavljanja kakovosti razširiti tudi na dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. V prehodnem obdobju do 31. decembra 2025 bi morale biti osebe, ki izvajajo preglede zagotavljanja kakovosti dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, izvzete iz zahteve, da morajo imeti ustrezne izkušnje s poročanjem o trajnostnosti in z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ali z drugimi storitvami, povezanimi s trajnostnostjo.

- (73) Direktiva 2006/43/ES zahteva, da imajo države članice vzpostavljeno ureditev preiskav in sankcij za zakonite revizorje in revizijska podjetja, ki izvajajo obvezne revizije. Navedena direktiva od držav članic zahteva, da organizirajo učinkovit sistem javnega nadzora in zagotovijo, da ureditveni predpisi za sisteme javnega nadzora omogočajo učinkovito sodelovanje na ravni Unije v zvezi z nadzornim delovanjem držav članic. Take zahteve bi bilo treba razširiti na zakonite revizorje in revizijska podjetja, ki dajejo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, za zagotavljanje skladnosti okvirov preiskav, sankcij in nadzora, vzpostavljenih za delo revizorjev na področju obvezne revizije in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.
- (74) Direktiva 2006/43/ES vsebuje pravila o imenovanju in razrešitvi zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, ki izvajajo obvezne revizije. Ta pravila bi bilo treba razširiti na dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, da se zagotovi skladnost pravil za delo revizorjev na področju obvezne revizije in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

- (75) V skladu s členom 6 Direktive 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹ morajo države članice zagotoviti, da imajo delničarji podjetij, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, pravico, da kot posamezniki ali kolektivno uvrstijo točke na dnevni red skupščine, pod pogojem, da vsako tako točko spremlja utemeljitev ali osnutek sklepa, ki se sprejme na skupščini, in da imajo pravico predložiti osnutke sklepov za točke, ki so oziroma bodo uvrščene na dnevni red skupščine. Kadar so te pravice pogojene z minimalnim deležem posameznega delničarja oziroma skupine delničarjev v podjetju, ta minimalni delež ne sme presegati 5 % delniškega kapitala. V zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti bi bilo treba delničarjem omogočiti, da z uveljavljanjem pravice iz člena 6 Direktive 2007/36/ES v sprejetje na skupščini predložijo osnutke sklepov, s katerim se zahteva, prvič, da akreditirana tretja stran, ki ne pripada istemu revizijskemu podjetju ali mreži kot zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo, pripravi poročilo o nekaterih elementih poročanja o trajnostnosti, in drugič, da je to poročilo na voljo skupščini.

¹ Direktiva 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi (UL L 184, 14.7.2007, str. 17).

Za podjetja, za katera veljajo zahteve poročanja o trajnostnosti, uvedene s to direktivo o spremembi, ki ne spadajo na področje uporabe člena 6 Direktive 2007/36/ES, bi bilo treba delničarjem, ki imajo kot posamezniki ali kolektivno več kot 5 % glasovalnih pravic ali 5 % kapitala podjetja, prav tako dati pravico, da v sprejetje na skupščini predložijo osnutek sklepa, pri čemer se zahteva, prvič, da akreditirana tretja oseba, ki ne pripada istemu revizijskemu podjetju ali mreži kot zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo, pripravi poročilo o nekaterih elementih poročanja o trajnostnosti, in drugič, da je to poročilo na voljo skupščini.

- (76) Direktiva 2006/43/ES zahteva, da države članice zagotovijo, da ima vsak subjekt javnega interesa revizijsko komisijo, in določa njene naloge v zvezi z obvezno revizijo. Revizijski komisiji bi bilo treba dodeliti določene naloge v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Te naloge bi morale zajemati tudi obveznost, da je treba upravni ali nadzorni organ subjekta javnega interesa obvestiti o rezultatu dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ter mu pojasniti, kako je revizijska komisija prispevala k celovitosti poročanja o trajnostnosti in kakšna je bila njena vloga v tem postopku. Države članice bi morale imeti možnost dovoliti, da naloge v zvezi s poročanjem o trajnostnosti in v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ki so dodeljene revizijski komisiji, opravlja upravni ali nadzorni organ kot celota ali namenski organ, ki ga ustanovi upravni ali nadzorni organ.

- (77) Direktiva 2006/43/ES vsebuje zahteve za registracijo in nadzor revizorjev in revizijskih subjektov iz tretjih držav. Da se zagotovi skladen okvir za delo revizorjev na področju obvezne revizije in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, je treba te zahteve razširiti na dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.
- (78) Za zakonite revizorje in revizijska podjetja, ki izvajajo obvezne revizije subjektov javnega interesa, se uporablja Uredba (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Za zagotovitev, da je zakoniti revizor pri opravljanju obvezne revizije neodvisen, ta uredba določa omejitve v zvezi s plačili, ki jih lahko zakoniti revizor prejme za druge storitve. Pomembno je pojasniti, da se dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ne bi smelo upoštevati pri izračunu te omejitve. Poleg tega Uredba (EU) št. 537/2014 prepoveduje opravljanje nekaterih nerevizijskih storitev v določenih obdobjih, ko zakoniti revizor izvaja obvezno revizijo. Storitve, povezane s pripravo poročanja o trajnostnosti, vključno z morebitnimi svetovalnimi storitvami, bi bilo treba v obdobju, določenem v Uredbi (EU) št. 537/2014, prav tako šteti za prepovedane. Prepoved opravljanja takih storitev bi morala veljati v vseh primerih, ko zakoniti revizor izvaja obvezno revizijo računovodskih izkazov.

¹ Uredba (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa in razveljavitvi Sklepa Komisije 2005/909/ES (UL L 158, 27.5.2014, str. 77).

Za zagotovitev neodvisnosti zakonitega revizorja bi bilo treba nekatere nerevizijske storitve prepovedati tudi, kadar zakoniti revizor daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Uredba (EU) št. 537/2014 zahteva, da zakoniti revizorji o nepravilnostih obvestijo revidirani subjekt in v nekaterih okoliščinah organe, ki so jih države članice določile kot pristojne za preiskavo takšnih nepravilnosti. Take obveznosti bi bilo treba po potrebi razširiti tudi na zakonite revizorje in revizijska podjetja, kar zadeva njihovo delo na področju dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja subjektov javnega interesa o trajnostnosti.

- (79) Direktiva 2004/109/ES nacionalnim nadzornikom nalaga, da morajo zagotoviti, da podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, izpolnjujejo zahteve glede poročanja podjetij. Člen 4 navedene direktive določa, kaj morajo vsebovati letna računovodska poročila, ne vsebuje pa izrecnega sklicevanja na člena 19a in 29a Direktive 2013/34/EU, ki zahtevata pripravo izjave o nefinančnem poslovanju in konsolidirane izjave o nefinančnem poslovanju. Zaradi tega nacionalni pristojni organi nekaterih držav članic nimajo pravnega pooblastila za nadzor nad izjavami o nefinančnem poslovanju, zlasti kadar so objavljene v ločenem poročilu in niso del letnega računovodskega poročila, kar lahko države članice trenutno dovolijo. Zato je treba v člen 4(5) Direktive 2004/109/ES vključiti sklicevanje na poročanje o trajnostnosti. Prav tako je treba zahtevati, da odgovorne osebe izdajatelja v letnem računovodskem poročilu potrdijo, da je po njihovem najboljšem vedenju poslovno poročilo pripravljeno v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti.

Poleg tega bi moral ESMA zaradi novega značaja zahtev glede poročanja o trajnostnosti izdati smernice za nacionalne pristojne organe, da bi se spodbudil usklajen nadzor nad poročanjem o trajnostnosti izdajateljev, za katere velja Direktiva 2004/109/ES. Te smernice bi se morale uporabljati le za nadzor podjetij, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji.

- (80) Za določitev zahtev v tej direktivi o spremembi bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z določitvijo standardov poročanja o trajnostnosti in določitvijo standardov za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

¹ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (81) Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o izvajanju te direktive o spremembi, ki med drugim vsebuje: oceno doseganja ciljev te direktive o spremembi, vključno z zblizevanjem praks poročanja med državami članicami; oceno števila malih in srednjih podjetij, ki prostovoljno uporabljajo standarde poročanja o trajnosti; oceno, ali bi bilo treba dodatno razširiti področje uporabe zahtev glede poročanja, zlasti v zvezi z malimi in srednjimi podjetji ter podjetji iz tretjih držav, ki poslujejo neposredno na notranjem trgu Unije in nimajo odvisne družbe ali podružnice na ozemlju Unije, ter predlog, kako to storiti; oceno izvajanja zahtev glede poročanja o odvisnih družbah in podružnicah podjetij iz tretjih držav, uvedenih s to direktivo o spremembi, vključno z oceno števila podjetij iz tretjih držav, ki imajo odvisno družbo ali podružnico, za katero veljajo obveznosti poročanja v skladu z Direktivo 2013/34/EU; oceno mehanizma izvrševanja in ustreznih pragov iz Direktive 2013/34/EU; oceno, ali bi bilo treba pri poročanju o trajnostnosti podjetij, ki spadajo na področje uporabe te direktive o spremembi, poskrbeti za dostopnost za invalide, ter predlog, kako to storiti.

Poročilo o izvajanju te direktive o spremembi bi se moralo objaviti do 30. aprila 2029 in nato vsaka tri leta, po potrebi pa bi se mu morali priložiti zakonodajni predlogi. Komisija bi morala do 31. decembra 2028 pregledati stopnjo koncentracije trga dajanja zagotovil o trajnostnosti in o tem poročati. Pri pregledu bi bilo treba upoštevati nacionalne ureditve, ki se uporabljajo za neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil, ter oceniti, ali in v kolikšni meri te ureditve prispevajo k odpiranju trga dajanja zagotovil. Komisija bi morala do 31. decembra 2028 preučiti morebitne pravne ukrepe in tako poskrbeti za zadostno diverzifikacijo trga dajanja zagotovil o trajnostnosti in ustrezno kakovost poročanja o trajnostnosti. Poročilo o izvajanju te direktive o spremembi bi se moralo do 31. decembra 2028 predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnimi predlogi.

- (82) Ker ciljev te direktive o spremembi države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva o spremembi ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(83) Uredbo (EU) št. 537/2014, Direktivo 2004/109/ES, Direktivo 2006/43/ES in Direktivo 2013/34/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(84) Opravljeno je bilo posvetovanje z ECB, ki je mnenje podala 7. septembra 2021 –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1
Spremembe Direktive 2013/34/EU

Direktiva 2013/34/EU se spremeni:

(1) v členu 1 se dodajo naslednji odstavki:

„3. Usklajevalni ukrepi, določeni s členi 19a, 29a, 29d, 30 in 33, členom 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), členom 34(2) in (3) ter členom 51 te direktive, se uporabljajo tudi za zakone in druge predpise držav članic v zvezi z naslednjimi podjetji, ne glede na njihovo pravno obliko, pod pogojem, da so to velika podjetja ali mala in srednja podjetja – razen mikropodjetij –, ki so subjekti javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, točka (a), te direktive:

- (a) zavarovalnice v smislu člena 2(1) Direktive Sveta 91/674/EGS*;
- (b) kreditne institucije, kakor so opredeljene v členu 4(1), točka 1, Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta**.

Države članice se lahko odločijo, da ne bodo uporabljale usklajevalnih ukrepov iz prvega pododstavka tega odstavka za podjetja iz člena 2(5), točke 2 do 23, Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta^{***}.

4. Usklajevalni ukrepi, določeni s členi 19a, 29a in 29d, se ne uporabljajo za finančne produkte iz člena 2, točka 12, točki (b) in (f), Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta^{****}.
5. Usklajevalni ukrepi, predpisani v členih 40a do 40d, se uporabljajo tudi za zakone in druge predpise držav članic v zvezi z odvisnimi družbami in podružnicami podjetij, za katere ne velja zakonodaja države članice, a je njihova pravna oblika primerljiva z oblikami podjetij, naštetimi v Prilogi I.

* Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L 374, 31.12.1991, str. 7).

** Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

*** Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES ter razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

**** Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).“;

(2) člen 2 se spremeni:

(a) točka 5 se nadomesti z naslednjim:

„(5) ‚čisti prihodek‘ pomeni znesek, ki izhaja iz prodaje proizvodov in opravljanja storitev po odbitku prodajnih rabatov, davka na dodano vrednost in drugih davkov, neposredno povezanih s prihodki iz prodaje, vendar se za zavarovalnice iz člena 1(3), prvi pododstavek, točka (a), te direktive ‚čisti prihodek‘ opredeli v skladu s členom 35 in členom 66, točka 2, Direktive Sveta 91/674/EGS*, za kreditne institucije iz člena 1(3), prvi pododstavek, točka (b), te direktive se ‚čisti prihodek‘ opredeli v skladu s členom 43(2), točka (c), Direktive Sveta 86/635/EGS**, za podjetja, ki spadajo na področje uporabe člena 40a(1) te direktive, pa ‚čisti prihodek‘ pomeni prihodek, kot je opredeljen v okviru računovodskega poročanja ali v smislu okvira računovodskega poročanja, na podlagi katerega so pripravljene računovodski izkazi podjetja;

* Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L 374, 31.12.1991, str. 7).

** Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).“;

(b) dodajo se naslednje točke:

- „(17) ‚zadeve v zvezi s trajnostnostjo‘ pomeni okoljske, socialne in človekove pravice in upravljaljske dejavnike, vključno z dejavniki trajnostnosti, kot so opredeljeni v členu 2, točka 24, Uredbe (EU) 2019/2088;
- (18) ‚poročanje o trajnostnosti‘ pomeni sporočanje informacij o zadevah v zvezi s trajnostnostjo v skladu s členi 19a, 29a in 29d;
- (19) ‚ključna neopredmetena sredstva‘ pomeni sredstva brez fizičnega obstoja, od katerih je v osnovi odvisen poslovni model podjetja in ki so vir ustvarjanja vrednosti v podjetju;
- (20) ‚neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil‘ pomeni organ za ugotavljanje skladnosti, akreditiran v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta* za posebno dejavnost ocene skladnosti iz člena 34(1), drugi pododstavek, točke (aa), te direktive.

* Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).“;

(3) v členu 19(1) se doda naslednji pododstavek:

„Velika podjetja ter mala in srednja podjetja – razen mikropodjetij –, ki so subjekti javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, točka (a), poročajo o ključnih neopredmetenih sredstvih in pojasnijo, kako je poslovni model podjetja v osnovi odvisen od teh sredstev in kako ta sredstva pripomorejo k ustvarjanju vrednosti v podjetju.“;

(4) člen 19a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 19a

Poročanje o trajnostnosti

1. Velika podjetja ter mala in srednja podjetja – razen mikropodjetij –, ki so subjekti javnega interesa iz člena 2, točka 1, točka (a), v poslovno poročilo vključijo informacije, potrebne za razumevanje vplivov podjetja na zadeve v zvezi s trajnostnostjo, in informacije, potrebne za razumevanje, kako zadeve v zvezi s trajnostnostjo vplivajo na razvoj, uspešnost in položaj podjetja.

Informacije iz prvega pododstavka morajo biti jasno prepoznavne v ločenem razdelku poslovnega poročila.

2. Informacije iz odstavka 1 morajo vsebovati:

- (a) kratek opis poslovnega modela in strategije podjetja, vključno z:
 - (i) odpornostjo poslovnega modela in strategije podjetja na tveganja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;
 - (ii) priložnostmi za podjetje glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;
 - (iii) načrti, vključno z izvedbenimi ukrepi ter z njimi povezanimi finančnimi in naložbenimi načrti, kako namerava podjetje zagotoviti, da bosta njen poslovni model in strategija združljiva s prehodom na trajnostno gospodarstvo in omejitvijo globalnega segrevanja na 1,5 °C v skladu s Pariškim sporazumom v okviru Okvirne konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah, sprejetim 12. decembra 2015 (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), in ciljem, da se do leta 2050 doseže podnebna nevtralnost, kot je določeno v Uredbi (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta*, ter po potrebi informacijami izpostavljenosti podjetja dejavnostim, povezanim s premogom, nafto in plinom;
 - (iv) načinom, kako poslovni model in strategija podjetja upoštevata interese deležnikov podjetja in vplive podjetja na zadeve v zvezi s trajnostnostjo;
 - (v) načinom, kako se je izvedla strategija podjetja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;

- (b) opis časovno vezanih ciljev glede zadev v zvezi s trajnostnostjo, ki jih določi podjetje, po potrebi vključno s cilji glede absolutnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov vsaj za leti 2030 in 2050, opis napredka podjetja pri doseganju teh ciljev in izjavo, ali cilji podjetja v zvezi z okoljskimi dejavniki temeljijo na prepričljivih znanstvenih dokazih;
- (c) opis vloge upravnih, poslovodnih in nadzornih organov glede zadev v zvezi s trajnostnostjo, pa tudi strokovnega znanja ter znanj in spretnosti, ki jih imajo taki organi za opravljanje te vloge, ali dostopa do tega strokovnega znanja ter znanj in spretnosti;
- (d) opis politik podjetja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;
- (e) informacije o tem, ali obstajajo sistemi spodbud, povezani s trajnostnostjo, ki so na voljo članom upravnih, poslovodnih in nadzornih organov;
- (f) opis:
 - (i) postopka skrbnega pregleda, ki ga podjetje izvaja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo in po potrebi v skladu z zahtevami Unije, da podjetja, kadar je ustrezno, izvedejo postopek skrbnega pregleda;

- (ii) glavnih dejanskih ali morebitnih škodljivih vplivov, povezanih z lastnimi dejavnostmi in vrednostno verigo podjetja, vključno z njegovimi proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo, ukrepov za odkrivanje in spremljanje teh vplivov ter drugih škodljivih vplivov, ki jih mora obvladujoče podjetje opredeliti na podlagi drugih zahtev Unije glede izvajanja postopka skrbnega pregleda v podjetjih;
- (iii) vseh ukrepov, ki jih je podjetje sprejelo za preprečevanje, blažitev, sanacijo ali odpravo dejanskih ali morebitnih škodljivih vplivov, in rezultatov teh ukrepov;
- (g) opis glavnih tveganj za podjetje glede zadev v zvezi s trajnostnostjo, vključno z opisom glavnih odvisnosti podjetja od teh zadev, in način, kako podjetje upravlja ta tveganja;
- (h) kazalnike, relevantne za razkritja iz točk (a) do (g).

Podjetja poročajo o tem, po katerem postopku so določila informacije, ki so jih vključila v poslovno poročilo v skladu z odstavkom 1 tega člena. V informacije iz prvega pododstavka tega odstavka se vključijo informacije, ki se nanašajo na kratko-, srednje- in dolgoročna obdobja, kakor je ustrezno.

3. Kadar je ustrezno, informacije iz odstavkov 1 in 2 vsebujejo informacije o lastnih dejavnostih in o vrednostni verigi podjetja, vključno z njegovimi proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo.

Podjetje v prvih treh letih uporabe ukrepov, ki jih države članice sprejmejo v skladu s členom 5(2) Direktive (EU) .../...⁺ Evropskega parlamenta in Sveta^{**}, in če niso na voljo vse potrebne informacije o njegovi vrednostni verigi, pojasni, kaj je storilo za njihovo pridobitev, zakaj vseh potrebnih informacij ni bilo mogoče pridobiti in kako jih namerava pridobiti v prihodnje.

Kadar je ustrezno, informacije iz odstavkov 1 in 2 vsebujejo tudi sklicevanja na in dodatna pojasnila v zvezi z drugimi informacijami, vključenimi v poslovno poročilo v skladu s členom 19, ter zneski, sporočenimi v letnih računovodskih izkazih.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE 35/22 (2021/0104(COD)) ter v opombo vstavite številko, datum in sklic na UL za navedeno direktivo.

V izjemnih primerih, ko bi glede na ustrezno utemeljeno mnenje članov upravnega, poslovnega in nadzornega organa, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki jim jih podeljuje nacionalno pravo, in so skupno odgovorni za to mnenje, razkritje informacij o predvidenih dogodkih ali zadevah, ki so predmet tekočih pogajanj, resno škodovalo poslovnemu položaju podjetja, lahko države članice dovolijo, da se te informacije izpustijo, pod pogojem, da to ne onemogoči poštenega in uravnoveženega razumevanja razvoja, uspešnosti in položaja podjetja ter učinka njegovih dejavnosti.

4. Podjetja o informacijah iz odstavkov 1 do 3 tega člena poročajo v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, sprejetimi na podlagi člena 29b.
5. Vodstvo podjetja predstavnike delavcev na ustrezni ravni obvešča in z njimi razpravlja o relevantnih informacijah ter načinih za pridobivanje in preverjanje informacij o trajnostnosti. Mnenje predstavnikov delavcev se po potrebi posreduje ustreznim upravnim, poslovnim ali nadzornim organom.

6. Z odstopanjem od odstavkov 2 do 4 tega člena in brez poseganja v odstavka 9 in 10 tega člena lahko mala in srednja podjetja iz odstavka 1 tega člena, majhne in nekompleksne institucije, kot so opredeljene v členu 4(1), točka 145, Uredbe (EU) št. 575/2013, lastne zavarovalnice, kot so opredeljene v členu 13, točka 2, Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta^{***}, ter lastne pozavarovalnice, kot so opredeljene v členu 13, točka 5, navedene direktive, svoje poročanje o trajnostnosti omejijo na naslednje informacije:
- (a) kratek opis poslovnega modela in strategije podjetja;
 - (b) opis politik podjetja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;
 - (c) glavne dejanske ali morebitne škodljive vplive podjetja na zadeve v zvezi s trajnostnostjo in vse ukrepe, sprejete za njihovo odkrivanje, spremljanje, preprečevanje, blažitev ali odpravo;
 - (d) glavna tveganja za podjetje, povezana z zadevami v zvezi s trajnostnostjo, in način, kako podjetje ta tveganja upravlja;
 - (e) ključne kazalnike, potrebne za razkritja iz točk (a) do (d).

Mala in srednja podjetja, majhne in nekompleksne institucije, lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice, ki uporabljajo odstopanje iz prvega pododstavka, poročajo v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja iz člena 29c.

7. Za poslovna leta, ki se začnejo pred 1. januarjem 2028, se lahko mala in srednja podjetja, ki so subjekti javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, točka (a), z odstopanjem od odstavka 1 tega člena odločijo, da v svoje poslovno poročilo ne vključijo informacij iz odstavka 1 tega člena. V takih primerih podjetje kljub temu v poslovnem poročilu na kratko navede, zakaj poročanje o trajnostnosti ni bilo opravljeno.
8. Za podjetja, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 1 do 4 tega člena, in podjetja, ki uporabljajo odstopanje iz odstavka 6 tega člena, se šteje, da izpolnjujejo zahtevo iz člena 19(1), tretji pododstavek.

9. Če so izpolnjeni pogoji iz drugega pododstavka tega odstavka, se podjetje, ki je odvisno podjetje, izvzame iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4 tega člena (v nadaljnjem besedilu: izvzeto odvisno podjetje), če so tako podjetje in njegova odvisna podjetja vključeni v konsolidirano poslovno poročilo obvladujočega podjetja, pripravljeno v skladu s členoma 29 in 29a. Podjetje, ki je odvisno podjetje obvladujočega podjetja s sedežem v tretji državi, se prav tako izvzame iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4 tega člena, kadar so tako podjetje in njegova odvisna podjetja vključeni v konsolidirano poročanje o trajnostnosti tega obvladujočega podjetja s sedežem v tretji državi in kadar se konsolidirano poročanje o trajnostnosti izvaja v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, sprejetimi na podlagi člena 29b, ali na način, ki je enakovreden tem standardom poročanja o trajnosti, kot je določeno v skladu z izvedbenim aktom o enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, sprejetim na podlagi člena 23(4), tretji pododstavek, Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta****.

Za izvzetje iz prvega pododstavka morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) poslovno poročilo izvzetega odvisnega podjetja vsebuje vse naslednje informacije:
 - (i) ime in registrirani sedež obvladujočega podjetja, ki poroča o informacijah na ravni skupine v skladu s tem členom ali na način, ki je enakovreden standardom poročanja o trajnostnosti, sprejetim na podlagi člena 29b te direktive, kot je določeno v skladu z izvedbenim aktom o enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, sprejetim na podlagi člena 23(4), tretji pododstavek, Direktive 2004/109/ES;
 - (ii) spletne povezave do konsolidiranega poslovnega poročila obvladujočega podjetja oziroma do konsolidiranega poročanja obvladujočega podjetja o trajnostnosti iz prvega pododstavka tega odstavka in do mnenja o zanesljivosti iz člena 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), te direktive ali do mnenja o zanesljivosti iz točke (b) tega pododstavka;
 - (iii) informacijo, da je podjetje izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4 tega člena;

- (b) če ima obvladujoče podjetje sedež v tretji državi, se njegovo konsolidirano poročanje o trajnostnosti in mnenje o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, ki ga izrazi ena ali več oseb ali eno ali več podjetij, ki so pooblaščenici za to, da podajo mnenje o zanesljivosti poročanja o trajnosti v skladu z nacionalnim pravom, po katerem se ureja to obvladujoče podjetje, objavi v skladu s členom 30 te direktive in pravom države članice, po katerem se ureja izvzeto odvisno podjetje;
- (c) če ima obvladujoče podjetje sedež v tretji državi, poslovno poročilo izvzetega odvisnega podjetja ali konsolidirano poročanje o trajnostnosti, ki ga opravi obvladujoče podjetje s sedežem v tretji državi, vključuje informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 8 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta ^{*****} in se nanašajo na dejavnosti izvzetega odvisnega podjetja s sedežem v Uniji in njegovih odvisnih podjetij.

Država članica, katere nacionalno pravo ureja izvzeto odvisno podjetje, lahko zahteva, da se konsolidirano poslovno poročilo ali, kadar je potrebno, konsolidirano poročanje obvladujočega podjetja o trajnostnosti objavi v jeziku, ki je za to državo članico sprejemljiv, in da se zagotovijo vsi potrebni prevodi v ta jezik. Vsak prevod, ki ni overjen, mora vključevati izjavo o tem.

Podjetja, ki so v skladu s členom 37 izvzeta iz priprave poslovnega poročila, niso dolžna posredovati informacij iz drugega pododstavka, točke (a)(i) do (a)(iii), tega odstavka, če v skladu s členom 37 objavijo konsolidirano poslovno poročilo.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka in kadar se uporablja člen 10 Uredbe (EU) št. 575/2013, se kreditne institucije iz člena 1(3), prvi pododstavek, točka (b), te direktive, ki so stalno povezane s centralnim organom, ki jih nadzoruje pod pogoji, določenimi v členu 10 Uredbe (EU) št. 575/2013, obravnavajo kot odvisna podjetja tega centralnega organa.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka se zavarovalnice iz člena 1(3), prvi pododstavek, točka (a), te direktive, ki so na podlagi finančnih povezav iz člena 212(1), točka (c)(ii), Direktive 2009/138/ES del skupine in se nad njimi izvaja nadzor na ravni skupine v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c), navedene direktive, obravnavajo kot odvisna podjetja obvladujočega podjetja te skupine.

10. Izvzetje iz odstavka 9 se uporablja tudi za subjekte javnega interesa, za katere veljajo zahteve iz tega člena, razen za velika podjetja, ki so subjekti javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, točka (a), te direktive.

-
- * Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).
- ** Direktiva (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o spremembi Uredbe (EU) št. 537/2014, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in Direktive 2013/34/EU glede poročanja podjetij o trajnostnosti (UL L ..., ..., str. ...).
- *** Direktiva 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).
- **** Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).
- ***** Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).“;

(5) člen 20(1) se spremeni:

(a) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) opis politike raznolikosti, ki se uporablja v zvezi z upravnimi, poslovodnimi in nadzornimi organi podjetja v zvezi s spolom in drugimi vidiki, kot so starost, invalidnost ali izobrazba in poklicne izkušnje, ciljev in načinov izvajanja te politike ter rezultatov v obdobju poročanja. Če se taka politika ne izvaja, se v izjavi za to navede obrazložitev.“;

(b) doda se naslednji pododstavek:

„Za podjetja, za katera se uporablja člen 19a, se šteje, da so izpolnila obveznost iz prvega pododstavka, točka (g), tega odstavka, kadar v svoje poročanje o trajnostnosti vključijo informacije, zahtevane v navedeni točki, in če v izjavo o upravljanju podjetja vključijo sklic nanje.“;

(6) člen 23 se spremeni:

(a) v odstavku 4 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) konsolidirane računovodske izkaze iz točke (a) in konsolidirano poslovno poročilo večje skupine podjetij pripravi obvladujoče podjetje te skupine v skladu s pravom države članice, ki velja za to obvladujoče podjetje, v skladu s to direktivo z izjemo zahtev iz člena 29a ali v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002;“;

(b) v odstavku 8 se točka (b)(i) nadomesti z naslednjim:

„(i) v skladu s to direktivo z izjemo zahtev iz člena 29a,“;

(c) v odstavku 8 se točka (b)(iii) nadomesti z naslednjim:

„(iii) na način, ki je enakovreden konsolidiranim računovodskim izkazom in konsolidiranim poslovnim poročilom, pripravljenim v skladu s to direktivo z izjemo zahtev iz člena 29a, ali“;

(7) člen 29a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 29a

Konsolidirano poročanje o trajnostnosti

1. Obvladujoča podjetja velike skupine iz člena 3(7) v konsolidirano poslovno poročilo vključijo informacije, potrebne za razumevanje vpliva skupine na zadeve v zvezi s trajnostnostjo, in informacije, potrebne za razumevanje, kako zadeve v zvezi s trajnostnostjo vplivajo na razvoj, uspešnost in položaj skupine.

Informacije iz prvega pododstavka morajo biti jasno prepoznavne v konsolidiranem poslovnem poročilu in sicer v njegovem ločenem razdelku.

2. Informacije iz odstavka 1 morajo vsebovati:

(a) kratek opis poslovnega modela in strategije skupine, vključno z:

- (i) odpornostjo poslovnega modela in strategije skupine na tveganja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;
- (ii) priložnostmi za skupino glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;

- (iii) načrti, vključno z izvedbenimi ukrepi ter z njimi povezanimi finančnimi in naložbenimi načrti, kako namerava skupina zagotoviti, da bosta njen poslovni model in strategija združljiva s prehodom na trajnostno gospodarstvo in omejitvijo globalnega segrevanja na 1,5 °C v skladu s Pariškim sporazumom in ciljem, da se do leta 2050 doseže podnebna nevtralnost, kot je določeno v Uredbi (EU) 2021/1119, ter po potrebi informacijami izpostavljenosti skupine dejavnostim, povezanim s premogom, nafto in plinom;
 - (iv) načinom, kako poslovni model in strategija skupine upoštevata interese deležnikov skupine in vplive skupine na zadeve v zvezi s trajnostnostjo;
 - (v) načinom, kako se je izvedla strategija skupine glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;
- (b) opis časovno vezanih ciljev glede zadev v zvezi s trajnostnostjo, ki jih določi skupina, po potrebi vključno s cilji glede absolutnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov vsaj za leti 2030 in 2050, opis napredka skupine pri doseganju teh ciljev in izjavo, ali cilji skupine v zvezi z okoljskimi dejavniki temeljijo na prepričljivih znanstvenih dokazih;

- (c) opis vloge upravnih, poslovnih in nadzornih organov glede zadev v zvezi s trajnostnostjo, pa tudi strokovnega znanja ter znanj in spretnosti, ki jih imajo taki organi za opravljanje te vloge, ali dostopa do tega strokovnega znanja ter znanj in spretnosti;
- (d) opis politik skupine glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;
- (e) informacije o tem, ali obstajajo sistemi spodbud, povezani s trajnostnostjo, ki so na voljo članom upravnih, poslovnih in nadzornih organov;
- (f) opis:
 - (i) postopka skrbnega pregleda, ki ga skupina izvaja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo in kadar je ustrezno, v skladu z zahtevami Unije za podjetja, da izvedejo postopek skrbnega pregleda;
 - (ii) glavnih dejanskih ali morebitnih škodljivih vplivov, povezanih z lastnimi dejavnostmi in vrednostno verigo skupine, vključno z njenimi proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo, ukrepov za odkrivanje in spremljanje teh vplivov ter drugih škodljivih vplivov, ki jih mora obvladujoče podjetje opredeliti na podlagi drugih zahtev Unije glede izvajanja postopka skrbnega pregleda;

- (iii) vseh ukrepov, ki jih je skupina sprejela za preprečevanje, blažitev, sanacijo ali odpravo dejanskih ali morebitnih škodljivih vplivov, in rezultatov teh ukrepov;
- (g) opis glavnih tveganj za skupino glede zadev v zvezi s trajnostnostjo, vključno z glavnimi odvisnostmi skupine od teh zadev, in načina, kako skupina upravlja ta tveganja;
- (h) kazalnike, relevantne za razkritja iz točk (a) do (g).

Obvladujoča podjetja poročajo o tem, po katerem postopku so določila informacije, ki so jih vključila v konsolidirano poslovno poročilo v skladu z odstavkom 1 tega člena. V informacije iz prvega pododstavka tega odstavka se vključijo informacije, ki se nanašajo na kratko-, srednje- in dolgoročno obdobja, kakor je ustrezno.

3. Kadar je ustrezno, informacije iz odstavkov 1 in 2 vsebujejo informacije o lastnih dejavnostih in vrednostni verigi skupine, vključno z njenimi proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo.

Obvladujoče podjetje v prvih treh letih uporabe ukrepov, ki jih države članice sprejmejo v skladu s členom 5(2) Direktive (EU) .../...⁺, in če niso na voljo vse potrebne informacije o njegovi vrednostni verigi, pojasni, kaj je storilo za njihovo pridobitev, zakaj vseh potrebnih informacij ni bilo mogoče pridobiti in kako jih namerava pridobiti v prihodnje.

Kadar je ustrezno, informacije iz odstavkov 1 in 2 vsebujejo tudi sklicevanja na in dodatna pojasnila v zvezi z drugimi informacijami, vključenimi v konsolidirano poslovno poročilo v skladu s členom 29, ter zneski, sporočenimi v konsolidiranih računovodskih izkazih.

V izjemnih primerih, ko bi glede na ustrezno utemeljeno mnenje članov upravnega, poslovnega in nadzornega organa, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki jim jih podeljuje nacionalno pravo, in so skupno odgovorni za to mnenje, razkritje informacij o predvidenih dogodkih ali zadevah, ki so predmet tekočih pogajanj, resno škodovalo poslovnemu položaju skupine, lahko države članice dovolijo, da se te informacije izpustijo, pod pogojem, da to ne onemogoči poštenega in uravnoveženega razumevanja razvoja, uspešnosti in položaja skupine ter učinka njenih dejavnosti.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE 35/22 (2021/0104(COD)).

4. Kadar podjetje, ki poroča, ugotovi, da se tveganja za skupino ali vplivi skupine bistveno razlikujejo od tveganj, s katerimi se sooča eno ali več njegovih odvisnih podjetij, ali vplivov enega ali več njegovih odvisnih podjetij, poda ustrezno razlago tveganj, ki jim je izpostavljeno to odvisno podjetje ali odvisna podjetja, in vplivov tega odvisnega podjetja ali odvisnih podjetij.

Podjetja navedejo, katera odvisna podjetja, ki se bodo konsolidirala, so izvzeta iz letnega poročanja v skladu s členom 19a(9) oziroma konsolidiranega poročanja o trajnostnosti v skladu s členom 29a(8).

5. Obvladujoča podjetja o informacijah iz odstavkov 1 do 3 tega člena poročajo v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, sprejetimi na podlagi člena 29b.
6. Vodstvo obvladujočega podjetja predstavnike delavcev na ustrezni ravni obvešča in z njimi razpravlja o relevantnih informacijah ter načinih za pridobivanje in preverjanje informacij o trajnostnosti. Mnenje predstavnikov delavcev se po potrebi posreduje ustreznim upravnim, poslovodnim ali nadzornim organom.
7. Za obvladujoče podjetje, ki izpolnjuje zahteve iz odstavkov 1 do 5 tega člena, se šteje, da izpolnjuje zahteve iz člena 19(1), tretji pododstavek, in člena 19a.

8. Če so izpolnjeni pogoji iz drugega pododstavka tega odstavka, se obvladujoče podjetje, ki je odvisno podjetje, izvzame iz obveznosti iz odstavkov 1 do 5 tega člena (v nadaljnjem besedilu: izvzeto obvladujoče podjetje), če so tako obvladujoče podjetje in njegova odvisna podjetja vključeni v konsolidirano poslovno poročilo drugega podjetja, pripravljeno v skladu s členom 29 in tem členom. Obvladujoče podjetje, ki je odvisno podjetje obvladujočega podjetja s sedežem v tretji državi, se prav tako izvzame iz obveznosti iz odstavkov 1 do 5 tega člena, kadar so tako obvladujoče podjetje in njegova odvisna podjetja vključeni v konsolidirano poročanje o trajnostnosti tega obvladujočega podjetja s sedežem v tretji državi in kadar se konsolidirano poročanje o trajnostnosti izvaja v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, sprejetimi na podlagi člena 29b, ali na način, ki je enakovreden tem standardom poročanja o trajnostnosti, kot je določeno v skladu z izvedbenim aktom o enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, sprejetim na podlagi člena 23(4), tretji pododstavek, Direktive 2004/109/ES.

Za izvzetje iz prvega pododstavka morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) poslovno poročilo izvzetega obvladujočega podjetja vsebuje vse naslednje informacije:
 - (i) ime in registrirani sedež obvladujočega podjetja, ki poroča o informacijah na ravni skupine v skladu s tem členom ali na način, ki je enakovreden standardom poročanja o trajnostnosti, sprejetim na podlagi člena 29b te direktive, kot je določeno v skladu z izvedbenim aktom o enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, sprejetim na podlagi člena 23(4), tretji pododstavek, Direktive 2004/109/ES;
 - (ii) spletne povezave do konsolidiranega poslovnega poročila obvladujočega podjetja oziroma do konsolidiranega poročanja obvladujočega podjetja o trajnostnosti iz prvega pododstavka tega odstavka in do mnenja o zanesljivosti iz člena 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), te direktive ali do mnenja o zanesljivosti iz točke (b) tega pododstavka;
 - (iii) informacijo, da je obvladujoče podjetje izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 5 tega člena;

- (b) če ima obvladujoče podjetje sedež v tretji državi, se njegovo konsolidirano poročanje o trajnostnosti in mnenje o zanesljivosti, ki ga izrazi ena ali več oseb ali eno ali več podjetij, ki so pooblaščenici za to, da podajo mnenje o zanesljivosti poročanja o trajnosti v skladu z nacionalnim pravom, po katerem se ureja obvladujoče podjetje, objavi v skladu s členom 30 in pravom države članice, po katerem se ureja izvzeto obvladujoče podjetje;
- (c) če ima obvladujoče podjetje sedež v tretji državi, poslovno poročilo izvzetega obvladujočega podjetja ali konsolidirano poročanje o trajnostnosti, ki ga izvede obvladujoče podjetje s sedežem v tretji državi, vključuje informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 8 Uredbe (EU) 2020/852 in se nanašajo na dejavnosti odvisnega podjetja s sedežem v Uniji in izvzetega iz obveznosti poročanja informacij o trajnostnosti na podlagi člena 19a(9) te direktive.

Država članica, katere nacionalno pravo ureja izvzeto obvladujoče podjetje, lahko zahteva, da se konsolidirano poslovno poročilo ali, kadar je potrebno, konsolidirano poročanje obvladujočega podjetja o trajnostnosti objavi v jeziku, ki je za to državo članico sprejemljiv, in da se zagotovijo vsi potrebni prevodi v ta jezik. Vsak prevod, ki ni overjen, mora vključevati izjavo o tem.

Obvladujoča podjetja, ki so na podlagi člena 37 izvzeta iz priprave poslovnega poročila, niso dolžna posredovati informacij iz drugega pododstavka, točke (a)(i) do (a)(iii), tega odstavka, pod pogojem, da v skladu s členom 37 objavijo konsolidirano poslovno poročilo.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka in kadar se uporablja člen 10 Uredbe (EU) št. 575/2013, se kreditne institucije iz člena 1(3), prvi pododstavek, točka (b), te direktive, ki so stalno povezane s centralnim organom, ki jih nadzoruje pod pogoji, določenimi v členu 10 Uredbe (EU) št. 575/2013, obravnavajo kot odvisna podjetja tega centralnega organa.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka se zavarovalnice iz člena 1(3), prvi pododstavek, točka (a), te direktive, ki so na podlagi finančnih povezav iz člena 212(1), točka (c)(ii), Direktive 2009/138/ES del skupine in se nad njimi izvaja nadzor na ravni skupine v skladu s členom 213(2), točke (a) do (c), navedene direktive, obravnavajo kot odvisna podjetja obvladujočega podjetja te skupine.

9. Izvzetje iz odstavka 8 se uporablja tudi za subjekte javnega interesa, za katere veljajo zahteve iz tega člena, razen za velika podjetja, ki so subjekti javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, točka (a), te direktive.“;

(8) vstavi se naslednje poglavje:

„Poglavje 6a

Standardi poročanja o trajnostnosti

Člen 29b

Standardi poročanja o trajnostnosti

1. Komisija v skladu s členom 49 sprejme delegirane akte za dopolnitev te direktive, da določi standarde poročanja o trajnostnosti. V standardih poročanja o trajnostnosti se določi, o katerih informacijah morajo podjetja poročati v skladu s členoma 19a in 29a, in po potrebi struktura, ki jo je treba uporabiti pri predložitvi teh informacij.

Komisija do 30. junija 2023 z delegiranimi akti iz prvega pododstavka tega odstavka določi, o katerih informacijah morajo podjetja poročati v skladu s členom 19a(1) in (2) ter po potrebi členom 29a(1) in (2), pri čemer morajo biti zajete vsaj informacije, ki jih udeleženci na finančnem trgu potrebujejo, da lahko izpolnijo svoje obveznosti razkritja iz Uredbe (EU) 2019/2088.

Komisija do 30. junija 2024 v delegiranih aktih iz prvega pododstavka določi:

- (i) dodatne informacije, o katerih morajo podjetja po potrebi poročati glede zadev v zvezi s trajnostnostjo in področij poročanja iz člena 19a(2);
- (ii) informacije, o katerih morajo podjetja poročati in so specifične za sektor, v katerem poslujejo.

Zahteve glede poročanja, določene v delegiranih aktih iz prvega pododstavka, ne začnejo veljati prej kot štiri mesece po tem, ko jih Komisija sprejme.

Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov, s katerimi določi, katere informacije se zahtevajo v skladu s tretjim pododstavkom, točka (ii), posebno pozornost nameni razsežnosti tveganj in vplivov za zadeve v zvezi s trajnostnostjo v vsakem sektorju, pri čemer upošteva, da so tveganja in vplivi v nekaterih sektorjih večji kot v drugih.

Komisija delegirane akte, sprejete na podlagi tega člena, vsaj vsaka tri leta po datumu začetka njihove uporabe pregleda, pri čemer upošteva strokovni nasvet Evropske svetovalne skupine za računovodsko poročanje (EFRAG), in te delegirane akte po potrebi spremeni, da se upošteva relevantni razvoj dogodkov, tudi na področju mednarodnih standardov.

Komisija se vsaj enkrat letno posvetuje z Evropskim parlamentom in izvede skupno posvetovanje s strokovno skupino držav članic za trajnostno financiranje iz člena 24 Uredbe (EU) 2020/852 in računovodskim regulativnim odborom iz člena 6 Uredbe (ES) št. 1606/2002, in sicer o delovnem programu EFRAG glede razvoja standardov poročanja o trajnostnosti.

2. S standardi poročanja o trajnostnosti se zagotovi, da so sporočene informacije kakovostne, tako da se zahteva, da so razumljive, relevantne, preverljive, primerljive in točne. S standardi poročanja o trajnostnosti se prepreči, da bi bilo podjetjem naloženo nesorazmerno upravno breme, tudi tako, da se v največji možni meri upošteva delo v okviru svetovnih pobud za določanje standardov poročanja o trajnostnosti v skladu z odstavkom 5, točka (a).

V standardih poročanja o trajnostnosti se ob upoštevanju predmeta urejanja posebnega standarda poročanja o trajnosti:

- (a) določijo, katere informacije morajo podjetja razkriti o naslednjih okoljskih dejavnikih:
 - (i) blažitvi podnebnih sprememb, tudi kar zadeva emisije toplogrednih plinov obsega 1, 2 in, kadar je ustrezno, 3;

- (ii) prilagajanju podnebnim spremembam;
 - (iii) vodnih in morskih virih;
 - (iv) uporabi virov in krožnem gospodarstvu;
 - (v) onesnaževanju;
 - (vi) biotski raznovrstnosti in ekosistemih;
- (b) določijo, katere informacije morajo podjetja razkriti o naslednjih socialnih dejavnikih in dejavnikih v zvezi s človekovimi pravicami:
- (i) enakem obravnavanju in enakih možnostih za vse, vključno z enakostjo spolov in enakim plačilom za delo enake vrednosti, usposabljanjem ter razvojem znanj in spretnosti, zaposlovanjem in vključevanjem invalidov, ukrepi za boj proti nasilju in nadlegovanju na delovnem mestu ter raznolikostjo;
 - (ii) delovnih pogojih, vključno z varnostjo zaposlitve, delovnim časom, ustrezno plačo, socialnim dialogom, svobodo združevanja, obstojem svetov delavcev, kolektivnimi pogajanja, vključno z deležem delavcev, za katere veljajo kolektivne pogodbe, pravico delavcev do obveščenosti, posvetovanja in udeležbe, usklajevanjem poklicnega in zasebnega življenja ter zdravjem in varnostjo;

- (iii) spoštovanju človekovih pravic, temeljnih svoboščin, demokratičnih načel in standardov, določenih v Mednarodni listini o človekovih pravicah in drugih temeljnih konvencijah OZN o človekovih pravicah, vključno s Konvencijo OZN o invalidih, Deklaracijo OZN o pravicah domorodnih ljudstev, Deklaracijo Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu, ter temeljnih konvencijah Mednarodne organizacije dela, Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Evropski socialni listini in Listini Evropske unije o temeljnih pravicah;
- (c) določijo, katere informacije morajo podjetja razkriti o naslednjih upravljaljskih dejavnikih:
 - (i) vlogi upravnih, poslovodnih in nadzornih organov podjetja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo in njihovi sestavi, pa tudi strokovnem znanju ter znanjih in spretnostih, ki jih imajo za opravljanje te vloge, ali dostopu do tega strokovnega znanja ter znanj in spretnosti;
 - (ii) glavnih značilnostih sistemov notranjega nadzora in upravljanja tveganj v podjetju v povezavi s postopkom poročanja in odločanja o trajnostnosti;

- (iii) poslovni etiki in korporativni kulturi, vključno z dejavnostmi proti korupciji in podkupovanju, z zaščito žvižgačev in dobrobitjo živali;
 - (iv) dejavnostih in zavezah podjetja v zvezi s izvajanjem političnega vpliva, vključno z lobističnimi dejavnostmi;
 - (v) upravljanju in kakovosti odnosov s strankami, dobavitelji in skupnostmi, na katere vplivajo dejavnosti podjetja, vključno s plačilnimi praksami, zlasti v zvezi z zamudami pri plačilih malim in srednjim podjetjem.
3. V standardih poročanja o trajnostnosti se določi, o katerih v prihodnost usmerjenih, retrospektivnih, kvalitativnih oziroma kvantitativnih informacijah morajo podjetja poročati.

4. Pri oblikovanju standardov poročanja o trajnostnosti se upoštevajo tudi težave, na katere utegnejo podjetja naleteti pri zbiranju informacij od akterjev vzdolž vrednostne verige, zlasti od tistih, za katere ne veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz člena 19a ali člena 29a, ter od dobaviteljev na trgih in gospodarstvih v vzponu. V standardih poročanja o trajnostnosti se nadalje določi, da se morajo o vrednostnih verigah razkriti informacije, ki so sorazmerne in ustrezne glede na zmogljivosti in značilnosti podjetij v vrednostnih verigah ter na razsežnost in kompleksnost dejavnosti, zlasti tistih, za katera ne veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz člena 19a ali 29a. V standardih poročanja o trajnostnosti pa se ne zahteva, da se razkrijejo tiste informacije, ki bi jih morala podjetja pridobiti od malih in srednjih podjetij v svoji vrednostni verigi, da bi presegale informacije, ki jih je treba razkriti na podlagi standardov poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja iz člena 29c.

Prvi pododstavek ne posega v zahteve Unije, da morajo podjetja izvajati postopek skrbnega pregleda.

5. Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi odstavka 1 v največji možni meri upošteva:
- (a) delo v okviru svetovnih pobud za določanje standardov poročanja o trajnostnosti ter že obstoječe standarde in okvire za računovodenje naravnega kapitala in obračunavanje toplogrednih plinov, odgovorno poslovno ravnanje, družbeno odgovornost podjetij in trajnostni razvoj;
 - (b) informacije, ki jih udeleženci na finančnem trgu potrebujejo, da lahko izpolnijo svoje obveznosti razkritja iz Uredbe (EU) 2019/2088 in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi navedene uredbe;
 - (c) merila, kazalnike in metodologije iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi Uredbe (EU) 2020/852, vključno s tehničnimi merili za pregled, določenimi na podlagi člena 10(3), člena 11(3), člena 12(2), člena 13(2), člena 14(2) in člena 15(2) navedene uredbe, ter zahtevami glede poročanja iz delegiranega akta, sprejetega na podlagi člena 8 navedene uredbe;

- (d) zahteve po razkritju, ki se uporabljajo za upravljavce referenčnih vrednosti v izjavi o referenčni vrednosti in v metodologiji določanja referenčnih vrednosti, ter minimalne standarde za oblikovanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, v skladu z delegiranimi uredbami Komisije (EU) 2020/1816*, (EU) 2020/1817** in (EU) 2020/1818***;
- (e) razkritja, določena v izvedbenih aktih, sprejetih na podlagi člena 434a Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (f) Priporočilo Komisije 2013/179/EU****;
- (g) Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta *****;
- (h) Uredbo (EU) 2021/1119;
- (i) Uredbo (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta *****;
- (j) Direktivo (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta*****.

Člen 29c

Standardi poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja

1. Komisija do 30. junija 2024 v skladu s členom 49 sprejme delegirane akte za dopolnitev te direktive, da določi standarde poročanja o trajnostnosti, sorazmerne in ustrezne glede na zmogljivosti in značilnosti malih in srednjih podjetij ter glede na razsežnost in kompleksnost njihovih dejavnosti. V standardih poročanja o trajnostnosti se določi, o katerih informacije morajo poročati mala in srednja podjetja iz člena 2, točka 1, točka (a), v skladu s členom 19a(6).

Zahteve glede poročanja, določene v delegiranih aktih iz prvega pododstavka, ne začnejo veljati prej kot štiri mesece po tem, ko jih Komisija sprejme.

2. Pri oblikovanju standardov poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja se upoštevajo merila iz člena 29b(2) do (5). Z njimi se v največji možni meri določi tudi struktura, ki jo je treba uporabiti pri predložitvi teh informacij.

3. Komisija delegirane akte, sprejete na podlagi tega člena, vsaj vsaka tri leta po datumu začetka njihove uporabe pregleda, pri čemer upošteva strokovni nasvet EFRA, in te delegirane akte po potrebi spremeni, da se upošteva relevantni razvoj dogodkov, tudi na področju mednarodnih standardov.

-
- * Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1816 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta glede pojasnila v izjavi o referenčni vrednosti, kako se v vsaki zagotovljeni in objavljeni referenčni vrednosti odražajo okoljski, socialni in upravljavski dejavniki (UL L 406, 3.12.2020, str. 1).
- ** Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1817 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z minimalno vsebino pojasnila o tem, kako se v metodologiji določanja referenčnih vrednosti odražajo okoljski, socialni in upravljavski dejavniki (UL L 406, 3.12.2020, str. 12).
- *** Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1818 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z minimalnimi standardi za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom (UL L 406, 3.12.2020, str. 17).
- **** Priporočilo Komisije 2013/179/EU z dne 9. aprila 2013 o uporabi skupnih metod za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu (UL L 124, 4.5.2013, str. 1).

- ***** Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).
- ***** Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES (UL L 342, 22.12.2009, str. 1).
- ***** Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17).“;

(9) vstavi se naslednje poglavje:

„Poglavje 6B

Enotna elektronska oblika poročanja

Člen 29d

Enotna elektronska oblika poročanja

1. Podjetja, za katera veljajo zahteve iz člena 19a te direktive, pripravijo svoje poslovno poročilo v elektronski obliki poročanja, določeni v členu 3 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815*, ter svoje poročanje o trajnostnosti, vključno z informacijami, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 8 Uredbe (EU) 2020/852, opremijo z oznakami v skladu z elektronsko obliko poročanja, določeno v navedeni delegirani uredbi.
2. Obvladujoča podjetja, za katera veljajo zahteve iz člena 29a, svoje konsolidirano poslovno poročilo pripravijo v elektronski obliki poročanja, določeni v členu 3 Delegirane uredbe (EU) 2019/815, ter svoje poročanje o trajnostnosti, vključno z informacijami, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 8 Uredbe (EU) 2020/852, opremijo z oznakami v skladu z elektronsko obliko poročanja iz navedene delegirane uredbe.

* Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/815 z dne 17. decembra 2018 o dopolnitvi Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev enotne elektronske oblike poročanja (UL L 143, 29.5.2019, str. 1).“;

(10) v členu 30 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da podjetja v razumnem roku, ki ni daljši od 12 mesecev po datumu bilance stanja, objavijo ustrezno potrjene letne računovodske izkaze in poslovno poročilo v elektronski obliki poročanja iz člena 29d te direktive, kadar je ustrezno, skupaj z mnenji in izkazi, ki jih predloži zakoniti revizor ali revizijsko podjetje iz člena 34 te direktive, kakor je določeno z zakonodajo vsake države članice v skladu z naslovom 1, poglavje III, Direktive (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta* .

Države članice lahko od podjetij, za katera veljata člena 19a in 29a, zahtevajo, da javnosti poslovno poročilo brezplačno dajo na voljo na svojem spletnem mestu. Kadar podjetje nima spletnega mesta, lahko države članice od njega zahtevajo, da na zahtevo da na voljo pisni izvod svojega poslovnega poročila.

Kadar neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil izrazi mnenje iz člena 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), se to mnenje objavi skupaj z dokumenti iz prvega pododstavka tega odstavka.

Države članice lahko podjetja izvzamejo iz obveznosti objave poslovnega poročila, kadar je mogoče brez težav na zahtevo pridobiti celotni izvod poročila ali njegov del, in sicer po ceni, ki ne presega administrativnega stroška.

Izjema iz četrtega pododstavka tega odstavka se ne uporablja za podjetja, za katera veljata člena 19a in 29a.

* Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).“;

(11) v členu 33 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da so člani upravnih, poslovodnih in nadzornih organov podjetja, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki so jim dodeljene z nacionalnim pravom, kolektivno odgovorni za zagotavljanje, da se v skladu z zahtevami iz te direktive in, kadar je ustrezno, z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002, Delegirano uredbo (EU) 2019/815, standardi poročanja o trajnostnosti iz člena 29b ali člena 29c te direktive in zahtevami iz člena 29d te direktive pripravijo in objavijo naslednji dokumenti:

- (a) letni računovodski izkazi, poslovno poročilo in izjava o upravljanju podjetja, če se predloži ločeno, ter
- (b) konsolidirani računovodski izkazi, konsolidirana poslovna poročila, konsolidirana izjava o upravljanju podjetja, če se predloži ločeno.“;

(12) naslov poglavja 8 se nadomesti z naslednjim:

„Revizija in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti“;

(13) člen 34 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi pododstavek spremeni:

(i) točka (a)(ii) se nadomesti z naslednjim:

„(ii) ali je bilo poslovno poročilo pripravljeno v skladu z veljavnimi pravnimi zahtevami, razen zahtev glede poročanja o trajnostnosti iz člena 19a te direktive;“;

(ii) vstavi se naslednja točka:

„(aa) kadar je ustrezno, izrazi(-jo) mnenje na podlagi posla dajanja omejenega zagotovila glede skladnosti poročanja o trajnostnosti z zahtevami iz te direktive, vključno s skladnostjo poročanja o trajnostnosti s standardi poročanja, sprejetimi na podlagi člena 29b ali člena 29c, postopka, ki ga izvaja podjetje za določitev informacij, o katerih se poroča na podlagi navedenih standardov poročanja, in skladnostjo z zahtevo po tem, da se poročanje o trajnostnosti opremi z oznakami v skladu s členom 29d, ter glede izpolnjevanja zahtev glede poročanja iz člena 8 Uredbe (EU) 2020/852;“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice lahko dovolijo, da mnenje iz odstavka 1, drugi pododstavek, točka (aa), izrazi zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki ni revizor ali podjetje, ki izvaja obvezno revizijo računovodskih izkazov.“;

(c) dodajo se naslednji odstavki:

„4. Države članice lahko neodvisnemu ponudniku storitev dajanja zagotovil s sedežem na njihovem ozemlju dovolijo, da izrazi mnenje iz odstavka 1, drugi pododstavek, točka (aa), če za tega neodvisnega ponudnika storitev dajanja zagotovil veljajo zahteve, enakovredne tistim iz Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta* glede dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v smislu člena 2, točka 22, navedene direktive, zlasti zahteve glede:

- (a) usposabljanja in izpitnega preverjanja, s katerima se zagotovi, da se neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil ustrezno strokovno usposobijo glede poročanja o trajnostnosti in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;
- (b) stalnega izobraževanja;
- (c) sistemov zagotavljanja kakovosti;
- (d) poklicne etike, neodvisnosti, nepristranskosti, zaupnosti in poklicne skrivnosti;

- (e) imenovanja in razrešitve;
- (f) preiskav in sankcij;
- (g) organizacije dela neodvisnega ponudnika storitev dajanja zagotovil, zlasti v smislu zadostnih sredstev in osebja ter vodenja računovodskih evidenc in spisov strank, ter
- (h) sporočanja nepravilnosti.

Kadar neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil izrazi mnenje iz odstavka 1, drugi pododstavek, točka (aa), tega člena, države članice zagotovijo, da se to mnenje pripravi v skladu s členi 26a, 27a in 28a Direktive 2006/43/ES ter da neodvisnost neodvisnega ponudnika storitev dajanja zagotovil po potrebi preverja in spremlja revizijska ali namenska komisija v skladu s členom 39(6), točka (e), Direktive 2006/43/ES.

Države članice zagotovijo, da zahteve glede usposabljanja in izpitnega preverjanja iz prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka ne veljajo za neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil, akreditirane pred 1. januarjem 2024 za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008.

Države članice zagotovijo, da zahteve glede usposabljanja in izpitnega preverjanja iz prvega pododstavka, točka (a), za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ne veljajo za neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil, ki so na dan 1. januarja 2024 v postopku akreditacije v skladu z ustreznimi nacionalnimi zahtevami, pod pogojem, da ta postopek zaključijo do 1. januarja 2026.

Države članice z zahtevo po stalnem izobraževanju iz prvega pododstavka, točka (b), zagotovijo, da neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil iz tretjega in četrtega pododstavka pridobijo potrebno znanje s področja poročanja o trajnostnosti in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Če se država članica na podlagi prvega pododstavka odloči, da neodvisnemu ponudniku storitev dajanja zagotovil dovoli, da izrazi mnenje iz odstavka 1, drugi pododstavek, točka (aa), mora v skladu z odstavkom 3 dovoliti tudi, da to stori zakoniti revizor, ki ni revizor, ki izvaja obvezno revizijo računovodskih izkazov.

5. Država članica, ki uporabi možnost iz odstavka 4 (v nadaljnjem besedilu: država članica gostiteljica), od ... [štiri leta po začetku veljavnosti te direktive o spremembi] dovoli, da zagotovi o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvede neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil s sedežem v državi članici, ki ni država članica gostiteljica (v nadaljnjem besedilu: matična država članica).

Za nadzor neodvisnih ponudnikov storitev dajanja zagotovil s sedežem na svojem ozemlju je odgovorna matična država članica, razen če namerava država članica gostiteljica nadzorovati dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti s strani neodvisnih ponudnikov storitev dajanja zagotovil, ki so na njenem ozemlju.

Če se država članica gostiteljica odloči, da bo nadzorovala dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ki ga na njenem ozemlju izvajajo neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil, registrirani v drugi državi članici, država članica gostiteljica:

- (a) tem neodvisnim ponudnikom storitev dajanja zagotovil ne naloži strožjih zahtev ali odgovornosti, kot jih v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti zahteva nacionalno pravo za neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil ali revizorje s sedežem v tej državi članici gostiteljici, ter

- (b) obvesti druge države članice o svoji odločitvi, da bo nadzorovala dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti s strani neodvisnih ponudnikov storitev dajanja zagotovil s sedežem v drugih državah članicah.
6. Kadar pravo Unije od podjetja zahteva, da elemente svojega poročanja o trajnostnosti da preveriti akreditirani neodvisni tretji strani, države članice zagotovijo, da je poročilo akreditirane neodvisne tretje strani na voljo bodisi kot priloga k poslovnemu poročilu bodisi na drug javno dostopen način.

* Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).“;

(14) vstavi se naslednje poglavje:

„Poglavje 9A

Poročanje v zvezi s podjetji iz tretjih držav

Člen 40a

Poročila o trajnostnosti v zvezi s podjetji iz tretjih držav

1. Države članice zahtevajo, da odvisno podjetje s sedežem na njihovem ozemlju, za katerega končno obvladujoče podjetje velja pravo tretje države, objavi in da na voljo poročilo o trajnostnosti, v katerem so zajete tudi informacije iz člena 29a(2), točke (a)(iii) do (a)(v), točke (b) do (f) in po potrebi točka (h), na ravni skupine tega končnega obvladujočega podjetja iz tretje države.

Prvi pododstavek se uporablja samo za velika odvisna podjetja ter mala in srednja odvisna podjetja – razen mikropodjetij –, ki so subjekti javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, točka (a).

Države članice zahtevajo, da podružnica, ki se nahaja na njihovem ozemlju in je podružnica podjetja, za katerega velja pravo tretje države, ki bodisi ni del skupine bodisi je v končni lasti podjetja, ustanovljenega v skladu s pravom tretje države, objavi in omogoči dostop do poročila o trajnostnosti, ki zajema informacije iz člena 29a(2) točke (a)(iii) do (a)(v), točke (b) do (f) in po potrebi točka (h), na ravni skupine oziroma, če to ni ustrezno, na posamični ravni podjetja iz tretje države.

Pravilo iz tretjega pododstavka se uporablja za podružnico, kadar podjetje iz tretje države nima odvisnega podjetja iz prvega pododstavka in kadar je podružnica v predhodnem poslovnem letu ustvarila čisti prihodek v višini več kot 40 milijonov EUR.

Prvi in tretji pododstavek se uporabljata samo za odvisna podjetja ali podružnice iz navedenih pododstavkov, kadar je podjetje iz tretje države na ravni skupine oziroma, če to ni ustrezno, na posamični ravni, v Uniji ustvarilo čisti prihodek v višini več kot 150 milijonov EUR v vsakem od zadnjih dveh zaporednih poslovnih let.

Države članice lahko od odvisnih podjetij ali podružnic iz prvega in tretjega pododstavka zahtevajo, da jim pošljejo informacije o čistem prihodku, ki so ga na njihovem ozemlju in v Uniji ustvarila podjetja iz tretjih držav.

2. Države članice zahtevajo, da se poročilo o trajnostnosti, ki ga predloži odvisno podjetje ali podružnica iz odstavka 1, pripravi v skladu s standardi, sprejetimi na podlagi člena 40b.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka se lahko poročilo o trajnostnosti iz odstavka 1 tega člena pripravi v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, sprejetimi na podlagi člena 29b, ali na način, ki je enakovreden tem standardom poročanja o trajnostnosti, kot je določeno v skladu z izvedbenim aktom o enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, sprejetim na podlagi člena 23(4), tretji pododstavek, Direktive 2004/109/ES.

Kadar informacije, potrebne za pripravo poročila o trajnosti iz prvega pododstavka tega odstavka, niso na voljo, odvisno podjetje ali podružnica iz odstavka 1 od podjetja iz tretje države zahteva, da mu predloži vse informacije, ki jih potrebuje za izpolnjevanje svojih obveznosti.

Če niso predložene vse zahtevane informacije, odvisno podjetje ali podružnica iz odstavka 1 pripravi, objavi in da na voljo poročilo o trajnostnosti iz odstavka 1, z vsemi informacijami, ki jih ima ali jih je prejelo ali pridobilo, ter izda izjavo, v kateri navede, da podjetje iz tretje države ni dalo na voljo potrebnih informacij.

3. Države članice zahtevajo, da se poročilo o trajnostnosti iz odstavka 1 objavi skupaj z mnenjem o zanesljivosti, izraženim s strani ene ali več oseb ali enega ali več podjetij, ki so pooblaščenici za to, da podajo mnenje o zanesljivosti poročanja o trajnosti v skladu z nacionalnim pravom države članice ali podjetja iz tretje države.

Če podjetje iz tretje države ne predloži mnenja o zanesljivosti v skladu s prvim pododstavkom, odvisno podjetje ali podružnica poda izjavo, da podjetje iz tretje države ni predložilo potrebnega mnenja o zanesljivosti.

4. Države članice lahko Komisijo vsako leto obvestijo o odvisnih podjetjih ali podružnicah podjetij iz tretjih držav, ki so izpolnile zahtevo glede objave iz člena 40d, in o primerih, ko je bilo poročilo objavljeno, vendar je odvisno podjetje ali podružnica ravnala v skladu z odstavkom 2, četrti pododstavek, tega člena. Komisija na svojem spletnem mestu da na voljo javnosti seznam podjetij iz tretjih držav, ki so objavila poročilo o trajnostnosti.

Člen 40b

Standardi poročanja o trajnostnosti za podjetja iz tretjih držav

Komisija do 30. junija 2024 sprejme delegirani akt v skladu s členom 49 za dopolnitev te direktive, da se določijo standardi poročanja o trajnostnosti za podjetja iz tretjih držav, ki določajo informacije, ki jih je treba vključiti v poročila o trajnostnosti iz člena 40a.

Člen 40c

Odgovornost za pripravo, objavo in omogočanje dostopa do poročil o trajnostnosti v zvezi s podjetji iz tretjih držav

Države članice določijo, da so podružnice podjetij iz tretjih držav po svojem najboljšem védenju in zmožnosti odgovorne za zagotovitev, da se poročilo o trajnostnosti pripravi v skladu s členom 40a ter da se objavi in je dostopno v skladu s členom 40d.

Države članice določijo, da so člani administrativnih, upravnih in nadzornih organov odvisnih podjetij iz člena 40a kolektivno odgovorni za zagotavljanje, da se njihovo poročilo o trajnostnosti po njihovem najboljšem védenju in zmožnosti pripravi v skladu s členom 40a ter da se objavi in je dostop v skladu s členom 40d.

Člen 40d

Objava

1. Odvisna podjetja in podružnice iz člena 40a(1) te direktive objavijo svoje poročilo o trajnostnosti, skupaj z mnenjem o zanesljivosti in po potrebi z izjavo iz člena 40a(2), četrti pododstavek, te direktive, v 12 mesecih od datuma bilance stanja za poslovno leto, za katero se pripravi poročilo, kot to določi vsaka država članica v skladu s členi 14 do 28 Direktive (EU) 2017/1132 in po potrebi v skladu s členom 36 navedene direktive.
2. Kadar poročilo o trajnostnosti skupaj z mnenjem o zanesljivosti in po potrebi z izjavo, objavljeno v skladu z odstavkom 1 tega člena, javnosti ni brezplačno dostopno na spletnem mestu registra iz člena 16 Direktive (EU) 2017/1132, države članice zagotovijo, da je poročilo o trajnostnosti skupaj z mnenjem o zanesljivosti in po potrebi z izjavo, ki jo objavijo podjetja v skladu z odstavkom 1 tega člena, javnosti brezplačno dostopno v vsaj enem od uradnih jezikov Unije najpozneje 12 mesecev po datumu bilance stanja za poslovno leto, za katero je pripravljeno poročilo, na spletnem mestu odvisnega podjetja ali podružnice iz člena 40a(1) te direktive.“;

(15) naslov poglavja 11 se nadomesti z naslednjim:

„Poglavje 11
Prehodne in končne določbe“;

(16) vstavi se naslednji člen:

„Člen 48i
Prehodne določbe

1. Države članice do ... [sedem let od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] odvisnemu podjetju v Uniji, za katero velja člen 19a ali 29a in katerega obvladujoče podjetje ne ureja pravo države članice, dovolijo, da pripravi konsolidirano poročanje o trajnostnosti v skladu z zahtevami iz člena 29a, ki vključuje vsa odvisna podjetja v Uniji takega obvladujočega podjetja, za katera velja člen 19a ali 29a.

Države članice najpozneje do ... [sedem let od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] dovolijo, da konsolidirano poročanje o trajnostnosti iz prvega pododstavka tega odstavka vključuje razkritja iz člena 8 Uredbe (EU) 2020/852, kadar so zajete dejavnosti, ki jih izvajajo vsa odvisna podjetja v Uniji obvladujočega podjetja iz prvega pododstavka tega odstavka, za katera velja člen 19a ali 29a te direktive.

2. Odvisno podjetje v Uniji iz odstavka 1 je eno od odvisnih podjetij v Uniji skupine, ki je ustvarilo največji prihodek v Uniji v vsaj enem od petih predhodnih poslovnih letih, po potrebi na konsolidirani podlagi.
3. Konsolidirano poročanje o trajnostnosti iz odstavka 1 tega člena se objavi v skladu s členom 30.
4. Za namene izvzetja iz člena 19a(9) in člena 29a(8) se poročanje v skladu z odstavkom 1 tega člena šteje za poročanje obvladujočega podjetja na ravni skupine v zvezi s podjetji, vključenimi v konsolidacijo. Za poročanje v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1 tega člena se šteje, da izpolnjuje pogoje iz člena 19a(9), drugi pododstavek, točka (c), oziroma člena 29a(8), drugi pododstavek, točka (c).“;

(17) člen 49 se spremeni:

(a) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

- „2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 1(2), člena 3(13), členov 29b, 29c in 40b ter člena 46(2) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od ... [datum začetka veljavnosti te direktive o spremembi]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 1(2), člena 3(13), členov 29b, 29c in 40b ter člena 46(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3b. Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi členov 29b in 29c upošteva strokovni nasvet EFRAG, pod pogojem, da:

- (a) je bil nasvet pripravljen po primernem predpisanem postopku, pod javnim nadzorom in pregledom, s strokovnim znanjem in z uravnoteženo udeležbo ustreznih deležnikov, z ustreznim financiranjem, da se zagotovi njegova neodvisnost, ter na podlagi delovnega programa, o katerem se je posvetovalo s Komisijo;
- (b) so nasvetu priložene analize stroškov in koristi, ki vključujejo analize vplivov strokovnega nasveta na zadeve v zvezi s trajnostnostjo;
- (c) je takemu nasvetu priloženo pojasnilo, kako upošteva elemente iz člena 29b(5);
- (d) sodelovanje pri delu EFRAG na tehnični ravni temelji na strokovnem znanju na področju poročanja o trajnostnosti in ni pogojeno s finančnim prispevkom.

Točki (a) in (d) ne posegata v sodelovanje javnih organov in nacionalnih organizacij za določanje standardov pri tehničnem delu EFRAG.

Spremni dokumenti za strokovni nasvet EFRAG se predložijo skupaj s tem strokovnim nasvetom.

Komisija se o osnutkih delegiranih aktov preden njihovim sprejetjem v skladu s členoma 29b in 29c te direktive, posvetuje skupaj s strokovno skupino držav članic za trajnostno financiranje iz člena 24 Uredbe (EU) 2020/852 in računovodskim regulativnim odborom iz člena 6 Uredbe (ES) št. 1606/2002.

Komisija Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA), Evropski bančni organ (EBA) ter Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) zaprosi za mnenje o strokovnem nasvetu EFRAG, zlasti glede njegove skladnosti z Uredbo (EU) 2019/2088 in delegiranimi akti, sprejeti na podlagi navedene uredbe. ESMA, EBA in EIOPA predložijo svoja mnenja v dveh mesecih od datuma prejema zahtevka Komisije.

Komisija se o strokovnem nasvetu EFRAG pred sprejetjem delegiranih aktov iz členov 29b in 29c te direktive posvetuje tudi z Evropsko agencijo za okolje, Agencijo Evropske unije za temeljne pravice, Evropsko centralno banko, Odborom evropskih organov za nadzor revizorjev in platformo za trajnostno financiranje, vzpostavljeno na podlagi člena 20 Uredbe (EU) 2020/852. Če se kateri od teh organov odloči, da bo predložil mnenje, to stori v dveh mesecih od datuma, ko se je Komisija posvetovala z njim.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 1(2), člena 3(13), členov 29b, 29c ali 40b ali člena 46(2), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“

Člen 2

Spremembe Direktive 2004/109/ES

Direktiva 2004/109/ES se spremeni:

(1) v členu 2(1) se doda naslednja točka:

„(r) ‚poročanje o trajnostnosti‘ pomeni poročanje o trajnostnosti, kot je opredeljeno v členu 2, točka 18, Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta*.

* Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).“;

(2) člen 4 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) izjave odgovornih oseb izdajatelja, katerih imena in funkcije so jasno navedene, da po njihovem najboljšem védenju računovodska poročila, ki so bila pripravljena v skladu z veljavnimi računovodskimi standardi, podajajo resnično in pošteno sliko sredstev, obveznosti, finančnega položaja ter dobička ali izgube izdajatelja in vseh podjetij, vključenih v konsolidacijo, in da poročilo uprave vsebuje pošten pregled razvoja in uspešnosti poslovanja ter stanja izdajatelja in vseh podjetij, vključenih v konsolidacijo, skupaj z opisom glavnih tveganj in negotovosti, s katerimi se srečujejo, in je pripravljeno v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti iz člena 29b Direktive 2013/34/EU in specifikacijami, sprejetimi na podlagi člena 8(4) Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega Parlamenta in Sveta^{*}, kadar je ustrezno.

* Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).“;

(b) odstavka 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

„4. Računovodski izkazi se revidirajo v skladu s členom 34(1), prvi pododstavek, in členom 34(2) Direktive 2013/34/EU.

Zakoniti revizor poda mnenje in izjavo o poslovnem poročilu iz člena 34(1), drugi pododstavek, točki (a) in (b), ter člena 34(2) Direktive 2013/34/EU.

Revizijsko poročilo iz člena 28 Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta*, ki ga podpiše ena ali več oseb, odgovornih za opravljanje dela, določenega v členu 34(1) in (2) Direktive 2013/34/EU, se skupaj z letnim računovodskim poročilom v celoti razkrije javnosti.

Po potrebi se mnenje o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti predloži v skladu s členom 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), ter členom 34(2) do (5) Direktive 2013/34/EU.

Poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti iz člena 28a Direktive 2006/43/ES se skupaj z letnim računovodskim poročilom v celoti razkrije javnosti.

5. Poročilo uprave se pripravi v skladu s členi 19, 19a in 20 ter členom 29d(1) Direktive 2013/34/EU in vključuje specifikacije, sprejete na podlagi člena 8(4) Uredbe (EU) 2020/852, ko ga pripravijo podjetja iz navedenih določb.

Kadar mora izdajatelj pripraviti konsolidirane računovodske izkaze, se konsolidirano poročilo uprave pripravi v skladu s členoma 29 in 29a ter členom 29d(2) Direktive 2013/34/EU in vključuje specifikacije, sprejete na podlagi člena 8(4) Uredbe (EU) 2020/852, ko ga pripravijo podjetja iz navedenih določb.

* Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).“;

(3) člen 23(4) se spremeni:

(a) tretji in četrti pododstavek se nadomestita z naslednjim:

„Komisija v skladu s postopkom iz člena 27(2) te direktive sprejme potrebne odločitve o enakovrednosti računovodskih standardov pod pogoji iz člena 30(3) te direktive in o enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti iz člena 29b Direktive 2013/34/EU, ki jih uporabljajo izdajatelji iz tretjih držav. Če Komisija odloči, da računovodski standardi ali standardi poročanja o trajnostnosti tretje države niso enakovredni, lahko zadevnim izdajateljem dovoli, da te standarde še naprej uporabljajo v ustreznem prehodnem obdobju.

V okviru tretjega pododstavka tega odstavka Komisija z delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 27(2a), (2b) in (2c), ter ob upoštevanju pogojev iz členov 27a in 27b sprejme tudi ukrepe za vzpostavitev splošnih meril enakovrednosti za računovodske standarde in standarde poročanja o trajnostnosti, ki veljajo za izdajatelje iz več kot ene države.“;

(b) doda se naslednji pododstavek:

„Z merili, ki jih Komisija uporabi pri ocenjevanju enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, ki jih uporabljajo izdajatelji iz tretjih držav iz tretjega pododstavka, se zagotovi vsaj naslednje:

- (a) da standardi poročanja o trajnostnosti od podjetij zahtevajo, da razkrijejo informacije o okoljskih, socialnih in upravljaljskih dejavnikih;
- (b) da standardi poročanja o trajnostnosti od podjetij zahtevajo, da razkrijejo informacije, potrebne za razumevanje njihovih vplivov na zadeve v zvezi s trajnostnostjo, in informacije, potrebne za razumevanje, kako zadeve v zvezi s trajnostnostjo vplivajo na njihov razvoj, uspešnost in položaj.“;

(4) vstavi se naslednji člen:

„Člen 28d

Smernice ESMA

ESMA po posvetovanju z Evropsko agencijo za okolje in Agencijo Evropske unije za temeljne pravice izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 glede nadzora poročanja o trajnostnosti, ki ga izvajajo nacionalni pristojni organi.“

Člen 3
Spremembe Direktive 2006/43/ES

Direktiva 2006/43/ES se spremeni:

- (1) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva vzpostavlja pravila v zvezi z obveznimi revizijami letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov ter dajanjem zagotovil o zanesljivosti letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti.“;

- (2) člen 2 se spremeni:

- (a) točke 2 do 6 se nadomestijo z naslednjim:

- „2. ‚zakoniti revizor‘ je fizična oseba, ki ima v skladu s to direktivo dovoljenje pristojnih organov države članice za opravljanje obveznih revizij in, kadar je ustrezno, za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;
3. ‚revizijsko podjetje‘ je pravna oseba ali kateri koli drugi subjekt, ne glede na svojo pravno obliko, ki ima v skladu s to direktivo dovoljenje pristojnega organa države članice za opravljanje obveznih revizij in, kadar je ustrezno, dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;

4. „revizijski subjekt iz tretje države“ je subjekt, ki ne glede na svojo pravno obliko izvaja revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov oziroma, kadar je ustrezno, daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti družbe iz tretje države, razen subjekta, ki je na podlagi dovoljenja, podeljenega v skladu s členom 3, registriran kot revizijsko podjetje v eni od držav članic;
5. „revizor iz tretje države“ je fizična oseba, ki izvaja revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov ali, kadar je ustrezno, daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti družbe iz tretje države, razen osebe, ki je na podlagi dovoljenja, podeljenega v skladu s členoma 3 in 44, registrirana kot zakoniti revizor v eni od držav članic;
6. „revizor skupine“ je zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo konsolidiranih računovodskih izkazov ali, kadar je ustrezno, dajanje zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti;“;

(b) vstavi se naslednja točka:

„16a. „ključni trajnostnostni partner/ključni trajnostnostni partnerji“ je/so:

- (a) zakoniti revizor/zakoniti revizorji, ki ga/jih revizijsko podjetje imenuje za posamezni posel dajanja zagotovil glede zanesljivosti poročanja o trajnostnosti kot glavnega odgovornega/ glavne odgovorne za izvajanje dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v imenu revizijskega podjetja, ali

- (b) v primeru dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti vsaj zakoniti revizor/zakoniti revizorji, ki ga/jih revizijsko podjetje imenuje kot glavnega odgovornega/glavne odgovorne za izvajanje dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti na ravni skupine, in zakoniti revizor/zakoniti revizorji, ki je/so določen/določeni kot glavni odgovorni na ravni pomembnih odvisnih podjetij, ali
 - (c) zakoniti revizor/zakoniti revizorji, ki podpiše/podpišejo poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti iz člena 28a;“;
- (c) dodajo se naslednje točke:
- „21. ‚poročanje o trajnostnosti‘ je poročanje o trajnostnosti, kot je opredeljeno v členu 2, točka 18, Direktive 2013/34/EU;
 - 22. ‚dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti‘ je izvajanje postopkov, katerih rezultat je mnenje, ki ga zakoniti revizor ali revizijsko podjetje izrazi v skladu s členom 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), in členom 34(2) Direktive 2013/34/EU;

23. „neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil“ je organ za ugotavljanje skladnosti, akreditiran v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta* za posebno dejavnost ocene skladnosti iz člena 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), Direktive 2013/34/EU.

* Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).“;

- (3) člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

Izobrazba

1. Brez poseganja v člen 11 se fizični osebi lahko dovoli opravljanje obvezne revizije le, če je po pridobitvi izobrazbe, ustrezne za vpis na univerzitetno ali enakovredno raven, zaključila tečaj teoretičnega usposabljanja, opravila praktično usposabljanje in opravila izpit o strokovni usposobljenosti, ki je enakovreden zaključnemu izpitu na univerzitetni ali enakovredni ravni, ki ga organizira ali priznava zadevna država članica.

2. Poleg dovoljenja za opravljanje obvezne revizije iz odstavka 1 tega člena se lahko fizični osebi dovoli izvajanje dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, kadar so izpolnjene dodatne posebne zahteve iz člena 7(2), člena 8(3), člena 10(1), drugi pododstavek, in člena 14(2), četrti pododstavek, te direktive.
3. Pristojni organi iz člena 32 med seboj sodelujejo za doseganje konvergence zahtev iz tega člena. Pri tem sodelovanju upoštevajo razvoj področja revizije in poklica revizorja ter zlasti konvergenco, ki je bila v tem poklicu že dosežena. Če je ta konvergenca povezana z obvezno revizijo in dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjektov javnega interesa, sodelujejo z Odborom evropskih organov za nadzor revizorjev (CEAOB) in pristojnimi organi iz člena 20 Uredbe (EU) št. 537/2014.“;

(4) člen 7 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

Izpit o strokovni usposobljenosti

1. Izpit o strokovni usposobljenosti iz člena 6 zagotavlja potrebno raven teoretičnega znanja pri predmetih, ki so pomembni za obvezno revizijo in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in sposobnost uporabe tega znanja v praksi. Vsaj del tega izpita se opravi pisno.
2. Da bi se zakonitemu revizorju dovolilo tudi izvajanje dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, mora izpit o strokovni usposobljenosti iz člena 6 zagotavljati potrebno raven teoretičnega znanja pri predmetih, ki so pomembni za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in zmožnost uporabe tega znanja v praksi. Vsaj del tega izpita se opravi pisno“;

(5) v členu 8 se doda naslednji odstavek:

„3. Da bi se zakonitemu revizorju dovolilo tudi izvajanje dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, preskus teoretičnega znanja iz odstavka 1 zajema vsaj še naslednje predmete:

- (a) pravne zahteve in standardi v zvezi s pripravo letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti;
- (b) analiza trajnostnosti;
- (c) postopki skrbnega pregleda glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;
- (d) pravne zahteve in standardi dajanja zagotovil za poročanje o trajnostnosti iz člena 26a.“;

(6) v členu 10(1) se doda naslednji pododstavek:

„Da bi se zakonitemu revizorju ali pripravniku dovolilo tudi izvajanje dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vsaj osem mesecev praktičnega usposabljanja iz prvega pododstavka opravi s področja dajanja zagotovil o zanesljivosti letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti ali drugih storitev v zvezi s trajnostnostjo.“;

(7) člen 12 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 12

Povezovanje praktičnega usposabljanja in teoretične izobrazbe

1. Države članice lahko določijo, da se obdobja teoretičnega izobraževanja o predmetih iz člena 8(1) in (2), štejejo k obdobju poklicne dejavnosti iz člena 11, pod pogojem, da je potrjeno z državno priznanim izpitom države članice. To izobraževanje ne sme trajati manj kot eno leto in ne sme skrajšati obdobja poklicne dejavnosti za več kot štiri leta.
2. Obdobje poklicne dejavnosti in praktičnega usposabljanja ni krajše od obdobja teoretičnega izobraževanja in praktičnega usposabljanja iz člena 10(1), prvi pododstavek.“;

(8) v členu 14(2) se doda naslednji pododstavek:

„Da bi se zakonitemu revizorju dovolilo tudi izvajanje dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, preskus usposobljenosti iz prvega pododstavka pokriva ustrezno znanje zakonitega revizorja o pravu in o predpisih zadevne države članice gostiteljice, kolikor je to pomembno za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(9) vstavi se naslednji člen:

„Člen 14a

Zakoniti revizorji, ki jim je dovoljenje podeljeno ali so priznani pred 1. januarjem 2024, in osebe, ki so 1. januarja 2024 v postopku pridobivanja dovoljenja za zakonite revizorje

Države članice zagotovijo, da za zakonite revizorje, ki jim je dovoljenje podeljeno ali so priznani za opravljanje obveznih revizij pred 1. januarjem 2024, ne veljajo zahteve iz člena 7(2), člena 8(3), člena 10(1), drugi pododstavek, in člena 10(2), četrti pododstavek.

Države članice zagotovijo, da za osebe, ki so 1. januarja 2024 v postopku pridobivanja dovoljenja iz členov 6 do 14, ne veljajo zahteve iz člena 7(2), člena 8(3), člena 10(1), drugi pododstavek, in člena 14(2), četrti pododstavek, pod pogojem, da postopek zaključijo do 1. januarja 2026.

Države članice s stalnim izobraževanjem iz člena 13 zagotovijo, da zakoniti revizorji, ki jim je dovoljenje podeljeno pred 1. januarjem 2026 in želijo izvajati dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, pridobijo potrebno znanje s področja poročanja o trajnostnosti in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vključno s predmeti s seznama v členu 8(3).“;

(10) člen 16 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za zakonite revizorje vsebuje javni register vsaj naslednje podatke:

- (a) ime, naslov in registracijsko številko;
- (b) če pride v poštev, ime, naslov, spletni naslov in registracijsko številko revizijskega podjetja/podjetij, v katerem je zakoniti revizor zaposlen ali s katerim je povezan kot partner ali kako drugače;
- (c) navedbo, ali ima zakoniti revizor tudi dovoljenje za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;
- (d) vse ostale registracije, če je registriran kot zakoniti revizor pri pristojnih organih drugih držav članic ali kot revizor v tretjih državah, vključno z imenom organa za registriranje oziroma imeni organov za registriranje ter, če je primerno, registracijsko številko oziroma številkami ter navedbo, ali se registracija nanaša na obvezno revizijo, zagotavljanje zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ali oboje.“;

(b) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„V registru se navedene, ali so revizorji iz tretjih držav, ki so navedeni v prvem pododstavku, registrirani za izvajanje obvezne revizije, zagotavljanja zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ali za oboje.“;

(11) člen 17 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) ime in registracijsko številko vseh zakonitih revizorjev, ki so zaposleni v revizijskem podjetju ali pa so z njim povezani kot partnerji ali kako drugače, ter navedbo, ali imajo tudi dovoljenje za izvajanje zagotavljanja zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;

(b) v odstavku 1 se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) vse ostale registracije, če so registrirana kot revizijsko podjetje pri pristojnih organih drugih držav članic ali kot revizijski subjekt v tretjih državah, vključno z imenom organa za registriranje oziroma imeni organov za registriranje ter, če je ustrezno, registracijsko številko oziroma številkami ter navedbo, ali se registracija nanaša na obvezno revizijo, zagotavljanje o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ali na oboje.“;

(c) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„V registru se navedene, ali so revizijski subjekti iz tretjih držav, ki so navedeni v prvem pododstavku, registrirani za izvajanje obvezne revizije, zagotavljanja zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ali za oboje.“;

(12) člen 24b se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da kadar obvezno revizijo izvaja revizijsko podjetje, to podjetje imenuje vsaj enega ključnega revizijskega partnerja. Revizijsko podjetje ključnim revizijskim partnerjem zagotovi zadostna sredstva in osebje, ki ima potrebne sposobnosti in zmožnosti za ustrezno opravljanje njihovih nalog.

Države članice zagotovijo, da kadar izvajanje zagotavljanja zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja revizijsko podjetje, to podjetje imenuje vsaj enega ključnega partnerja na področju trajnostnosti, ki je lahko ključni revizijski partner ali eden od njih. Revizijsko podjetje ključnim revizijskim partnerjem zagotovi zadostna sredstva in osebje, ki ima potrebne kompetence in zmožnosti za ustrezno opravljanje njihovih nalog.

Glavna merila, na podlagi katerih revizijsko podjetje izbere ključnega revizijskega partnerja oziroma partnerje in, kadar je ustrezno, ključnega partnerja oziroma partnerje na področju trajnostnosti, ki jih je treba imenovati, so zagotavljanje kakovostne revizije in kakovostnega zagotavljanja zanesljivosti, neodvisnost in usposobljenost.

Ključni revizijski partner oziroma partnerji dejavno sodelujejo pri izvajanju obvezne revizije. Ključni partner na področju trajnostnosti dejavno sodeluje pri izvajanju zagotavljanja zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Zakoniti revizor med izvajanjem dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti poslu nameni dovolj časa in mu dodeli dovolj virov za ustrezno opravljanje svojih nalog.“;

(c) v odstavku 4 se točki (b) in (c) nadomestita z naslednjim:

„(b) v primeru revizijskega podjetja ime ključnega revizijskega partnerja oziroma imena ključnih revizijskih partnerjev in, kadar je ustrezno, ime ključnega partnerja oziroma ključnih partnerjev na področju trajnostnosti;

(c) zaračunana plačila za obvezno revizijo, za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in za druge storitve v vsakem poslovnem letu.“;

(d) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje pripravi spis o dajanju zagotovil za vsak posel dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje dokumentira vsaj podatke, evidentirane v skladu s členom 22b, kar zadeva dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje hrani vse druge podatke in dokumente, ki so pomembni za utemeljitev poročila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti iz člena 28a ter za spremljanje skladnosti s to direktivo in drugimi veljavnimi zakonskimi zahtevami, kar zadeva dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Spis o dajanju zagotovil se zaključi najpozneje 60 dni po datumu podpisa poročila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti iz člena 28a.

Kadar obvezno revizijo letnih računovodskih izkazov in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja isti zakoniti revizor, se lahko spis o dajanju zagotovil vključi v revizijski spis.“;

(e) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje evidentira vse pisne pritožbe, prejete v zvezi z uspešnostjo izvedenih obveznih revizij in uspešnostjo izvedenih poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(13) člen 25 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25

Plačila za revizijske storitve in dajanje zagotovil

Države članice zagotovijo vzpostavitev ustreznih pravil, ki zagotavljajo, da plačila za revizijske storitve in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti:

- (a) niso pod vplivom ali niso določena z zagotavljanjem dodatnih storitev za subjekt, ki je predmet obvezne revizije ali dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ter
- (b) se zanje ne zahtevajo nikakršni pogoji.“;

(14) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 25b

Poklicna etika, neodvisnost, nepristranskost, zaupnost in poslovna skrivnost v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti

Zahteve iz členov 21 do 24a v zvezi z obvezno revizijo računovodskih izkazov se smiselno uporabljajo za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Člen 25c

Prepovedane nerevizijske storitve, pri katerih zakoniti revizor daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjekta javnega interesa

1. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjekta javnega interesa, ali kateri koli član mreže, ki ji zakoniti revizor ali revizijsko podjetje pripada, ne sme za subjekt javnega interesa, ki je predmet zagotovila o zanesljivosti poročanja, njegovo nadrejeno podjetje ali odvisna podjetja v Uniji neposredno ali posredno opravljati nerevizijskih storitev iz člena 5(1), drugi pododstavek, točki (b) in (c) ter točke (e) do (k), Uredbe (EU) št. 537/2014:
 - (a) v obdobju med začetkom obdobja, ki je predmet dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in izdajo poročila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ter

- (b) v poslovnem letu, ki je neposredno pred obdobjem iz točke (a) tega odstavka, v povezavi s storitvami iz člena 5(1), drugi pododstavek, točka (e), Uredbe (EU) št. 537/2014.
2. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjektov javnega interesa, in, kadar je zakoniti revizor ali revizijsko podjetje član mreže, vsak član take mreže lahko za subjekt javnega interesa, ki je predmet dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, njegovo nadrejeno podjetje ali odvisna podjetja opravlja nerevizijske storitve, ki niso prepovedane nerevizijske storitve iz odstavka 1 tega člena ali, če je ustrezno, prepovedane nerevizijske storitve iz člena 5(1), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 537/2014, ali storitve, za katere države članice menijo, da pomenijo nevarnost za neodvisnost, iz člena 5(2) navedene uredbe, če to odobri revizijska komisija, potem ko ustrezno oceni nevarnosti za neodvisnost in zaščitne ukrepe, ki se uporabljajo v skladu s členom 22b te direktive.

3. Kadar član mreže, ki ji pripada zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjekta javnega interesa, opravlja prepovedane nerevizijske storitve iz odstavka 1 tega člena za podjetje s sedežem v tretji državi, ki je podrejeno subjektu javnega interesa, ki je predmet dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, zadevni zakoniti revizor ali revizijsko podjetje oceni, ali je zaradi opravljanja teh storitev s strani člana mreže ogrožena njegova neodvisnost.

Če to vpliva na njegovo neodvisnost, zakoniti revizor ali revizijsko podjetje sprejme zaščitne ukrepe za ublažitev tveganj, ki so posledica opravljanja prepovedanih nerevizijskih storitev iz odstavka 1 tega člena v tretji državi. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje lahko še naprej daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjekta javnega interesa le, če lahko v skladu s členom 22b utemelji, da to ne vpliva na njegovo strokovno presojo in poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Člen 25d

Nepravilnosti

Člen 7 Uredbe (EU) št. 537/2014 se smiselno uporablja za zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje, ki izvaja dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjekta javnega interesa.“;

(15) vstavi se naslednji člen:

„Člen 26a

Standardi dajanja zagotovil za poročanje o trajnostnosti

1. Države članice od zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij zahtevajo, da dajo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v skladu s standardi dajanja zagotovil, ki jih sprejme Komisija v skladu z odstavkom 3.
2. Države članice lahko uporabljajo nacionalne standarde, postopke ali zahteve za dajanje zagotovil, dokler Komisija ne sprejme standarda dajanja zagotovil, ki zadeva isto področje.

Države članice sporočijo Komisiji nacionalne standarde, postopke ali zahteve za dajanje zagotovil vsaj tri mesece pred začetkom njihove veljavnosti.

3. Komisija najpozneje do 1. oktobra 2026 sprejme delegirane akte v skladu s členom 48a za dopolnitev te direktive, da se določijo standardi dajanja omejenih zagotovil o določitvi postopkov, ki jih revizorji in revizijska podjetja izvedejo za oblikovanje zaključkov o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vključno z načrtovanjem poslov, upoštevanjem tveganj in odzivom na tveganja, ter vrsta zaključkov, ki se vključijo v poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnosti ali, kadar je ustrezno, revizijsko poročilo.

Komisija najpozneje do 1. oktobra 2028 sprejme delegirane akte v skladu s členom 48a za dopolnitev te direktive, da se določijo standardi za sprejemljivo zagotovilo na podlagi ocene, s katero se ugotovi, ali je sprejemljivo zagotovilo izvedljivo za revizorje in podjetja. Ob upoštevanju rezultatov ocene in če je na podlagi ocene potrebno, se v delegiranih aktih določi datum, od katerega mora mnenje iz člena 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), temeljiti na poslu dajanja sprejemljivega zagotovila, ki temelji na teh standardih dajanja sprejemljivih zagotovil.

Komisija lahko sprejme standarde dajanja zagotovil iz prvega in drugega pododstavka samo, če:

- (a) so bili razviti po primernem predpisanem postopku, pod javnim nadzorom in z zagotovljeno preglednostjo;

- (b) prispevajo k visoki stopnji verodostojnosti in kakovosti letnega ali konsolidiranega poročanja o trajnostnosti ter
- (c) koristijo splošnemu interesu Unije.“;

(16) vstavi se naslednji člen:

„Člen 27a

Zanesljivost konsolidiranega poročanja o trajnostnosti

1. Države članice zagotovijo, da v primeru dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti skupine podjetij:
 - (a) kar zadeva konsolidirano poročanje o trajnostnosti, revizor skupine nosi polno odgovornost za poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnosti iz člena 28a;
 - (b) revizor skupine oceni dajanje zagotovil, ki so ga za namen dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti izvedli neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil, revizorji iz tretjih držav, zakoniti revizorji, revizijski subjekti iz tretjih držav ali revizijska podjetja, in dokumentira vrsto, čas in obseg dela, ki so ga ti revizorji opravili, po potrebi vključno s tem, da revizor skupine pregleda ustrezne dele dokumentacije teh revizorjev o dajanju zagotovil, ter

- (c) revizor skupine pregleda in dokumentira dajanje zagotovil, ki so ga za namen dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti izvedli neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil, revizorji iz tretjih držav, zakoniti revizorji, revizijski subjekti iz tretjih držav ali revizijska podjetja.

Dokumentacija, ki jo hrani revizor skupine, mora biti taka, da lahko ustrezen pristojni organ pregleda njegovo delo.

Za namene prvega pododstavka, točka (c), tega odstavka revizor skupine zadevne neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil, revizorje iz tretjih držav, zakonite revizorje, revizijske subjekte iz tretjih držav ali revizijska podjetja zaprosi za odobritev prenosa ustrezne dokumentacije med izvajanjem dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti kot pogoj za to, da se lahko revizor skupine zanesse na njihovo delo teh neodvisnih ponudnikov storitev dajanja zagotovil, revizorjev iz tretjih držav, zakonitih revizorjev, revizijskih subjektov iz tretjih držav ali revizijskih podjetij.

2. Kadar revizor skupine ne more izpolniti zahtev iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (c), sprejme ustrezne ukrepe in obvesti pristojni organ.

Ti ukrepi po potrebi zajemajo neposredno ali zunanje izvajanje dodatnih nalog dajanja zagotovil v ustreznem odvisnem podjetju.

3. Kadar se za revizorja skupine izvede pregled za zagotavljanje kakovosti ali preiskava v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti skupine podjetij, da revizor skupine na zahtevo pristojnemu organu na voljo ustrezno dokumentacijo, ki jo hrani v zvezi z dajanjem zagotovil, ki so ga za namen dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti izvedli neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil, revizorji iz tretjih držav, zakoniti revizorji, revizijski subjekti iz tretjih držav ali revizijska podjetja, vključno z delovnimi papirji v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti.

Pristojni organ lahko od ustreznih pristojnih organov na podlagi člena 36 zahteva dodatno dokumentacijo v zvezi z dajanjem zagotovil, ki ga je za namen dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti izvedel kateri koli zakoniti revizor ali revizijsko podjetje.

Kadar dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti obvladujočega podjetja ali podrejenega podjetja skupine podjetij izvede kateri koli revizor ali revizijski subjekt iz tretje države, lahko pristojni organ od ustreznih pristojnih organov iz tretjih držav na podlagi delovnega dogovora zahteva dodatno dokumentacijo v zvezi z dajanjem zagotovil, ki ga je izvedel kateri koli revizor iz tretjih držav ali revizijski subjekt iz tretje države.

Z odstopanjem od tretjega pododstavka je v primeru, kadar je dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti obvladujočega podjetja ali podrejenega podjetja skupine podjetij izvedel kateri koli neodvisen ponudnik storitev dajanja zagotovil, revizor ali revizijski subjekt iz tretje države, s katerimi ni bil sklenjen delovni dogovor, revizor skupine odgovoren tudi za to, da na zahtevo ustrezno zagotovi dodatno dokumentacijo o dajanju zagotovil, ki ga je izvedel ta neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil oziroma revizor ali revizijski subjekt iz tretje države, vključno z delovnimi dokumenti v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti. Da bi to lahko zagotovil, hrani revizor skupine kopijo te dokumentacije ali se dogovori z neodvisnimi ponudniki storitev dajanja zagotovil oziroma revizorji ali revizijskimi subjekti iz tretjih držav o svojem dovoljenem in neomejenem dostopu do te dokumentacije na zahtevo ali sprejme druge ustrezne ukrepe. Kadar je prenos delovnih dokumentov o dajanju zagotovil iz tretje države revizorju skupine zaradi pravnih ali drugih razlogov onemogočen, pa dokumentacija, ki jo hrani revizor skupine, vsebuje dokazila, da je izvedel ustrezne postopke za pridobitev dostopa do dokumentacije o dajanju zagotovil, ter v primeru ovir, ki niso pravne in izhajajo iz zakonodaje te tretje države, dokazila v podporo obstoju takih ovir.“;

(17) v členu 28(2) se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) vključeno mnenje in izjava, ki temeljita na delu, opravljenem med revizijo, v skladu s členom 34(1), drugi pododstavek, točki (a) in (b), Direktive 2013/34/EU;“;

(18) vstavi se naslednji člen:

„Člen 28a

Poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti

1. Zakoniti revizorji ali revizijska podjetja predstavijo rezultate dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v poročilu o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. To poročilo se pripravi v skladu z zahtevami standardov dajanja zagotovil, ki jih sprejme Komisija z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi člena 26a(3), ali, dokler Komisija ne sprejme teh standardov o dajanju zagotovil, v skladu z nacionalnimi standardi dajanja zagotovil iz člena 26a(2).

2. Poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti je v pisni obliki, v njem pa je:
 - (a) opredeljen subjekt, katerega letno ali konsolidirano poročanje o trajnostnosti je predmet posla dajanja zagotovil, navedeno letno ali konsolidirano poročanje o trajnostnosti ter datum in obdobje, ki ga zajema, ter opredeljen okvir poročanja o trajnostnosti, uporabljen pri njegovi pripravi;
 - (b) opisan obseg dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, v katerem se opredelijo vsaj standardi dajanja zagotovil, v skladu s katerimi je bilo izvedeno dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;
 - (c) vključeno mnenje iz člena 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), Direktive 2013/34/EU.

3. Kadar dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvede več kot en zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, se zakoniti revizorji ali revizijska podjetja sporazumejo o rezultatih dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ter predložijo skupno poročilo in mnenje. V primeru nestrinjanja vsak zakoniti revizor ali revizijsko podjetje predstavi svoje mnenje v ločenih odstavkih poročila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ter navede razlog za nestrinjanje.

4. Poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti podpiše in datira zakoniti revizor, ki poda zagotovilo o zanesljivosti poročanja o trajnosti. Kadar dajanje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja revizijsko podjetje, podpiše poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti vsaj zakoniti revizor, ki daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v imenu revizijskega podjetja. Kadar pri poslu istočasno sodeluje več kot en zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti podpišejo vsi zakoniti revizorji ali vsaj zakoniti revizorji, ki dajejo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v imenu vsakega revizijskega podjetja. V izjemnih okoliščinah lahko države članice določijo, da teh podpisov ni treba razkriti javnosti, če bi to neizbežno in bistveno ogrožalo osebno varnost teh oseb.

V vsakem primeru se imena teh oseb sporočijo ustreznim pristojnim organom.

5. Države članice lahko zahtevajo, da se, kadar obvezno revizijo letnih računovodskih izkazov in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja isti zakoniti revizor, poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnosti vključi kot ločen del revizijskega poročila.

6. Poročilo zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja o konsolidiranem poročanju o trajnostnosti ustreza zahtevam iz odstavkov 1 do 5.“;

(19) člen 29 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) osebe, ki izvajajo preglede zagotavljanja kakovosti, imajo ustrezno strokovno izobrazbo in izkušnje na področju obvezne revizije, računovodskega poročanja ter, kadar je ustrezno, poročanja o trajnostnosti in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ali drugih storitvah, povezanih s trajnostnostjo, v povezavi s posebnim usposabljanjem za preglede zagotavljanja kakovosti;“;

(b) v odstavku 1 se točka (f) nadomesti z naslednjim:

„(f) pregled zagotavljanja kakovosti, podprt z ustrezno preiskavo izbranih revizijskih spisov in, kadar je ustrezno, spisov o dajanju zagotovil, vključuje oceno skladnosti z uporabljenimi revizijskimi standardi in zahtevami za neodvisnost ter, kadar je ustrezno, standardi dajanja zagotovil in oceno količine in kakovosti porabljenih sredstev, plačil za revizijske storitve in plačil, zaračunanih za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ter sistema notranjega obvladovanja kakovosti v revizijskem podjetju;“;

(c) v odstavku 1 se točka (h) nadomesti z naslednjim:

„(h) pregledi zagotavljanja kakovosti potekajo na osnovi analize tveganja ter v primeru zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, ki opravljajo obvezne revizije, kakor so določene v členu 2, točka 1, točka (a), in, kadar je ustrezno, dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vsaj vsakih šest let;“;

(d) v odstavku 2 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) ocenjevalci imajo ustrezno strokovno izobrazbo in izkušnje na področju obvezne revizije, računovodskega poročanja, in, kadar je ustrezno, poročanja o trajnostnosti in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ali drugih storitvah, povezanih s trajnostnostjo, v povezavi s posebnim usposabljanjem za preglede zagotavljanja kakovosti;“;

(e) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Države članice lahko osebe, ki izvajajo preglede zagotavljanja kakovosti v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, do 31. decembra 2025 izvzamejo iz zahteve, da morajo imeti ustrezne izkušnje s poročanjem o trajnostnosti in z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ali z drugimi storitvami, povezanimi s trajnostnostjo.“;

(20) v členu 30 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

- „1. Države članice zagotovijo učinkovite sisteme preiskav in sankcij za odkrivanje, popraviljanje in preprečevanje neustreznega izvajanja obvezne revizije in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.
2. Države članice brez poseganja v nacionalne ureditve civilne odgovornosti določijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije za zakonite revizorje in revizijska podjetja, če ti obveznih revizij ali dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ne izvajajo v skladu s predpisi, sprejetimi za izvajanje te direktive in po potrebi Uredbe (EU) št. 537/2014.

Države članice se lahko odločijo, da ne določijo pravil o upravnih sankcijah za kršitve, za katere že velja nacionalno kazensko pravo. V tem primeru Komisiji sporočijo ustrezne določbe kazenskega prava.“;

(21) v členu 30a(1) se vstavi naslednja točka:

- „(ca) začasna prepoved za obdobje največ treh let, v kateri zakoniti revizor, revizijsko podjetje ali ključni partner za področje trajnostnosti ne sme dajati zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in/ali podpisovati poročil o zanesljivosti poročanja o trajnosti;“;

(22) v členu 30a(1) se vstavi naslednja točka:

„(da) izjava o tem, da poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnosti ne izpolnjuje zahtev člena 28a te direktive;“;

(23) člen 32 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organ vodijo osebe, ki ne delujejo na področjih obvezne revizije oziroma dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vendar imajo na teh področjih potrebno znanje. Izberejo se v skladu z neodvisnim in preglednim postopkom imenovanja.“;

(b) v odstavku 4 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) sprejetjem standardov o poklicni etiki, notranjem obvladovanju kakovosti revizijskih podjetij, revizij in dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, razen če te standarde sprejmejo ali odobrijo drugi organi države članice;“;

(24) vstavi se naslednji člen:

„Člen 36a

Regulativne ureditve med državami članicami glede dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti

Zahteve iz členov 34 in 36 glede obvezne revizije računovodskih izkazov se smiselno uporabljajo za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(25) člen 37 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Prvi pododstavek se uporablja za imenovanje zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja za namen dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(b) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Prvi pododstavek se uporablja za imenovanje zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja za namen dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(c) člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Prepovedane so vse pogodbene klavzule, ki bi skupščini delničarjev ali članov revidiranega subjekta na podlagi odstavka 1 omejevale izbiro glede imenovanja določenega zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, ki bo izvedlo obvezno revizijo te pravne osebe in ji po možnosti dalo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, na nekatere kategorije ali sezname zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij. Vse take obstoječe klavzule so nične in neveljavne.

Države članice zagotovijo, da imajo posamezni delničarji ali člani skupine delničarjev velikih podjetij, za katere veljata člena 19a in 29a Direktive 2013/34/EU, razen podjetij iz člena 2, točka 1, točka (a), navedene direktive, ki imajo več kot 5 % glasovalnih pravic ali 5 % kapitala podjetja, pravico, da v sprejetje skupščine delničarjev ali članov uvrstijo osnutek sklepa, ki zahteva, da akreditirana tretja oseba, ki ne pripada istemu revizijskemu podjetju ali mreži kot zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo, pripravi poročilo o nekaterih elementih poročanja o trajnostnosti in da mora biti tako poročilo na voljo skupščini delničarjev ali članov.“;

(26) člen 38 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da so zakoniti revizorji ali revizijska podjetja lahko razrešeni le na podlagi utemeljenih razlogov. Različna mnenja o računovodskih obravnavah, revizijskih postopkih oziroma postopkih poročanja o trajnostnosti ali dajanja zagotovil o trajnostnosti niso utemeljeni razlogi za razrešitev.“;

(b) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Obveznost obveščanja iz prvega pododstavka se uporablja tudi za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(c) v odstavku 3 se doda naslednji pododstavek:

„Prvi pododstavek se uporablja tudi za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(27) člen 39 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Države članice lahko dovolijo, da naloge v zvezi s poročanjem o trajnostnosti in v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ki so dodeljene revizijski komisiji, opravlja upravni ali nadzorni organ kot celota ali namenski organ, ki ga ustanovi upravni ali nadzorni organ.“;

- (b) v odstavku 6 se točke (a) do (e) nadomestijo z naslednjim:
- „(a) upravni ali nadzorni organ revidiranega subjekta obvesti o rezultatu obvezne revizije in, kadar je ustrezno, dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ter pojasni, kako sta obvezna revizija in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti prispevala k celovitosti računovodskega poročanja oziroma poročanja o trajnostnosti ter kakšno vlogo je imela revizijska komisija v tem postopku;
 - (b) spremlja postopek računovodskega poročanja in, kadar je ustrezno, poročanja o trajnostnosti, vključno z elektronskim postopkom poročanja iz člena 29d Direktive 2013/34/EU in postopkom, ki ga podjetje izvaja za določitev informacij, ki se poročajo v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, sprejetimi na podlagi člena 29b navedene direktive, ter pripravi priporočila ali predloge za zagotovitev njihove celovitosti;
 - (c) spremlja učinkovitost notranjih sistemov obvladovanja kakovosti in sistemov obvladovanja tveganja v podjetju ter, kadar je ustrezno, njegove notranje revizije v zvezi z računovodskim poročanjem in, kadar je ustrezno, poročanjem o trajnostnosti podjetja, vključno z njegovim elektronskim postopkom poročanja iz člena 29d Direktive 2013/34/EU, ne da bi pri tem ogrožala njegovo neodvisnost;

- (d) spremlja obvezno revizijo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov ter kadar je ustrezno, dajanje zagotovil o zanesljivosti letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, zlasti njuno uspešnost, pri čemer upošteva vse ugotovitve in zaključke pristojnega organa na podlagi člena 26(6) Uredbe (EU) št. 537/2014;
- (e) pregleduje in spremlja neodvisnost zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij v skladu s členi 22, 22a, 22b, 24a, 24b, 25b, 25c in 25d te direktive ter s členom 6 Uredbe (EU) št. 537/2014 ter zlasti ustreznost opravljanja nerevizijskih storitev za revidirani subjekt v skladu s členom 5 navedene uredbe;“;

(28) člen 45 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi države članice v skladu s členi 15, 16 in 17 te direktive registrirajo vse revizorje in revizijske subjekte iz tretjih držav, kadar ti revizorji in revizijski subjeki iz tretjih držav pripravijo revizijsko poročilo o letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazih ali, kadar je ustrezno, poročilo o zanesljivosti letnega ali konsolidiranega poročanja o trajnostnosti podjetja, ki je registrirano zunaj Unije in katerega prenosljivi vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu zadevne države članice v smislu člena 4(1), točka 21, Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta^{*}, razen kadar je to podjetje izdajatelj izključno nedospelih dolžniških vrednostnih papirjev, za katere velja eno od naslednjega:

(a) taki vrednostni papirji so bili sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v državi članici, opredeljenem v členu 4(1), točka 21, Direktive 2014/65/EU pred 31. decembrom 2010, pri čemer je denominacija na enoto na dan izdaje vsaj 50 000 EUR ali enakovredna vsaj 50 000 EUR, če so dolžniški vrednostni papirji izraženi v drugi valuti;

- (b) taki vrednostni papirji so bili sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v državi članici, opredeljenem v členu 4(1), točka 21, Direktive 2014/65/EU od 31. decembra 2010, pri čemer je denominacija na enoto na dan izdaje vsaj 100 000 EUR ali enakovredna vsaj 100 000 EUR, če so dolžniški vrednostni papirji izraženi v drugi valuti.

* Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).“;

- (b) odstavki 4 do 6 se nadomestijo z naslednjim:

„4. Brez poseganja v člen 46 revizijska poročila o letnih računovodskih izkazih ali konsolidiranih računovodskih izkazih oziroma poročila o zanesljivosti letnega ali konsolidiranega poročanja o trajnostnosti iz odstavka 1 tega člena, ki jih izdajo revizorji ali revizijski subjekti iz tretjih držav, ki niso registrirani v državi članici, nimajo pravnih posledic v zadevni državi članici.“;

5. Država članica lahko registrira revizijski subjekt iz tretje države za namen revizije računovodskih izkazov le, če:
- (a) večina članov njegovega upravnega ali upravljalnega organa izpolnjuje pogoje, ki so enakovredni tistim iz členov 4 do 10, razen člena 7(2), člena 8(3) in člena 10(1), drugi pododstavek;
 - (b) revizor iz tretje države, ki izvaja revizijo v imenu tega revizijskega subjekta iz tretje države, izpolnjuje pogoje, ki so enakovredni tistim iz členov 4 do 10, razen člena 7(2), člena 8(3) in člena 10(1), drugi pododstavek;
 - (c) se revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov iz odstavka 1 tega člena izvajajo v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi iz člena 26 ter v skladu z zahtevami iz členov 22, 22b in 25 ali v skladu z enakovrednimi standardi in zahtevami;

- (d) revizijski subjekt iz tretje države na svojem spletnem mestu objavi letno poročilo o preglednosti, ki vključuje podatke iz člena 13 Uredbe (EU) št. 537/2014, ali izpolnjuje enakovredne zahteve po razkritju.

Država članica lahko registrira revizijski subjekt iz tretje države za namen dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti le, če:

- (a) večina članov njegovega upravnega ali upravljalnega organa izpolnjuje pogoje, ki so enakovredni tistim iz členov 4 do 10;
- (b) revizor iz tretje države, ki izvaja zagotavljanje zanesljivosti v imenu tega revizijskega subjekta, izpolnjuje pogoje, ki so enakovredni tistim iz členov 4 do 10;
- (c) se dajanje zagotovil o zanesljivosti letnega ali konsolidiranega poročanja o trajnostnosti iz odstavka 1 izvaja v skladu s standardi dajanja zagotovil iz člena 26a ter zahtevami, določenimi v členih 22, 22b, 25 in 25b, ali enakovrednimi standardi in zahtevami;

(d) revizijski subjekt iz tretje države na svojem spletnem mestu objavi letno poročilo o preglednosti, ki zajema podatke iz člena 13 Uredbe (EU) št. 537/2014, ali izpolnjujejo enakovredne zahteve po razkritju.

5a. Država članica lahko registrira revizorja iz tretje države za namen revizije računovodskih izkazov le, če ta izpolnjuje zahteve iz odstavka 5, prvi pododstavek, točke (b), (c) in (d), tega člena.

Država članica lahko registrira revizorja iz tretje države za namen dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti le, če ta izpolnjuje zahteve iz odstavka 5, drugi pododstavek, točke (b), (c) in (d), tega člena.

6. Za zagotovitev enotnih pogojev uporabe odstavka 5, prvi pododstavek, točka (c), in odstavka 5, drugi pododstavek, točka (c), tega člena se na Komisijo prenese pooblastilo, da z izvedbenimi akti odloči o enakovrednosti iz tega odstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 48(2).

Države članice lahko ocenjujejo enakovrednost iz odstavka 5, prvi pododstavek, točka (c), in odstavka 5, drugi pododstavek, točka (c), tega člena, dokler Komisija ne sprejme take odločitve.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 48a za dopolnitev te direktive za namen vzpostavitve splošnih meril enakovrednosti, ki se uporabljajo pri oceni skladnosti izvajanja revizij računovodskih izkazov in, kadar je ustrezno, dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti iz odstavka 1 tega člena z mednarodnimi revizijskimi standardi, kot so opredeljeni v členu 26, oziroma standardi dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnosti iz člena 26a ter zahtevami, določenimi v členih 22, 24 in 25. Ta merila, ki veljajo za vse tretje države, države članice uporabljajo za ocenjevanje enakovrednosti na nacionalni ravni.“;

(29) člen 48a se spremeni:

(a) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 26a(2) se prenese na Komisijo za nedoločen čas.“;

(b) člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Prenos pooblastila iz člena 26(3), člena 26a(3), člena 45(6), člena 46(2) in člena 47(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 26(3), člena 26a(3), člena 45(6), člena 46(2) ali člena 47(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku štirih mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“

Člen 4
Spremembe Uredbe (EU) št. 537/2014

Uredba (EU) št. 537/2014 se spremeni:

(1) v členu 4(2) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Za namen omejitev iz prvega pododstavka tega odstavka se dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in nerevizijske storitve, ki niso navedene v členu 5(1) in so zahtevane v skladu z zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo, izključijo.“;

(2) člen 5 se spremeni:

(a) v odstavku 1, drugi pododstavek, se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) knjigovodstvo in pripravo računovodskih evidenc in izkazov ter pripravo poročanja o trajnostnosti;“;

(b) v odstavku 4 se za prvim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Za izvajanje dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ni potrebna odobritev revizijske komisije iz prvega pododstavka.“

Člen 5

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi 1 do 3 te direktive, do ... [18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembi]. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.
2. Države članice uporabljajo predpise, potrebne za uskladitev s členom 1, razen točke 14:
 - (a) za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2024 ali pozneje:
 - (i) za velika podjetja v smislu člena 3(4) Direktive 2013/34/EU, ki so subjekti javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, navedene direktive in katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu je na dan bilance stanja večje od 500;
 - (ii) za subjekte javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, Direktive 2013/34/EU, ki so obvladujoča podjetja velike skupine v smislu člena 3(7) navedene direktive in katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu je na dan bilance stanja na konsolidirani podlagi večje od 500;

- (b) za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2025 ali pozneje:
 - (i) za velika podjetja v smislu člena 3(4) Direktive 2013/34/EU, razen tista iz točke (a)(i) tega pododstavka;
 - (ii) za obvladujoča podjetja velike skupine v smislu člena 3(7) Direktive 2013/34/EU, razen tista iz točke (a)(ii) tega pododstavka;
- (c) za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2026 ali pozneje:
 - (i) za mala in srednja podjetja v smislu člena 3(2) in (3) Direktive 2013/34/EU, ki so subjekti javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, točka (a), navedene direktive in ki niso mikropodjetja, kot so opredeljena v členu 3(1) navedene direktive;
 - (ii) za majhne in nekompleksne institucije, opredeljene v členu 4(1), točka 145, Uredbe (EU) št. 575/2013, pod pogojem, da gre za velika podjetja v smislu člena 3(4) Direktive 2013/34/EU ali mala in srednja podjetja v smislu člena 3(2) in (3) navedene direktive, ki so subjekti javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, točka (a), navedene direktive in ki niso mikropodjetja, kot so opredeljena v členu 3(1) navedene direktive;

- (iii) za lastne zavarovalnice, opredeljene v členu 13, točka 2, Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹, in lastne pozavarovalnice, opredeljene v členu 13, točka 5, navedene direktive, pod pogojem, da gre za velika podjetja v smislu člena 3(4) Direktive 2013/34/EU ali mala in srednja podjetja v smislu člena 3(2) in (3) navedene direktive, ki so subjekti javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, točka (a), navedene direktive in ki niso mikropodjetja, kot so opredeljena v členu 3(1) navedene direktive.

Države članice uporabljajo predpise, potrebne za uskladitev s členom 1, točka 14, za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2028 ali pozneje.

¹ Direktiva 2009/138/ES Evropskega Parlamenta In Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

Države članice uporabljajo predpise, potrebne za uskladitev s členom 2:

- (a) za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2024 ali pozneje:
 - (i) za izdajatelje, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (d), Direktive 2004/109/ES, ki so velika podjetja v smislu člena 3(4) Direktive 2013/34/EU in katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu je na dan bilance stanja večje od 500;
 - (ii) za izdajatelje, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (d), Direktive 2004/109/ES, ki so obvladujoča podjetja velike skupine v smislu člena 3(7) Direktive 2013/34/EU in katere povprečno število zaposlenih v poslovnem letu je na dan bilance stanja na konsolidirani podlagi večje od 500;
- (b) za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2025 ali pozneje:
 - (i) za izdajatelje, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (d), Direktive 2004/109/ES, ki so velika podjetja v smislu člena 3(4) Direktive 2013/34/EU, razen tiste iz točke (a)(i) tega pododstavka;

- (ii) za izdajatelje, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (d), Direktive 2004/109/ES, ki so obvladujoča podjetja velike skupine v smislu člena 3(7) Direktive 2013/34/EU, razen tiste iz točke (a)(ii) tega pododstavka;
- (c) za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2026 ali pozneje:
 - (i) za izdajatelje, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (d), Direktive 2004/109/ES, ki so mala in srednja podjetja v smislu člena 3(2) in (3) Direktive 2013/34/EU, in ki niso mikropodjetja iz člena 3(1) Direktive 2013/34/EU;
 - (ii) za izdajatelje, opredeljene kot majhne in nekompleksne institucije, iz člena 4(1), točka 145, Uredbe (EU) št. 575/2013, pod pogojem, da gre za velika podjetja v smislu člena 3(4) Direktive 2013/34/EU ali mala in srednja podjetja v smislu člena 3(2) in (3) navedene direktive, ki so subjekti javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, točka (a), navedene direktive in ki niso mikropodjetja, kot so opredeljena v členu 3(1) navedene direktive;

- (iii) za izdajatelje, opredeljene kot lastne zavarovalnice iz člena 13, točka 2, Direktive 2009/138/ES ali lastne pozavarovalnice, iz člena 13, točka 5, navedene direktive, pod pogojem, da gre za velika podjetja v smislu člena 3(4) Direktive 2013/34/EU ali mala in srednja podjetja v smislu člena 3(2) in (3) navedene direktive, ki so subjekti javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, točka (a), navedene direktive in ki niso mikropodjetja, kot so opredeljena v členu 3(1) navedene direktive.

Države članice uporabljajo predpise, potrebne za uskladitev s členom 3, za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2024 ali pozneje.

3. Države članice se v sprejetih predpisih iz odstavka 1 sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
4. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 6
Pregled in poročanje

1. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive o spremembi, v katerega se med drugim vključi:
 - (a) ocena doseganja ciljev te direktive o spremembi, vključno z zblizevanjem praks poročanja med državami članicami;
 - (b) ocena števila malih in srednjih podjetij, ki prostovoljno uporabljajo standarde poročanja o trajnostnosti iz člena 29c Direktive 2013/34/EU;
 - (c) ocena, ali in kako bi bilo treba področje uporabe določb, spremenjenih s to direktivo o spremembi, dodatno razširiti, zlasti v zvezi z malimi in srednjimi podjetji ter podjetji iz tretjih držav, ki poslujejo neposredno na notranjem trgu Unije brez odvisnega podjetja ali podružnice na ozemlju Unije;

- (d) ocena izvajanja zahtev glede poročanja o odvisnih podjetjih in podružnicah iz tretjih držav, uvedenih s to direktivo o spremembi, vključno z oceno števila podjetij iz tretjih držav, ki imajo odvisno podjetje ali podružnico, ki poroča v skladu s členom 40a Direktive 2013/34/EU; ocena mehanizma izvrševanja in pragov iz navedenega člena;
- (e) ocena, ali bi bilo treba invalidom zagotoviti dostopnost poročil o trajnostnosti, ki jih objavijo podjetja, ki spadajo na področje uporabe te direktive o spremembi, ter kako to storiti.

Poročilo se objavi do 30. aprila 2029 in nato vsaka tri leta, po potrebi pa se mu priložijo zakonodajni predlogi.

2. Komisija do 31. decembra 2028 pregleda stopnjo koncentracije trga dajanja zagotovil o trajnostnosti in o tem poroča. Pri pregledu se upoštevajo nacionalne ureditve, ki se uporabljajo za neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil, ter se oceni, ali in v kolikšni meri te nacionalne ureditve prispevajo k odpiranju trga dajanja zagotovil.

Komisija do 31. decembra 2028 preuči morebitne pravne ukrepe za zagotovitev zadostne diverzifikacije trga dajanja zagotovil o trajnostnosti in ustrezne kakovosti poročanja o trajnostnosti. Komisija pregleda ukrepe iz člena 34 Direktive 2013/34/EU in oceni, ali jih je treba razširiti na druga velika podjetja.

Poročilo se do 31. decembra 2028 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnimi predlogi.

Člen 7

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4 te direktive se uporablja od 1. januarja 2024 za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2024 ali pozneje.

Člen 8
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

Člen 4 je v celoti zavezujoč in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica